

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በለዎች ላይ ተስፋ መቁረጥና ስጋት ሊፈጥሩ የሚችሉትን የዓለም ክስተቶች ዘርዘር። ለ) ክርስቲያኖች ክርስቶስን በመከተላችን ምክንያት የምንሠቃይባቸውን መንገዶች ዘርዘር። ሐ) መከራን በምንቀበልበት ጊዜ የመከራውን ዓላማ ማወቃችን እንዴት እንደሚረዳን ግለጽ።

በዓለም ላይ እጅግ ታላላቅ የሆኑት ሰዎች ስለ ዕቅዶቻቸው ሲነጋገሩ የመስማት ዕድል ገጥሞናል እንበል። አዲስ አበባ በሚገኘው ቤተ መንግሥት ገብተው ጠቅላይ ሚኒስቴሩ በአንተ እና በሌሎችም ኢትዮጵያውያን ላይ ተጽዕኖ ስለሚያሳድሩ ነገሮች የሚወስዱቸውን እርምጃዎች ብትሰማ ምን ታደርጋለህ? ወደ ጓደት ሐውስ ገብተህ የአሜሪካ ፕሬዚዳንት ለዓለምና ለአገራቸው ስለሚያከናውኗቸው ተግባራት የወጠኛቸውን ዕቅዶች ብታውቅስ? ወይም የሩሲያ፣ የኬንያ፣ የእንግሊዝ፣ የጀርመን፣ የፈረንሳይ መሪዎች የወጠኛቸውን ዕቅዶች ብታውቅስ? ይህ ተጨማሪ ግንዛቤ በሕይወትህ ውስጥ የሚያመጣው ለውጥ ምንድን ነው? በዚህ ጊዜ በዓለም ላይ የሚከሰቱ ነገሮች ለአንተ የተለየ ትርጉም የሚሰጡት እንዴት ነው? መሪዎች ውሳኔያቸውን የሚሰጡባቸውን ምክንያቶች ማወቁ ብዙ ተስፋ መቁረጥን ሊያስከትል ይችላል። እንደዚህ ከሆነ፣ ለምን ቀረጥ እንከፍላለን? ለምን ወደ ጦርነት እንሄዳለን? የተወሰኑ አገሮች ለአገራችን ገንዘብ የሚያበድሩት ለምንድን ነው? እንዲህ ዓይነት ውሳኔዎች የሚተላለፉባቸውን ምክንያቶች ብናውቅ፣ በሕይወታችን ላይ ተጽዕኖ የሚያስከትሉትን ውሳኔዎች ለመቀበል ይቀልለናል።

ነገር ግን በበለጠ የሚያሳስቡን ሌሎች ጉዳዮች አሉ። ረሀብ የሚነሣው ለምንድን ነው? እግዚአብሔር ኤድስ ብዙ ወጣቶችን እንዲፈጅ የፈቀደው ለምንድን ነው? እግዚአብሔር ልጆቹ ሰደትን እንዲጋፈጡ እና ለእምነታቸው እንዲሞቱ የሚፈቅደው ለምንድን ነው? ታላላቅ አገሮች በሚያካሂዱቸው ጦርነት ሳቢያ ዓለም በኒውክሌር ቦንብ ትጠፋ ይሆን? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልሶችን የምናገኘው ወይም ቢያንስ እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች እንደሚቆጣጠር የምናውቀው እንዴት ነው?

ራእይ 4-19 እጅግ ወደላቀው የአመራር ስፍራ እንድንገባ በር ይከፍትልናል። እግዚአብሔር በሰማይ ወደአለው ዙፋኑ እንድንቀርብና ውሳኔዎቹን እንድንሰማ ፈቅዶልናል። እነዚህ ውሳኔዎች በምንኖርባት ዓለም ላይ የሚያስከትሉትን ተጽዕኖ እንድንገነዘብ አስችሎናል። እግዚአብሔር

ከኢትዮጵያ፡ ከአሜሪካ፡ ወይም ከሩሲያ መሪዎች የበለጠ ታላቅ አምላክ ነው። እርሱ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ፡ እንዲሁም በምድር ላይ የሚወለኑትን ውሳኔዎች ሁሉ የሚቆጣጠር አምላክ ነው። በዮሐንስ ዘመን፡ እግዚአብሔር በምድር ላይ ባሉት ሕዝቡ ላይ በቅርቡ ታላቅ ስደት እንደሚነሣ ያውቅ ነበር። እንዲሁም በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ስደት በአብዛኞቹ ዘመናት ውስጥ የሚቀጥል ነበር። የእግዚአብሔር ልጆች ታሪክን እንዲረዱ እና ወደፊት ሊሆን ስላለው ጨረፍታውን እንዲመለከቱ በማገዝ፡ የዮሐንስ ራእይ እግዚአብሔር አጽናፈ ዓለሙን የሚገዛበትን ሁኔታ ወደ መንግሥተ ሰማይ ቀርቦን እንድንመለከት ይጋብዘናል። እግዚአብሔር ነገሮችን እንደሚቆጣጠር መመልከቱ በምድር ላይ መከራ በምንቀበልበት ጊዜ እጅግ ያበረታታናል። የየትኛውም ንጉሥ አገዛዝ፡ ውሳኔ፡ የትኛውም የተፈጥሮ አደጋ ሁሉ በዙፋኑ ላይ ባለው አምላክና የታሪክን ጥቅል በያዘው አንበሳና በግ በሆነው ልጁ ቁጥጥር ሥር የሚከናወን ነው። እግዚአብሔር አምላካችን ይነግሣል! የተፈጥሮ አደጋ በሚመታን ጊዜም እርሱ ንጉሥ ነው። ጦርነት ቢነሣም፡ ስለ እምነታችን ስንሰደድም፡ እርሱ በዙፋኑ ላይ ነው። በዮሐንስ ራእይ ውስጥ በተገለጡት እውነቶች አማካኝነት ዓይኖቻችን (የእምነት) ወደ ታላቁ የመንግሥተ ሰማይ ዙፋን እንዲመለከቱ ልንፈቅድ ይገባል። እንዲሁም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ምሥጋና ልናቀርብለት ይገባል። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ እንደሚሠራ በማወቅ በልብ ሙሉነት ልንመላለስ እንችላለን።

2ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 4-5 አንብብ። ሀ) ስለ እግዚአብሔር አብ የተሰጡትን ስምና ገለጻዎች ዘርዝር። ከእነዚህ ራእዮች ስለ እግዚአብሔር አብ ኃይልና አገዛዝ ምን እንማራለን? ለ) ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጡትን ስሞችና ገለጻዎች ዘርዝር። ከእነዚህ ራእዮች ስለ ኃይሉ እና ስለ አገዛዙ ምን እንማራለን? ሐ) እነዚህን ሁለት ራእዮች በምንመለከትበት ጊዜ ምን ዓይነት ስሜት ሊሰርጽብን ይገባል?

እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ የሚታይበት ራእይ (ራእይ 4-5)

በራእይ 4-5፡ የዮሐንስ መገለጦች ከዮሐንስ ዘመን ወደፊት ይገሰግላሉ። እግዚአብሔር ለዮሐንስ ከራሱ ዘላለማዊ ዙፋን ላይ ተቀምጦ የሚሰጠውን አገዛዝና ለልጁ ለኢየሱስ ክርስቶስ የሚያስተላለፈውን የታሪክ ቁጥጥር ሥልጣን ያሳየዋል። ይህም የሰው ልጅ ታሪክ እግዚአብሔር በወሰነው መልኩ የሚፈጸም ነው። ከራእይ 6-22 ድረስ እግዚአብሔር ለልጆቹ ወደ ፊት የሚፈጸሙትን ነገሮች ያሳያል። እግዚአብሔር በዚህ ክፍል ውስጥ የገለጻቸው አብዛኞቹ ነገሮች ክርስቶስ ጠላቶቹን ለማሸነፍና ለመንገሥ ሊመለስ ሲል የሚከሰቱ ይሆናሉ። ነገር ግን እነዚህ ራእዮች ዛሬም እንኳን በሰማይ ላይ የሚከናወኑትን አንዳንድ ነገሮች እንድንገነዘብ ያግዙናል። የወደፊትን ዘመን የሚቆጣጠረው እግዚአብሔር እርሱ የዛሬንም ዘመን ይቆጣጠራል።

ክርስቲያኖች ሁሉ በምድር ላይ የሚፈጸሙ ነገሮች በከፉ መሪዎች ቁጥጥር ሥር አለመሆናቸውን መገንዘብ ይኖርባቸዋል። የእነዚህ ነገሮች ተቆጣጣሪ ሰይጣንም አይደለም። ነገር ግን በምድር ላይ የሚሆነውን ሁሉ

የሚቆጣጠረው እግዚአብሔር አብና ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። አብና ወልድ በሰማይ ሆነው ሁሉንም ይቆጣጠራሉ።

3ኛ ጥያቄ፦ ሀ) እግዚአብሔር ሁኔታዎችን እንደሚቆጣጠር ሳንረዳ ወይም ሳናምን ስንቀር በሕይወታችን ውስጥ ምን ይከሰታል? ለ) ለአማኝ እግዚአብሔር በሕይወቱ ውስጥ ያሉትን ነገሮች፣ እንዲሁም በአገሩ እና በዓለም ሁሉ የሚካሄዱትን ነገሮች እንደሚቆጣጠር ማወቁ ለምን ያስፈልጋል?

በራእይ 4:2፤ ዮሐንስ «ወደዚህ ቦታ ውጣ» ተብሎ ሲጠራ እንመለከታለን። በዚህም ጊዜ በተምሳሌታዊ በር በኩል ወደ ሰማይ ተወስዶ እግዚአብሔር የሚቀመጥበትንና ታሪክን ሁሉ የሚቆጣጠርበትን ዙፋን ተመልክቷል። አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህን ጥቅስ በመጠቀም ክርስቲያኖች በዚህ ጊዜ እንደሚነጠቁ ይናገራሉ። ነገር ግን ይህ ለዮሐንስ እንጂ ለቤተ ክርስቲያን ምእመናን ሁሉ የቀረበ ጥሪ አለመሆኑን መገንዘቡ ጠቃሚ ነው። ዮሐንስ በሰማይ የተመለከተው ምን ነበር?

1. የእግዚአብሔር አብ ራእይ (ራእይ 4)

ዮሐንስ ወደ ሰማይ ሲደርስ መጀመሪያ የተመለከተው የእግዚአብሔር አብን ዙፋን ነው። ይህ የአጽናፈ ዓለሙ እምብርት ነው። እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር የሚቆጣጠረው ከዚህ ሆኖ ነው። በተቀረው የዮሐንስ ራእይ ክፍል በምድር ላይ የሚፈጸሙ ነገሮች ሁሉ ከዚህ ዙፋን እንደሚመነጩ እንመለከታለን። ዮሐንስ እግዚአብሔር አብን በግልጽ ሊያብራራልን አልቻለም። ይህም የሆነው ምናልባትም እግዚአብሔር አብ ከምናውቀው ነገር ሁሉ በላይ የላቀ እና የተለየ በመሆኑ ሙሉ ለሙሉ መረዳት አስቸጋሪ በመሆኑ ይሆናል። እንዲሁም እግዚአብሔር አብ እጅግ ቅዱስና ታላቅ በመሆኑ፣ ለፍጥረቶቹ ሙሉ በሙሉ ተገልጾ አያውቅም። (1ኛ ጢሞ. 6:16 አንብብ።) ዮሐንስ ሊያደርግ የቻለው ነገር ቢኖር በእግዚአብሔር አብ ዙሪያ የነበሩትን አስገራሚ ቀለሞችና ኃይል መግለጽ ነበር። ዮሐንስ የጠቀሳቸው የክበሩ ድንጋዮች እና ቀስተ ደመና አረንጓዴ፣ ቀይ፣ ነጭ እና ሌሎችንም ልዩ ቀለሞች ያመለክታሉ። መብረቅ እና ነጎድጓድ በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውን አምላክ ታላቅነትና ኃይል ያሳያሉ። ዮሐንስ በእግዚአብሔር እና በፍጥረቶቹ መካከል የብርጭቆ ባህር ተመልክቷል። ይህም እግዚአብሔር አብ ምን ያህል ቅዱስና የተለየ እንደነበር ያሳያል።

ዮሐንስ በዚህ ራእይ ነገሮችን ሁሉ በሚቆጣጠረው በእግዚአብሔር አብ ብቻ ሳይሆን፣ በዙፋኑ ዙሪያ ባሉትና እነዚህም በዙፋኑ ዙሪያ ያሉት ፍጥረታት ከእግዚአብሔር አብ ጋር ባላቸው ግንኙነት ላይ አጽንኦት ሰጥቷል። ዮሐንስ የሚጠቅሳቸውን የሚከተሉትን ፍጥረታት ተመልክቷል።

ሀ) በ24 ዙፋናት ላይ የተቀመጡ 24 ሽማግሌዎች፡ አንዳንድ ምሁራን እነዚህ የሰማይ መማከርት የሆኑ ገዢ መላእክት እንደሆኑ ያስባሉ። ነገር ግን እነዚህ ፍጥረታት ጠቅላላውን የእግዚአብሔር ሕዝብ በተምሳሌትነት የሚያመለክቱ ይመስላል። የብሉይ ኪዳን አይሁዶች በ12 ነገዶች፣ የአዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያን ደግሞ በ12 ሐዋርያት በተምሳሌትነት ተወክለዋል።

ለ) ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍስት የሆኑ ሰባቱ መቅረዞች፡ «ሰባት መናፍስት» የሚሉ ቃላት «ሰባት እጥፍ መንፈስ» ተብለው ሊተረጎሙ ይችላሉ። ይህም ፍጹም ንጹሕ የሆነውን መንፈስ ቅዱስ በተምሳሌትነት ያሳያል። በእግዚአብሔር አብ ተልዕኮ ዕቅዱን ተግባራዊ ለማድረግ እየተጠባበቅ ከዙፋኑ ፊት ይቆማል። የዮሐንስ ወንጌል እንደሚለው እግዚአብሔር አብና እግዚአብሔር ወልድ መንፈስ ቅዱስ ዕቅዳቸውን ተግባራዊ ያደርግ ዘንድ ወደ አማኞች ይልኩታል (ዮሐ. 14:26፤ 15:26 አንብብ)።

ሐ) አራቱ እንስሶች፡ በሕዝቅኤል 1:6-14 እንደተጠቀሱት ኪሩቤል፡ እነዚህ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የመፈጸም ኃላፊነት ያለባቸው ኃያላን መላእክትና የእግዚአብሔር አብ የቅድስና ጠባቂዎች ሳይሆኑ አይቀሩም። እነዚህ ፍጥረታት ዓይኖች የሞሉዋቸው መሆናቸው ተገልጿል። ይህም እየሆነ ያለውን ሁሉ ለማየት የሚችሉ መሆናቸውን ያሳያል። ስድስት ከንፎቻቸው የእግዚአብሔርን ዕቅዶች በፍጥነት እንዲያከናውኑ ያስችሏቸዋል። እነዚህ እንስሳት እንደ አንበሳ፣ በሬ፣ ንሥርና ሰው ያሉ ናቸው። እነዚህ ሁሉ የፍጥረትን ሥርዓት የሚገዙ ናቸው። አንበሳ የዱር አራዊት ንጉሥ ነው፣ በሬ የቤት እንስሳት ንጉሥ ነው፣ ንሥር የአእዋፍ ንጉሥ ነው፣ እንዲሁም ሰው የፍጥረት ሁሉ ንጉሥ ነው።

የዮሐንስ ራእይ ባለማቋረጥ ለእግዚአብሔር በሚቀርበው አምልኮ ላይ አጽንኦት ይሰጣል። ሕያዋን ፍጥረታት «ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ» እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም። ምንም እንኳ እነዚህ ፍጥረታት ኃያላን ቢሆኑም፣ በታላቁ አምላክ ፊት ምንም እንዳልሆኑ ያውቃሉ። እርሱ ፍጹም ልዩና ቅዱስ በመሆኑ፣ በምድርም ሆነ በሰማይ ካሉት ማንኛውም ነገር ሊስተካከለው አይችልም። እነዚህም ፍጥረታት የእግዚአብሔርን ባሕርይ ያወድሳሉ። ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችም አብረዋቸው ያመልካሉ። ሁሉም ራሱን ዝቅ አድርጎ በእግዚአብሔር አብ ፊት ይወድቃል። አክሊላቸውንም በዙፋኑ ፊት ያኖራሉ። እነዚህም አክሊሎች የተቀበሉት ምናልባትም ከእግዚአብሔር አብ በሽልማት መልክ ይሆናል። በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አክሊሎቹን መልሰው ማኖራቸው እርሱ ሁሉም የሚገባው አምላክ መሆኑን በመገንዘብ ነው። በመሆኑም የነገሮች ሁሉ ፈጣሪ የሆነውን አምላክ ያመሰግናሉ።

4ኛ ጥያቄ፡- ከአራቱ እንባሳትና ከሃያ አራቱ ሽማግሌዎች እግዚአብሔርን ስለ ማምለክ ምን እንማራለን?

2. አንበሳና በግ የሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ (ራእይ 5)

የዮሐንስ ዓይኖች ወደ እግዚአብሔር አብ የጓሊት ተሰበው በእጁ ላይ የመጽሐፍ ጥቅልል ተመለከተ። ብዙውን ጊዜ የመጽሐፍ ጥቅልሎች የሚጻፉት በአንድ ወገን ብቻ ነበር። ይሄኛው ጥቅልል ግን ብዙ መልእክቶችን ስለያዘ ፊትና ጀርባው በጽሑፎች ተሞልተዋል። ይህ ጥቅልል ታሪክን በተምሳሌትነት የሚያሳይ ይመስላል። ጥቅልሉ እየተጻፈ አለመሆኑን ልብ በል። ቀደም ብሎ የተጻፈ ሲሆን፣ አሁን እየተገለጠ ነበር። እግዚአብሔር ቀድሞውኑ ታሪክን ወሰኗል። ቀድሞውኑ ተጽፎአል።

የእግዚአብሔር ዕቅድ በኢየሱስ ክርስቶስ በመከፈቱ በውስጡ የተጻፈው ሁሉ ተፈጽሞአል። ጥቅልሉን ለመውሰድና ለመክፈት፤ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ከፍጻሜ ለማድረስ ሥልጣን ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። መላእክት መንፈስ ቅዱስ፤ ሰዎች፤ እንዲሁም ታላላቅ የዓለም መሪዎች ይህ ሥልጣን የላቸውም። ሥልጣኑ የኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

ክርስቶስ ለመግዛትና ለማሸነፍ ሥልጣን ባለው በኃይለኛ አንበሳ ተመስሎ እንመለከተዋለን። ዮሐንስ ግን ክርስቶስን የተመለከተው እንደ ታረደ በግ ሆኖ ነበር። ክርስቶስ ታሪክን እንዲቆጣጠር መብት የሰጠው ምንድን ነው? ይህን ሥልጣን ያገኘው የታላቅ አምላክ ልጅ ወይም የዳዊት ልጅ በመሆኑ ብቻ አይደለም። ይህን ሥልጣን ያገኘው ራሱን ዝቅ አድርጎ ለሰው ልጆች የሞተ በግ በመሆኑ ነው። ጳውሎስ በፊልጵስዩስ 2:5-11 የገለጸው፤ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ ስላደረገ፤ እንደ ባሪያ ሆኖ በመስቀል ላይ ስለ ሞተ፤ ከሰዎች ሁሉ የበለጠ ስም ተሰጥቶታል። ፍጥረት ሁሉ በፊቱ እየሰገደ ክብርን ይሰጠዋል። ዮሐንስ ክርስቶስ በአራቱ እንስሳት መካከል መሆኑን ይናገራል። በሌላ አገላለጽ ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ሊሄድ የሚችለው እርሱ ብቻ ነበር። ምክንያቱም እርሱ አምላክ ነውና። ክርስቶስ ሰባት ቀንዶች እንዳሉት በተምሳሌታዊ መልኩ ተገልጾአል። ይህም ፍጹም ኃይልና ሥልጣን እንዳለው ያሳያል። ሰባት ዓይኖቹ ደግሞ ሁሉንም ነገር የማየትና የማወቅ ችሎታ እንዳለው ያሳያሉ።

የ«ኢየሱስ ብቻ» ተከታዮች እግዚአብሔር አብና ወልድ አንድ ናቸው ብለው ያስተምራሉ። ነገር ግን የተለያዩ መሆናቸውን ከዚህ ራእይ ውስጥ በግልጽ መረዳት ይቻላል። ክርስቶስ የመጽሐፉን ጥቅልል የተቀበለው ከእግዚአብሔር አብ እንጂ ከራሱ አይደለም። ነገር ግን ክርስቶስ ሌላ ፍጡር እንዳልሆነ ደግሞ ግልጽ ነው። እርሱ አምላክ ነው። ክርስቶስ ጥቅልሉን በተቀበለ ጊዜ በሰማይ አምልኮ ሲደረግለት እንመለከታለን። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን እንጂ ፍጥረታቱን ማምለክ እንደሌለብን በግልጽ ያስተምራል። ወልድን ማምለክ የጀመሩትን የተለያዩ የሕዝብ ቡድኖች ልብ ብለህ ተመልከት። ዮሐንስ እግዚአብሔር አብን ያመልኩ የነበሩ ቡድኖች ወልድንም ማምለካቸውን ይገልጻል።

ሀ) አራቱ እንስሳት።

ለ) የእግዚአብሔርን ሕዝብ ጸሎት በተምሳሌትነት የሚወክለውን የዕጣን ጥና የያዙ ሃያ አራት ሽማግሌዎች። እነዚህ ሽማግሌዎች ክርስቶስ ለሰዎች ሁሉ በመሞት መንግሥት ስላደረጋቸውና እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ፤ እንዲሁም በምድር ላይ ለዘላለም የሚነግሡ ካህናት ስላደረጋቸው ያመሰግኑታል። ዮሐንስ በራእይ 19-20 ስለ ክርስቶስ ዳግም ምጽአትና መንገሥ የሚያቀርበው ገለጻ ይህንን የእግዚአብሔር ዕቅድ ፍጻሜ ያሳያል። የክርስቶስ ታማኝ ተከታዮች ከእርሱ ጋር አብረው ይነግማሉ።

ሐ) በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ መላእክት፤ እነዚህ መላእክት ከአራቱ እንስሳት ውስጣዊ ክብብና ከሃያ አራቱ ሽማግሌዎች ክብብ ቀጥሎ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ይቆማሉ። እነዚህ መላእክት ቀደም ሲል

ለእግዚአብሔር አብ ባቀረቡት የምስጋና ቃላት ኢየሱስ ክርስቶስን ያመልኩታል። ይህም ኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል መሆኑን ያሳያል።

መ) በሰማይም ሆነ በምድር፥ ከምድርም በታች ያሉ ፍጥረታት ሁሉ፡- የዮሐንስ ራእይ በሰማይ ተወስኖ ሳይቀር፥ ሰማይንና ምድርን በተመሳሳይ ጊዜ ይመለከታል። ይህም መላእክትን፥ ሰዎችንና ፍጥረታትን በሙሉ ያካትታል። እነዚህ ሁሉ እግዚአብሔር አብንና ወልድን ያመልካሉ።

ዮሐንስ በዚህ አስደናቂ ራእይ አማካኝነት ካስተላለፋቸው ትምህርቶች አንዱ ሁለት ወይም ሦስት አማኞች ወይም አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን ወይም ትልቅ ቤተ ክርስቲያን አምልኮ በምታካሂድበት ጊዜ ምን እንደሚከሰት ነው። በንይናችን ባናይም በምድር ላይ በምናመልክበት ጊዜ በሰማይ ካሉት ፍጥረታት ሁሉ የተዋቀረውን ታላቅ የአምልኮ ኳየር መቀላቀላችን ነው። ዮሐንስ በሚያሳየን መልኩ አምልኮአችንን መቅረጽ ይኖርብናል። አምልኮ እግዚአብሔር ለእኛ ባደረገልን ነገር ብቻ ማተኮር የለበትም። ነገር ግን ከሁሉም ንጹሕ የሆነው አምልኮ እግዚአብሔርን ለባሕርያቱ (ለማንነቱ) ማመስገን ነው።

5ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር አብን፥ ወልድንና መንፈስ ቅዱስን ልታመሰግን የምትችልባቸውን ቢያንስ ሃያ ባሕርያት ዘርዝር። ለ) እግዚአብሔር ያደረገልህን ቢያንስ ሃያ ነገሮች ዘርዝርና ስለ እነዚህ ነገሮች አመስግነው። ሐ) እግዚአብሔርን ለእነዚህ ነገሮች በማመስገን አሥር ደቂቃዎችን አሳልፍ። ከሰማያዊ ኳየር፥ ማለትም ከአራቱ እንስሳት፥ ከሃያ አራቱ ሽማግሌዎች፥ ከመላእክትና ከተቀረው ፍጥረት ሁሉ ጋር በመሆን እግዚአብሔርን ስለ ታላቅነቱና ስለ ኃይልነቱ አመስግነው።

ሰባት የማኅተም ፍርዶች (ራእይ 6:1-8:1)

6ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 6-9 አንብብ። ሀ) ስድስቱን የማኅተም ፍርዶች ዘርዝር። ለ) በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ ላይ ምን እንደሚደርስ ግለጽ። ሐ) በሰማይ የታዩትን እጅግ ብዙ ሕዝብ ግለጽ። መ) ስድስት የመለከት ፍርዶችን ዘርዝር። ሠ) እግዚአብሔር አሁንም ሆነ ወደፊት በምድር ላይ የሚከናወኑትን ነገሮች ስለ መቆጣጠሩ እነዚህ ምዕራፎች ምን ያስተምሩናል? ረ) እነዚህ ምዕራፎች ስለ መጨረሻው ዘመን ባሕርይ ምን ያስተምሩናል?

እግዚአብሔር ለልጆቹ በሰማይና በምድር የሚከናወኑ ተግባራት በእርሱ የተወሰኑ መሆናቸውን ለማሳየት ይፈልጋል። በራእይ 4-5፥ እግዚአብሔር ለዮሐንስ በሰጠው ራእይ አማካኝነት የሰማይን የዙፋን ክፍል ያሳየናል። በዚያ ዙፋን አካባቢ ነገሮች ከቁጥጥር ውጪ በመሆናቸው ምክንያት የፍርሃት ምልክት ሲከሰት አንመለከትም። ሰይጣን ሊያደርግ የማይገባውን በማድረጉ ወይም በማሸነፉ ምክንያት የታየ ጭንቀት አልተጠቀሰም። በቤተ ክርስቲያን ድክመት ምክንያት ነገሮች ከቁጥጥር ውጪ መሆናቸውም አላሳለበም። ነገር ግን ዙፋኑ በኃይል፥ በሥልጣን፥ በቁጥጥርና በልቦና ሙሉነት የተሞላ ነው። እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ ሙሉ በሙሉ የሚቆጣጠር ፍጹማዊ ገዢ በመሆኑ ፍጥረታት ሁሉ ያመስግኑታል። ለመሆኑ ታላቁ አምላክ አገዛዙን የሚያከናውነው እንዴት ነው? ዮሐንስ እግዚአብሔር አብ ለወልድ የታሪክን ጥቅል በመስጠት በምድር ላይ የሚከናወኑትን ነገሮች ሁሉ እንዲቆጣጠር

ማድረጉን ያሳየናል። በራእይ 6-19፡ እግዚአብሔር በምድር ላይ ነገሮችን የሚቆጣጠር ማን እንደሆነ ብቻ ሳይሆን፡ በመጨረሻው ዘመን የሰውን ልጅ ታሪክ ከፍጻሜው ለማድረስና የኢየሱስ ክርስቶስን ዘላለማዊ መንግሥት ለመመሥረት እንዴት ተግባርን እንደሚያከናውንም ያሳየናል።

ምሁራን እነዚህ ፍርዶች መቼ እንደሚፈጸሙ በሚያቀርቧቸው አሳቦች ይለያያሉ። አንዳንዶች ራእይ 6-19 ታላቁ መከራ የተባለውንና ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር ሊመለስ ሲል የሚፈጸመውን የሰባት ዓመታት የመከራ ክፍለ ጊዜ ያመለክታል ይላሉ። እነዚህ ምሁራን በዚህ ክፍለ ጊዜ ውስጥ የእግዚአብሔር ጽኑ ፍርድ በምድር ላይ እንደሚወርድ አማኞች ታይቶ የማይታወቅ ስደት እንደሚደርስባቸውና በእነዚህ ራእዮች እንደተገለጸው ሐሳዊ መሢሕ በምድር ላይ እንደሚገዛ ይናገራሉ። ሌሎች ምሁራን ደግሞ እነዚህ ክርስቶስ ወደ ምድር ሊመለስ ሲል በምድር ላይ የሚከሰቱ ፍርዶች መሆናቸውን ቢገልጹም፡ የጊዜ ገደቡን አይወስኑም። እነዚህ እውነቶች አሁን በምድር ላይ ረሃብና ስደት በእኛ ላይ ሐዘንን በሚያስከትሉበት ወቅት በሰማይ ላይ ስለሚከሰቱት ነገሮች የሚያሳዩ ናቸው ብሎ መቀበሉ የሚቻል ይመስላል። ነገር ግን እነዚህ ነገሮች ኢየሱስ ክርስቶስ ሊመለስ ሲል ሙሉ በሙሉ ይፈጸማሉ።

1. ስድስት የማኅተም ፍርዶች (ራዕይ 6)

በጥንት ዘመን ደብዳቤ ወይም ጠቃሚ ሰነድ በማኅተም ይታተም ነበር። ይህም የሚሆነው በመጽሐፉ ጥቅልል ጫፍ ላይ ስም በመጨመርና ከስሙ ላይ ደብዳቤውን የጻፈው ግለሰብ ቀለበት እንዲያርፍ በማድረግ ነበር። በዚህም ጊዜ አንድ ሰው ያለ ፈቃድ ደብዳቤውን መክፈቱ በቀላሉ ይታወቅ ነበር። ክርስቶስ የተቀበለው የመጽሐፍ ጥቅልል እጅግ ጠቃሚ በመሆኑ በሰባት ማኅተሞች ታትሟል። አንዳንድ ምሁራን ይህ እያንዳንዳቸው መጻሕፍት በአንዳንድ ማኅተሞች የታተመበትን ሁኔታ ያሳያል ይላሉ። እያንዳንዱ የማኅተም ፍርድ በአንዳንድ ጥቅልል ላይ እንደ ተጻፈና ክርስቶስም እያንዳንዱን ፍርድ በሚያመጣበት ጊዜ ይህንኑ ጥቅልል እንደሚያነብ ይናገራሉ። ዮሐንስ የሚናገረው ይህንኑ ይሁን ወይም ሰባት ማኅተሞች ያረፉበት አንድ ትልቅ የመጽሐፍ ጥቅልል በትክክል ለማወቅ ያስቸግራል። የማኅተም ፍርዶች የመጨረሻውን ዘመን ባሕሪ በሰፊው ይገልጻሉ። ዮሐንስ ክርስቶስ በጥቅልሉ ላይ ያለውን ማኅተም በከፊተና የተጻፈውን መልእክት ባነበበ ቁጥር ምን እንደሚከሰት ይገልጻል፡-

ሀ) የመጀመሪያው ማኅተም፡ በነጭ ፈረስ የሚጋልበው ሰው ድል እንዲነሣ ሥልጣን ተሰጠው። ምሁራን ይህ ፈረስኛ ማን እንደሆነ ይከራከራሉ። ጋላቢው ጠላቶቹን ድል የሚነሣው ክርስቶስ ይሆን? ወይስ ዓለምን እንዲያሸንፍ መብት የተሰጠው ሐሳዊ መሢሕ? በአመዛኙ ግን አንዱ አገር ሌላውን ለማሸነፍ በሚፍጨረጨርበት ጊዜ የሚታየው የጦርነትና የማሸነፍ መንፈስ ነው። ይህ ሌላውን የማሸነፍ መንፈስ በመጨረሻው ዘመን እያየለ ይሄዳል።

ለ) ሁለተኛው ማኅተም፡ በቀይ ፈረስ ላይ የተቀመጠው ጋላቢ ትልቅ ሰይፍ ተሰጠው። ይህ ሰዎች እርስ በርስ መገዳደላቸውን ያሳያል። የመጀመሪያው ማኅተም አገሮች እርስ በርሳቸው እንደሚዋጉ የሚያመለክት ሲመስል፤ ይሄኛው ግን በእያንዳንዱ አገር ውስጥ የሚከሰተውን የእርስ በርስ ውጊያ የሚያሳይ ይመስላል። በዚህም ጊዜ ከጥቂት ዓመታት በፊት በሩዋንዳ እንደተከሰተው በአገሪቱ ውስጥ የሚገኙ ጎሳዎች እርስ በርሳቸው ይጨፋጨፋሉ። ምንም እንኳ ይህ ታሪክ ሁሉ የተለመደ ችግር ቢሆንም፤ ወደ መጨረሻው ዘመን አካባቢ የአገር ውስጥ ዐመዎችና የጎሳዎች መዋጋት እየጨመረ ይሄዳል። በዚህም ብዙ ሰዎች ይገደላሉ።

ሐ) ሦስተኛው ማኅተም፡ በጥቁር ፈረስ ላይ የተቀመጠው ሰው ምግብን ለመመዘን ሚዛን ይዟል። ይህ ፈረስ ረሀብን ያመለክታል። ከጦርነትና ከእርስ በርስ ግጭት፤ እንዲሁም ከአየር መዛባት የተነሣ በዓለም ላይ ረሃብ ይከሰታል። ይህ ራእይ አነስተኛ ስንዴ (ብዙ ሰዎች የሚመገቡት የምግብ ዓይነት) ለማግኘት ብዙ ገንዘብ እንደሚጠይቅ ያስረዳል። አንድ ሰው ብቻ ሊመገብ የሚችለውን ስንዴ ለማግኘት ሙሉ ቀን መሥራት ያስፈልጋል። ብዙዎች የማይወዱትን ማሽላ ለማግኘት ደግሞ የአንድ ቀን ትጋትን ይጠይቃል። ይህም ጥቂት ሰዎች ላሉበት ቤተሰብ የአንድ ቀን ምግብ ይሆናል።

መ) አራተኛ ማኅተም፡ ሞት የተባለ ጋላቢ ከገረጣ ፈረስ ላይ ይቀመጥና ሲታይ ይከተለዋል። ከጦርነት፤ ከእርስ በርስ ግጭቶች፤ ከረሃብ፤ ከበሽታና ከሌሎችም መቅሰፍቶች የተነሣ፤ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች ይሞታሉ። በዚህ ስፍራ ሲታይ የሚያመለክተው የዘላለምን ፍርድ ሳይሆን፤ እስከ ፍርድ ጊዜ ድረስ ኃጢአተኞች የሚቆዩበትን ጊዜያዊ ስፍራ ነው።

ሠ) አምስተኛው ማኅተም፡ በሰማዕትነት ያለፉ የታማኝ አማኞች ነፍሳት። ይህ ማኅተም በዚህ ጊዜ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን ሁኔታ እንጂ እግዚአብሔር በዓለም ላይ የሚያመጣውን ፍርድ አይገልጽም። ይህ ታላቅ ስደት የሚከሰትበት ወቅት በመሆኑ በእግዚአብሔር ቃልና ለምስክርነታቸው (ስለ ክርስቶስ በመመስከራቸውና የተቀደሰ ሕይወት በመኖራቸው) ይገደላሉ። እግዚአብሔር አማኞች በምድር ላይ ቀላል ሕይወት እንደሚያሳልፉ ቃል አልገባላቸውም። ነገር ግን ለእምነታችን እንድንሞት ጠርቶናል። ስለሆነም በታማኝነት ለመጽናት መቁረጥ አለብን። ከኃጢአተኞች ጋር በሲቦል ከመኖር ይልቅ እነዚህ ነፍሶች ወደ እግዚአብሔር ቀርበው እንመለከታለን። እነርሱ የነበሩበት የሰማይ መሠዊያ ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት የሚገኝ ነው። ሞት አማኞችን ወደ እግዚአብሔር አምጥቷቸዋል። እነዚህ በሰማዕትነት ያለፉ አማኞች እግዚአብሔርን «እስከ መቼ?» እያሉ ይጠይቁታል። ይህም የአሳደዱቸው ሰዎች ላይ እግዚአብሔር መቼ ፍርዱን እንደሚሰጥ መጠየቃቸውን ያመለክታል። እግዚአብሔር ግን እንዲጠበቁ ይነግራቸዋል። የእግዚአብሔር የታሪክ ዕቅድ ከፍጻሜው ከመድረሱ በፊት ገና ብዙ አማኞች ይሞታሉ።

ይህ ዛሬ ተወዳጅነት ያለው መልእክት አይደለም። ነገር ግን በብዙ የአዲስ ኪዳን መልእክቶችና በተለይም በዚሁ በዮሐንስ ራእይ ውስጥ

እንደተመለከትነው እግዚአብሔር ልጆቹ ለእምነታቸው እንዲሞቱ ይጠይቃቸዋል። ለእርሱ ታማኞች ሆነን በመቆም ታማኝነታችንንና ፍቅራችንን እንድንገልጽለት ይፈልጋል። እግዚአብሔር የልጆቹን ሞት በፍጥነት አይበቀልም። ነገር ግን በራእይ 17-19 እንደምንመለከተው እግዚአብሔር የኋላ ኋላ ጠላቶቹን (ጠላቶቻችንን) በሙሉ ይቀጣቸዋል።

ረ) ስድስተኛው ማኅተም፡ ምድርን ብቻ ሳይሆን ሰማይን ጭምር ያናወጠ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ። ክርስቶስ ሊመለስ ሲል ምድር በደም መፍሰስና በሞት ከመሞላቷ ባሻገር ፍጥረት ሁሉ ይናወጣል።

ይህን ሁሉ ሲመለከቱ ነገሮችን ሁሉ ልንቆጣጠር እንችላለን የሚሉት ታላላቅ መሪዎች ሳይቀሩ የምድር ነዋሪዎች ሁሉ በፍርሃት ይወጣሉ። የእግዚአብሔርን ኃይለኛ ፍርድ ከመቀበል ይልቅ የተፈጥሮ አደጋ ቢደርስባቸው ይመርጣሉ።

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቶስ ሊመለስ ሲል የሚከሰተው የመጨረሻ ዘመን ሁኔታ ምን እንደሚመስል ጠቅለል ባለ መልኩ ግለጽ። ለ) ዛሬ በሚኖሩት አማኞች ውስጥ እነዚህ እውነቶች ምን ለውጥ ሊያመጡ ይገባል? ሐ) አንድ ያልተጠበቀ አደጋ በሚደርስበት ጊዜ የአማኞች እምነት ሲናጋ የተመለከተው እንዴት ነው?

ያልተጠበቁ ችግሮች በሚደርሱብን ጊዜ በአብዛኛው ግራ መጋባትና ጥርጣሬ ይወርሩናል። እግዚአብሔር በምድር ላይ ከማንኛውም ዓይነት ስደትና መከራ እንደሚጠብቀን የሚያስተምሩ ሰዎች አሉ። ምንም እንኳን አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከመከራ ቢጠብቀንም፣ ብዙውን ጊዜ በመከራና ስደት ውስጥ እንድናልፍ ይፈቅዳል። እግዚአብሔር በዮሐንስ አማካኝነት ልጆቹ በአብዛኛው መከራ የሚቀበሉ መሆናቸውን ያስገነዝበናል። ይህም ያለምንም ግራ መጋባት፣ ፍርሃትና ጥርጣሬ ስደትንና መከራን ለመቀበል እንድንዘጋጅ ያደርገናል። ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን እውነት ባለመረዳታቸው ችግር በሚደርስባቸው ጊዜ ግራ ይጋባሉ። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እግዚአብሔር ሕዝቡን ከስደትና መከራ እንደሚታደግ ብቻ ሳይሆን፣ በዚሁ መከራ ውስጥ እንዲያልፉ የሚፈቅድ መሆኑን ጭምር ማስተማር ያስፈልጋቸዋል።

1. የእረፍት ጊዜ (ማቋረጫ) (ራእይ 7:1-8:1)

ዮሐንስ ሰባተኛውን ማኅተምና ቀጣዮቹን የመለከት ፍርዶች ከመግለጹ በፊት፣ የመጨረሻውን ዘመን ሁለት ሌሎች ባሕርያት ለማሳየት ሲል የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሁለት ቡድኖች ያቀርባል። ምሁራን ይህንን ቅንፍ ወይም ማቋረጫ ብለው ይጠራሉ። ምክንያቱም ይህ ሌሎች እውነቶችን ለመግለጽ ሲባል የፍርዶችን ገለጻ ማቋረጥን ያስከተለ በመሆኑ ነው። ዮሐንስ ወደ ሰባተኛው ማኅተም በመመለስ በራእይ 8:1 ስለ እግዚአብሔር ፍርዶች ተጨማሪ ገለጻዎችን ያቀርባል።

ሀ) የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም (ራእይ 7:1-8)። ዮሐንስ በዚህ ራእይ ውስጥ እግዚአብሔር ከእስራኤል በተመረጡት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ላይ ማኅተሙን ከማሳረፉ በፊት በምድር ላይ ፍርድ እንዳይፈጸም አራቱ መላእክት ነፋሳትን ይዘው ሲቆሙ

እንመለከታለን። የዚህ ራእይ ዋናኛ ትምህርት እግዚአብሔር በልጆቹ ሁሉ ላይ ማኅተምን እንዳደረገ ማሳየት ነው። እርሱ ማን መሆናችንን ያውቃል። በእኛ ላይ የሚደርሰውን ሁሉ ይቆጣጠራል። እንዲሁም በምድር ላይ ከሚመጣው ፍርድ ሁሉ ይጠብቀናል። (ወደ በኋላ እንደምንመለከተው ሰይጣንም አውሬውን በሚያመልኩት ተከታዮች ላይ ማኅተሙን ያኖራል።) ነገር ግን ዮሐንስ ይህ ጥበቃ የግድ አማኞችን ከስደትና ከመከራ እንደማይታደግ ያሳያል። ነገር ግን በመከራና በስደት ጊዜ በእምነታችን ጸንተን እንድንቆም ያግዘናል። በራእይ 14:1-5፤ እነዚሁ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች በሰማዕትነት ካለፉ በኋላ በሰማይ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት መገኘታቸው ተገልጧል። በምድር ላይ ራሳቸውን በንጽሕና ጠብቀዋል። በእምነታቸው ቢሞቱም በሰማይ የከበረ ስፍራ አላቸው። ከእነርሱ አንዱም እንኳን አልጠፋም።

ለመሆኑ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ እነማን ናቸው? ለዚህ ጥያቄ የሚሰጡ ሁለት መሠረታዊ መልሶች አሉ። በመጀመሪያ፤ አንዳንድ ምሁራን እነዚህ ሰዎች በመጨረሻው ዘመን ለክርስቶስ ታማኞች ሆነው የሚጸኑትን ክርስቲያኖች በተምሳሌትነት የሚያሳዩ ናቸው ይላሉ። እነዚህ ምሁራን ዮሐንስ እግዚአብሔር ሕዝቡን ሁሉ እንደሚጠብቅና አንድም እንኳ እንደማይጠፋ ለማሳየት ሁለት ተምሳሌታዊ ቁጥሮችን፤ 10 (ሙላትን የሚያመለክት) እና 12 (የእግዚአብሔርን ልጆች ሁሉ የሚያመለክት) ይጠቀማል ይላሉ። ይህን አመለካከት የሚይዙ አብዛኞቹ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ያተማቸው አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎችን ዮሐንስ በሰማይ የተመለከታቸው እጅግ ብዙ ሕዝብ አንድ ቡድን ሰዎችን የሚያመለክቱ መሆናቸውን ይናገራሉ። እነዚህም የቤተ ክርስቲያን አካል ናቸው። ሁለተኛ፤ ሌሎች ደግሞ እነዚህ አይሁዳውያን አማኞች ናቸው ይላሉ። በዚህ የታላቁ መከራ ወቅት እግዚአብሔር በአይሁዶች መካከል ስለሚሠራ ብዙ ሰዎች በክርስቶስ ያምናሉ ብለው ያስተምራሉ። (ጳውሎስ አንድ ቀን እስራኤላውያን ሁሉ እንደሚያምኑ ትንቢት ተናግሯል - ሮሜ 11:25-26)። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች (ከእያንዳንዱ ነገድ 12 ሺህ ሰዎች) እግዚአብሔር የአይሁድን ቅሬታ ለማስቀረት ሲል ከክህደት የሚጠብቃቸው አይሁዳውያን አማኞች ሊሆኑ ይችላሉ። የብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር ሕዝብ የነበሩት አይሁዶች ሙሉ ለሙሉ አይጠፉም። ሌሎች ደግሞ እነዚህን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ወንጌልን በዓለም ሁሉ የሚያስራጩ የተለዩ አይሁዳውያን ወንጌላውያን ናቸው ይላሉ። እጅግ ብዙዎች ሕዝብ በእነዚህ ወንጌላውያን አገልግሎት የዳኑ ናቸው። (ማስታወሻ፤ ዳን በዚህ የነገዶች ዝርዝር ውስጥ አልተጠቀሰም። ይህ የሆነው ምናልባት ከእስራኤላውያን ነገዶች በመጀመሪያ በቡድኑ ወደ ጣዖት አምልኮ የተመለሰው የዳን ነገድ በመሆኑ ሳይሆን አይቀርም። መሳፍንት 18)።

8ኛ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር ልጆቹን ማተሙ ክርስቲያኖችን በመከራ ጊዜ የሚያጽናናቸው እንዴት ነው?

ለ) በሰማይ የታየ እጅግ ብዙ ሕዝብ (ራእይ 7:9-17)። ዮሐንስ በዚህ ሁለተኛው ራእይ የእግዚአብሔር ሕዝብ በመጨረሻው ዘመን ያሉበትን

ሁኔታ ይገልጻል። አሁንም ዮሐንስ በሰማይ ዙሪያ እየተመለከተ መሆኑን እናያለን። በዚህን ጊዜ ቀደም ሲል ያልተመለከታቸው ሌሎች የሕዝብ ቡድኖች በእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ ቆመው ይመለከታል። ዮሐንስ ስለ እነዚህ ሰዎች ሲገልጽ፡ «እንደ ሰው እንኳ ሊቆጥራቸው የማይችል ከሕዝብና ከነገድ ከወገንም ከቋንቋም ሁሉ እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ» ይላል። እነዚህ አማኞች በሰማያዊው አምልኮ ላይ ይተባበራሉ። ዮሐንስ እንደሚነግረን እነዚህ ሰዎች ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው። እነዚህ ሰዎች አይሁዶች ብቻ ሳይሆኑ በምድር ላይ ካሉ ነገዶች ሁሉ የተወጣጡ ነበሩ። አንዳንድ ምሁራን ይህ በመጨረሻው ዘመን ወንጌል በስፋት እንደሚሰራጭ ያሳያል ይላሉ። ክርስቶስ ከመመለሱ በፊት እግዚአብሔር ከሚያወርዳቸው አስከፊ ፍርዶችና የሐሳዊ መሢሕ ተቃውሞ ባሻገር፡ ሰዎች በምድር ላይ ካሉት ነገዶችና አገሮች ሁሉ ወንጌልን ስምተው በክርስቶስ ያምናሉ። ክርስቶስ ሊመለስ ሲል፡ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች በክርስቶስ አምነው ለእምነታቸው ይሠዋሉ። ሌሎች ደግሞ በታሪክ ሁሉ በዓለም ውስጥ የሚካሄደውን የወንጌል ስርጭት ያሳያል ይላሉ። እነዚህ ምሁራን ታላቁ መከራ የሚጀምረው ከዮሐንስ ዘመን ጀምሮ ሲሆን፡ ክርስቶስ እስከሚመለስበት ጊዜ ይቀጥላል ሲሉ ያስተምራሉ።

ዮሐንስ በሰማይ ስለታዩት ስለ እነዚህ እጅግ ብዙ ሕዝብ በተመለከተው ራእይ ሁለት ነገሮችን አጉልቶ ያሳያል። የመጀመሪያው፡ ክርስቶስ ከመመለሱ በፊት ወንጌሉ ምን ያህል እንደሚሰራጭ ይነግረናል። በሰማይ የሁሉም ኅሳ አባላት ተወክለው ይገኛሉ። ወንጌሉ በምዕራቡ ዓለም የሚገኙ ነጮች ሃይማኖት ብቻ አይደለም። በአፍሪካ ሙስሊም ያልሆኑ የአንዳንድ ሰዎች ሃይማኖትም ብቻ አይደለም። በእስያ የሚገኙ የተመረጡ ወገኖች የሚከተሉትም አይደለም። ወንጌሉ ለሁሉም ስለሆነ በመልእክተኞቹ የታማኝነት ምስክርነትና ንጹሕ ሕይወት አማካኝነት ይህ ወንጌል ለሁሉም አገርና ኅሳ ይዳረሳል። ያኔ ክርስቶስ ይመለሳል (ማቴ. 24:14)። ሁለተኛ፡ ዮሐንስ እነዚህን ታማኝ የክርስቶስ ተከታዮች ስለሚጠበቃቸው ዘላለማዊ ደስታ ይናገራል። በክርስቶስ በማመናችን ምክንያት የሞትን ቅጣት መቀበሉ ሽንፈት አይደለም። ይልቁንም ይህ ከምድር ላይ ሥቃይ ወደ ሰማያዊ ክብር የምናልፍበት መንገድ ነው። በሰማይ የእግዚአብሔር ታማኝ ተከታዮች የሚወዱትን ክርስቶስን ፊት ለፊት እያዩ ያገለግሉታል። እግዚአብሔር ጠባቂያችን ይሆናል። ከእንግዲህ የምድር ላይ ሥቃይ ስደት፡ በሽታ፡ ሞት፡ ረሀብ፡ ጦርነት፡ ወዘተ... መቅመስ አያስፈልገንም። ሥቃይ ያከትምና ኢየሱስ ክርስቶስ እረኛችን ሆኖ የሚያስፈልገንን ሁሉ ያሟላልናል።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ወንጌሉ ለሁሉም ብሔሮች እንዲዳረስ አንተና ቤተ ክርስቲያንህ ምን እያደረጋችሁ ነው? ለ) ለአማኞች ሞት ሽንፈት ሳይሆን ሥቃይ ወደሌለበትና ከእግዚአብሔር ጋር የተሟላ ግንኙነት ወደምናደርግበት ስፍራ የሚያሸጋግረን በር መሆኑን መረዳቱ ለአማኞች ለምን እንደሚያስፈልግ ግለጽ።

2. ሰባተኛው ማኅተም (ራእይ 8:1)

ስለ መጨረሻውና ሰባተኛው ማኅተም የምናውቀው አንድ ነገር ብቻ ነው። ክርስቶስ ይህን ማኅተም ሲከፍተው በሰማይ ለግማሽ ሰዓት ያህል

ጸጥታ ይሰፍናል። ለምን? ይህ ምናልባትም በዓለም ላይ ስለሚመጡት ታላላቅ ፍርዶች ፍጥረት ሁሉ ጸጥ ብሎ በጉጉት ማሰብ የጀመረበት ሰዓት ሳይሆን አይቀርም። ብዙ ምሁራን ቀጣዮቹ ሰባት የመለከት ፍርዶች በሰባተኛው ማኅተም ውስጥ የተካተቱ መሆናቸውን ይናገራሉ። ምናልባት ደግሞ ክርስቶስ ወደ ምድር የሚመለስበት ጊዜ መድረሱን የሚያሳይ ጸጥታ ሊሆን ይችላል።

ሰባት የመለከት ፍርዶች (ራእይ 8:2-11:19)

ሰባቱ የማኅተም ፍርዶች የመጨረሻውን ዘመን ባሕርያት የሚገልጹ ሲሆን፤ ሰባቱ የመለከት ፍርዶች እና ሰባቱ የጽዋ ፍርዶች ክርስቶስ ሊመለስ ሲል ስለሚሆኑት ሁኔታዎች ዝርዝር ማብራሪያ ያቀርባሉ። በራእይ 6:9-11፤ ሶማዕት አማኞች፤ እግዚአብሔር በገደሏቸው ሰዎች ላይ ፍትሕንና በቀልን መቼ እንደሚያመጣ ሲጠይቁ እንመለከታለን። አሁን በቅዱሳን ጸሎት ምክንያት በሚገለጹት ሰባት የመለከት ፍርዶች አማካኝነት እግዚአብሔር በኃጢአተኞች ላይ ፍትሕንና በቀልን ሲገልጽ እንመለከታለን። እግዚአብሔር በፍርድ ለሰው ልጅ የሰጣቸውን የተፈጥሮ ስጦታዎች መልሶ መውሰድ ይጀምራል። ሰዎች ለእነዚህ ስጦታዎች እግዚአብሔርን አላመሰገኑም ነበር። እንዲሁም እግዚአብሔር ቀደም ሲል ገድቦ የያዘውን የሰይጣን ኃይል በመልቀቅ ሰይጣን በምድር ላይ ባሉት ኃጢአተኞች ላይ ሥቃይን እንዲያበዛ ያደርጋል። ከእነዚህ ፍርዶች አብዛኞቹ እግዚአብሔር በሙሴ ዘመን በግብጽ ላይ ያወረዳቸውን መቅለፍቶች የሚመስሉና ነገር ግን ከዚያ የከበዱ ናቸው። ዮሐንስ ስለ ሰባት የመለከት ፍርዶች በሚያቀርበው ገለጻ በተለይ በስድስተኛውና አምስተኛው መለከቶች ላይ ትኩረት ያደርጋል።

1. ስድስት የመለከት ፍርዶች (ራእይ 8:2-9:21)

ሀ) የመጀመሪያው መለከት፡ እግዚአብሔር የምድርን አንድ ሦስተኛ (ሲሶ) በእሳት ያጠፋል። ይህም ዛፎችንና ሣርን የሚያጠቃልል ሲሆን፤ ሰዎች እህል ዘርተው የሚበሉበትን ሁኔታ በከፍተኛ ደረጃ ይቀንሳል። ምሁራን ይህ ሲሶ የተባለው ኣሃዝ ቀጥተኛ ወይም ተምሳሌታዊ በመሆኑ ላይ ይከራከራሉ። በይበልጥ ግን ዮሐንስ አብዛኛው የመሬት ክፍል ሰብል የማምረትና አትክልቶችን የማብቀል አቅም እንደሚያጥረው የገለጸ ይመስላል። ብዙዎች ይህ ራእይ ምንን እንደሚያመለክት የተለያዩ አሳቦችን ያቀርባሉ። ይህ የምድርን አብዛኛውን ክፍል የሚያጠፋ መለኮታዊ ፍርድ ይሆን? ወይስ እንደ አካባቢያዊ ብክለት ወይም የኒኩለር ጦርነት ያለ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር የሚከናወን የሰው ልጅ የተግባር ውጤት ይሆን? ይህ ምንን እንደሚያመለክት በትክክል ባናውቅም፤ መልእክቱ ግልጽ ነው። እህልን የሚያበቅል ሰፊ መሬት በማይኖርበት ወቅት እግዚአብሔር ለብዙ ሰዎች ሕይወትን አስቸጋሪ እንደሚያደርግ እንመለከታለን።

ለ) ሁለተኛው መለከት፡ እግዚአብሔር የባህርን ሲሶ በባህር ውስጥ የተለያዩ ነገሮች የሚሸከሙትን መርከቦች ሲሶ፤ እንዲሁም በባህር ውስጥ የሚገኙትን ነገሮች ሲሶ ያጠፋል። በአብዛኞቹ ደሴቶችና በባህር ዳርቻዎች አካባቢ የሚኖሩ ሰዎች ምግባቸውን የሚያገኙት ከባህር ነው። በተጨማሪም

የብዙ አገሮች ኢኮኖሚ ከአንድ አገር ወደ ሌላው አገር ምርቶችንና ቁሳቁሶችን በሚያንጉዙ መርከቦች ላይ የተመሠረተ ነው። ስለሆነም፤ ይህ ፍርድ የብዙ አገሮችን የምግብ ፍጆታና ኢኮኖሚ ይጎዳል።

ሐ) ሦስተኛው መለከት፡ እግዚአብሔር በምድር ላይ ለመጠጥነት ከሚያገለግለው ውኃ ሲሰውን ያጠፋዋል። ሬቶ የተባለው ኮከብ እንደ ስሙ መራራ ነው። ይህ ኮከብ መርዛማ ባይሆንም፤ የአንድን ነገር ጣእም በከፍተኛ ደረጃ ይለውጣል። እግዚአብሔር የሰውና የእንስሳት ሕይወት የተመሠረተበትን ውኃ ያስወግዳል። ወይም አንዳንድ ምሁራን እንደሚሉት፤ ይህ እግዚአብሔር በምድር ላይ ከሚያመጣው ፍርድ የተነሣ በሰዎች ሕይወት ላይ የሚደርሰውን ምሬት የሚያሳይ ነው።

መ) አራተኛው መለከት፡ እግዚአብሔር በምድር ላይ ብርሃን የሚያመጡትን ነገሮች ያጠፋል። የፀሐይ፤ የጨረቃና የከዋክብት ሊሶ ብርሃኑን ያጣል። ይህ በምድር ላይ ብርሃን የሚታይበት ጊዜ እንደሚቀንስና የጨለማው ሰዓት እንደሚጨምር የሚያመለክት ሊሆን ይችላል።

ሠ) አምስተኛው መለከት (ዋይታ 1)። ይጼኛውና ቀጣዩ ፍርድ በጣም የጠነከሩ በመሆናቸው፤ ሁለቱም የዋይታ ፍርዶች በመባል ይታወቃሉ። ይህ ራእይ ሰይጣንና አጋንንቱ ምድርን ለማጥፋት ተጨማሪ ኃይል ማግኘታቸውን ያሳያል። ከሰማይ የወደቀው መላእክት አብዶን ወይም አጳሊዎን የሚባለው (ትርጉሙ አጥፊ) ሰይጣን ሳይሆን አይቀርም። እግዚአብሔር አሁን ጥልቁን ጉድጓድ እንዲከፍት ሥልጣን ይሰጠዋል። ይህም እስከዚህ ጊዜ ድረስ እግዚአብሔር ብዙ አጋንንትን አስሮ ያቆየበት ሰፍራ ነው። እነዚህ አጋንንት በምድር ዙሪያ በመዟዟር የእግዚአብሔር ማኅተም ያሉበትን ሰው ሁሉ እንዲያሠቃዩ ሥልጣን ተሰጥቷቸዋል። በመሆኑም አማኞችን የመግደል ሳይሆን የማሠቃየት ሥልጣን አላቸው።

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህ ራእይ እግዚአብሔር፤ በሰይጣንና በአማኞች መካከል ያለውን ግንኙነት ለመረዳት የሚያግዘው እንዴት ነው? ለ) ይህ ብዙ ሰዎች ስለ ሰይጣን አሠራር ከሚያውቁት የሚለየው እንዴት ነው?

በዚህ ፍርድ ውስጥ በጣም አስፈላጊ የሆነ እውነት እንመለከታለን። እግዚአብሔር ሁልጊዜም ሰይጣንን በመቆጣጠር ላይ ነው። እርሱ ሰይጣን የትና እንዴት ሊሠራ እንደሚገባ ዳርቻውን ይወስንለታል። ከእግዚአብሔር ፈቃድ እስካላገኘ ድረስ ሰይጣን በሕይወታቸው ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ማኅተም ያለባቸውን አማኞች ሊነካ አይችልም። ሊፈትነን ቢችልም፤ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችን እግዚአብሔር ካላጸደቃቸው ከማናቸውም ጥቃቶች የተጠበቅን ነን።

ረ. ስድስተኛው መለከት (ዋይታ 2)፡ በእግዚአብሔር ትእዛዝ አራት መላእክት ከኤፍራጥስ ወንዝ ይላቀቃሉ። በእነዚህ መላእክትና ሁለት መቶ ሚሊዮን ፈረሶችና ጋላቢዎች ባሉበት ሠራዊታቸው አማካኝነት የሰዎች ሊሶ ይገደላል። እነዚህ ታላቅ ሠራዊት ማንን እንደሚያመለክቱ ምሁራን በሚሰጡት ትንታኔ ይለያያሉ። አንዳንዶች ሰዎችን ማሠቃየት ብቻ ሳይሆን የመግደልም ሥልጣን የተሰጣቸው የአጋንንት ሠራዊት ናቸው ይላሉ። ሌሎች

ደግሞ ይህ ታላቅ የዓለም ጦርነት የተገለጸበት ክፍል ነው ሲሉ ያስተምራሉ። ይህን አመለካከት የሚከተሉ ሰዎች የእስያ በተለይም የቻይና ሠራዊት የኤፍራጥስን ወንዝ ተሻግሮ ወደ ተስፋይቱ ምድር እንደሚመጣ ይናገራሉ። እሳት፣ ጭስና ድኝ፣ የቦንቦችና የታንኮች ወይም የኑክሌር ጦርነት ውጤቶች ሊሆኑ ይችላሉ። ይህም ታላቅ ጦርነት የሰዎችን ሊሶ (ወይም አብዛኛውን ሕዝብ) ይጨርሳል። እነዚህ ፈረሶችና በፈረሶቹ ላይ የተቀመጡት እነማን እንደሆኑ ላናውቅ ብንችልም፣ ውጤቱ ግን በግልጽ የሚታይ ነው። እግዚአብሔር ሰይጣንን ስላላስቆመው፣ ሞት ዓለምን ይሸፍናል። ከአምስተኛው የመለከት ፍርድ በተቃራኒ፣ እግዚአብሔር አማኞችን ከሞት እንደሚታደግ የሚያመለክት ነገር አይገለጽም።

በዚህ ክፍል የሐንስ ስለ መናፍቅት ዓለም አንዳንድ አስገራሚ ነገሮችን ያስተምራል። ከእግዚአብሔር ታላላቅ ምሕረቶች አንዱ ሰይጣንና አጋንንት የሚፈልጉትን ክፉት ሁሉ እንዳይፈጽሙ መገደቡ ነው። ሰይጣንና አጋንንቱ ነፍስ ገዳዮች ናቸው (ዮሐ. 8:44)። ለመጉዳት፣ ለመግደልና ለማጥፋት ይፈልጋሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚፈልጉትን ሁሉ እንዲያደርጉ አይፈቅድላቸውም። ኃይላቸውን ይገድበዋል። ነገር ግን አንድ ቀን እግዚአብሔር ከሰይጣን ላይ የቁጥጥር እጁን በማንሣት ሰዎች ከዚህ በፊት ታይቶ በማይታወቅ ሁኔታ እንዲሠቃዩና በሚሊዮን የሚቆጠሩት ደግሞ ለሞት እንዲጋለጡ ያደርጋል።

በአንድ በኩል እነዚህ የመለከት ፍርዶች እግዚአብሔር በሰዎች አለማመንና ኃጢአት ላይ ያመጣቸው ፍርዶች ናቸው። በሌላ በኩል ደግሞ እነዚህ የእግዚአብሔር የምሕረቱ ምልክቶች ናቸው። ሰዎች በዐመፀኛነታቸው ሳይቀጥሉ ወደ እርሱ ተመልሰው ምሕረቱንና ይቅርታውን እንዲቀበሉ ለማበረታታት ፍርዱን በመሣሪያነት ይጠቀማል። የሚያሳዝነው ግን ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ከመመለስ ይልቅ በዐመፀቸውና በክፉ ሥራቸው ይቀጥላሉ። የተሳሳተው አምልኳቸው በአጋንንት ቁጥጥር ሥር የሚካሄድ ነው። እንዲሁም ስርቆት፣ ግድያና ወሲባዊ ኃጢአቶች ይፈጽማሉ። በአንድ አገር ላይ አደጋ በሚደርስበት ጊዜ ይህንኑ አደጋ የሚቆጣጠረው እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር በዚሁ አደገኛ ሁኔታ (ለምሳሌ፡ ጦርነት፣ ረሀብ፣ ኤድስ) አማካኝነት ለመፈጸም ከሚፈልጋቸው ነገሮች መካከል አንዱ ሕዝቡ ወደ ምሕረቱ እንዲመለስ፣ ይህ ካልሆነ ግን ወደፊት ከዚህ የከፋ ቅጣት እንደሚጠብቃቸው ለማስገንዘብ ነው።

11ኛ ጥያቄ፦ ሀ) በኢትዮጵያ ላይ ስለ ተከሰተ አንድ አደጋ ግለጽ፦ እግዚአብሔር በዚህ አደጋ አማካኝነት ለሕዝቡ ለማስተላለፍ የፈለገው መልእክት ምን ይመስልሃል? ለ) ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ችላ ብለው በመፀኝነታቸው የሚገፉት ለምን ይመስልሃል? ሀ) እነዚህ ጥቅሶች ስለ እግዚአብሔር ኃይል፣ ተቆጣጣሪነትና ምሕረት ምን ያስተምሩናል?

ሁለተኛ ቀን

ረእይ 10-14

ከበደ ተወልዶ ያደገው በክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ ነው። ነገር ግን የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ በነበረበት ወቅት ጀርባውን ለክርስቶስ ሰጥቶ እንደ እግዚአብሔር ሕጎች ላለመመላለስ ወሰነ። የዐመፀኝነት

መንፈሱን ካሳየባቸው መንገዶች መካከል አንዱ ወሲባዊ ኃጢአቶችን መፈጸም ነበር። በትምህርት ቤት ከተለያዩ ሴት ተማሪዎች ጋር ያመነዝር ነበር። ገንዘብ ሲኖረው ደግሞ ወደ ሴትኛ አዳሪዎች ጎራ ማለቱን ተያያዘው። ብዙውን ጊዜ ይህ ባህሪው የጨብጥ በሽታ ያስከትልበት ነበር። ይህም ከተግባሩ እንዲታቀብ እግዚአብሔር ያስተላለፈለት ማስጠንቀቂያ ነበር። እርሱ ግን የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ለመስማት አልፈለገም። ጊዜው እየገፋ ሲሄድ ከበደ የበሽታ ምልክቶች ይታዩበት ጀመር። መድኃኒት ሲወስድ ትንሽ ይቀልለዋል። ወዲያውኑ ደግሞ ይነሣበታል። ከብደትም መቀነስ ጀመረ። አንድ ጊዜ ሐኪም ቤት ሄዶ ሲመረመር የኤድስ ቫይረስ በደሙ ውስጥ እንዳለበትና በቅርብ ጊዜ እንደሚሞት ተነገረው። አሁንም እግዚአብሔር ለከበደ ስለፈጸማቸው ተግባራት ማስጠንቀቂያ በመስጠት ንስሐ የሚገባበትን ዕድል ሰጠው። እርሱ ግን ወደ እግዚአብሔር እንደ መመለስ የቁጣ ስሜት አደረበት። በእግዚአብሔር ላይ ስለ ተቆጣ ንስሐ ለመግባት አልፈለገም። እንዲሁም አፈኗሩን ለመለወጥ አልፈለገም። ይባስ ብሎ ከሌሎች ሰዎች ጋር ወሲባዊ ግንኙነቶችን በመፈጸም ይህንኑ መድኃኒት የሌለው በሽታ ወደ ተለያዩ ሴቶች ማስተላለፉን ተያያዘው። ከእርሱ ጋር የተኙት ሴቶች ደግሞ የበሽታውን ቫይረስ ለሌሎች ወንዶች ማስተላለፍ ጀመሩ። ከበደ እግዚአብሔር የሰጠውን ማስጠንቀቂያ ለመስማት ቸል ብሎ ሕይወቱን አጥቷል።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር ሰዎችን አለማመናቸውና ዐመፀኝነታቸው ስለሚያስከትሉባቸው ውጤቶች የሚያስጠነቅቅባቸውን ሌሎች መንገዶች ግለጽ። ለ) ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ሰምተው ንስሐ የማይገቡት ለምንድን ነው? ሐ) እግዚአብሔር ሰዎችን ለማስጠንቀቅ አደጋን በመጠቀሙ ስለ ባሕሪው ምን እንማራለን? መ) አደጋ በሚመጣበት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ካለመፈለጋቸው ስለ ሰዎች ልብ ምን እንማራለን?

ከዮሐንስ ራእይ አብዛኛው ክፍል እግዚአብሔር በተለይም በመጨረሻው ዘመን ወደ ምድር በሚልካቸው የተፈጥሮና ሰው ሠራሽ አደጋዎች ፍርዶች ላይ አጽንኦት ይሰጣል። እነዚህ አደጋዎች ሰዎችን ለመቅጣት የታሰቡ ናቸው። እንዲሁም አደጋዎቹ ሰዎች ንስሐ ባይገቡ ዘላለማዊ ሞት እንደሚጠበቃቸው ለማስጠንቀቅ የታሰቡ ናቸው። እግዚአብሔር በምሕረቱ ሁልጊዜም ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ እንጂ እንዲሞቱ አይፈልግም (ሕዝ. 18:21-23 አንብብ)። ነገር ግን የሰዎች ልብ እጅግ ክፉ ከመሆኑ የተነሣ ብዙ ሰዎች አደጋ በሚመጣበት ወቅት ወደ እግዚአብሔር አይመለሱም (ኤር. 17:9)። ነገር ግን ያለ እግዚአብሔር እርዳታ አደጋውን ለማሸነፍና በዐመፀኝነታቸው መንገዳቸው ለመቀጠል ይፈልጋሉ። ሞት በሚመጣበት ጊዜ ንስሐ የምንገባበትን ዕድል እናጣለን። ከዚህ በኋላ የሚጠበቅን ዘላለማዊ ሞትና ሲኦል ይሆናል። ሰዎች ሥራቸው ስለሚያስከትሏቸው ውጤቶች ልናስጠነቅቃቸው አይገባምን? ከዚህ ታላቅ መከራ ለማምለጥ ብቸኛ መንገድ ስለሆነው ክርስቶስ ለሰዎች ልንነግራቸው ይገባል።

13ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 10-11 አንብብ። ሀ) እግዚአብሔር ለዮሐንስ የሰጠው የመጽሐፍ ጥቅልሉ ጠቀሚታ ምንድን ነው? ለ) ስለ ሁለቱ ምስክሮችና በእነርሱ ላይ ስለተፈጸመው ሁኔታ ግለጽ።

2. የእረፍት ጊዜ (ራእይ 10:1-11:14)

በብዙ መንገዶች የዮሐንስ ራእይ የሠርግ ፎቶ ይመስላል። በአንድ ሰው ሠርግ ላይ ካልተገኘህ፡ በዚያን ጊዜ የተነሣቸው ፎቶግራፎች ስለ ሠርጉ ብዙ መረጃዎችን ይሰጡሃል። ነገር ግን የከስተቶቹን ቅደም ተከተል አያሳዩህም። የዮሐንስ ራእይ በተለይም መካከለኛው ክፍል (ራእይ 10-18)፡ በመጨረሻው ዘመን ታላላቅ ሚናዎች የሚጫወቱትን ሰዎች የሚገልጽ ይመስላል። ነገር ግን ራእዮቹ የድርጊቶቹን ቅደም ተከተል አያሳዩንም።

ዮሐንስ አሁንም ገለጻውን አቋርጦ የተለያዩ ነገሮችን ይመለከታል። ይህንንም ያደረገው ስለ መጨረሻው ዘመን የተሻለ ግንዛቤ ሊሰጠን ስለፈለገ ነው።

ሀ) መልአኩና ትንሿ መጽሐፍ (ራእይ 10)። በመጀመሪያ የተገለጸው ለዮሐንስ ትንሿን መጽሐፍ እንዲበላት የሰጠው መልአክ ነው። ይህ ዮሐንስ በእስትንፋሱ እግዚአብሔር ከተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለውን ግንኙነት ያመለክታል። በተጨማሪም፡ ዛሬ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለንን ግንኙነት ያሳያል። ዮሐንስ ወደ ምድር የተመለሰ ሲሆን፡ ወዲያውኑ አንድ ታላቅ መለኪያ ከሰማይ ሲወርድ ያየዋል። መልአኩ በምድር ሁሉ ላይ ሥልጣን እንዳለው ለማሳየት በባህርና በመሬት ላይ ይቆማል። በእጁ ትንሽ መጽሐፍ ይዟል። ከርስቶስ ከእግዚአብሔር አብ ከወሰዳት መጽሐፍ በተቃራኒ፡ ይህኛኛዋ መጽሐፍ በመጠን አነስ ያለች ስትሆን፡ በጽሑፍ መሞላቷም አልተገለጸም። ይህም እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ ከሚፈጸመው ተግባር ጥቂቱን ብቻ እንደገለጸልን ያሳያል። የተገለጸልን ግን የእግዚአብሔርን እውነት፡ የደኅንነትን መንገድ፡ እንዲሁም በመጨረሻው ዘመን ምን እንደሚከሰት ለመገንዘብ በቂያችን ነው።

መልአኩ ለዮሐንስ ትንሿን መጽሐፍ ከመስጠቱ በፊት በታላቅ ድምጽ ይጮሃል። በዚህም ጊዜ ሰባት ነጎድጓዶች ምላሽ ይሰጣሉ። ዮሐንስ እነዚያ ሰባት ነጎድጓዶች በፍርድ የተናገሩትን ሊጽፍልን ፈልጎ ሳለ መልአኩ ግን እንዳይጽፍ ከልከሎታል። ይህ ራእይ እግዚአብሔር በታሪክና በመጨረሻው ዘመን ስለሚፈጸመው ነገር ጥቂቱን ብቻ እንደገለጸልን ያሳያል። የሚከሰተውና የሚከሰትበትም ምክንያት በአብዛኛው በእግዚአብሔር ምሥጢራት ውስጥ የተደበቀ ነው። ይህም ለሰው ልጆች ያልተገለጸ መሆኑን እንመለከታለን። በታሪክ የመጨረሻዎቹ ቀናት የሚከሰተው ነገር አልተገለጸም። ነገር ግን እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ እንደሚቆጣጠር ለማወቅ የሚያስችል በቂ መረጃ ተሰጥቶናል። መጪዎቹ ጊዜያት ክፉዎችና አስቸጋሪዎች ቢሆኑም፡ ኢየሱስ ከርስቶስ ጠላቶቹን ሁሉ (ሰዎችም ሆኑ ሰይጣን) ያሸንፋል።

ዮሐንስ የበላት ትንሿ መጽሐፍ እግዚአብሔር ለዮሐንስና በእርሱም በኩል ለእኛ የሰጠንን መለኮታዊ ቃል በተምሳሌትነት ታሳያለች።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የዮሐንስ ራእይ ተጠቃልሎ እንመለከታለን። መለኮታዊው ትንቢት ኃጢአተኛ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት ገብረት ሊያደርጉ እንደሚችሉ ስለሚናገር፤ ጣፋጭ ነው። እንዲሁም የኢየሱስን ዘላለማዊ መንግሥትን ክብር ይገልጻል። ይህም ብቻ አይደለም። ለማመን በማይፈልጉ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር የሚያመጣቸውን ፍርዶች ስለሚገልጽ መራራም ነው። ዛሬ ጣፋጩም ሆነ መራራው የእግዚአብሔር ቃል ለሰዎች ሁሉ መነገር አለበት። ዳቦ በምንበላበት ጊዜ በሰውነታችን ሁሉ ተሰራጭቶ ይገነባናል። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ መልአኩ የሐንሰ ትንሿን መጽሐፍ እንዲበላት ነግሮታል። ይህም የእግዚአብሔርን ቃል ለሌሎቹ ከማጋራታችን በፊት በማጥናት፤ በማሰላስልና በመታዘዝ የሕይወታችን አካል ልናደርገው እንደሚገባ ያሳያል። ብዙ ሰባኪዎችና አስተማሪዎች የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት ከሕይወታቸው ጋር ሳያገናዝቡ ለምእመናን ያስተላልፋሉ። የቤተ ክርስቲያን አባላት ይህንን ግብዝነት በሚመለከቱበት ጊዜ ለአገልጋዮቻቸው አክብሮት ማጣት ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን ቃል ብቻ ሳይሆን የእነዚህ መሪዎች ምሳሌነት ይከተላሉ።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የእግዚአብሔር ቃል በተለይም የዮሐንስ ራእይ እንዴት ጣፋጭም መራራም ሊሆን እንደቻለ ግለጽ። ለ) የሐንሰ መጽሐፉን በተቀበለ ጊዜ እንዳደረገው ሁሉ እኛስ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ባለን ግንኙነት ምን ልናደርግ ይገባል? ሐ) ሰባኪዎችና አስተማሪዎች መጀመሪያ ከራሳቸው ሕይወት ጋር ሳይዋሃዱ የእግዚአብሔርን እውነት ለሰዎች ሲያስተላልፉ የተመለከትኩው እንዴት ነው? ይህ በግለሰብና በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚያስከትለው አደጋ ምንድን ነው?

ለ) ሁለቱ ምስክሮች (ራእይ 11:1-14)። ሁለተኛዎቹ ምድቦች ሁለት ምስክሮች ናቸው። ይህ በራእይ ውስጥ ለመተርጎም እጅግ ከሚያስቸግሩ ምንባቦች አንዱ ነው። በዚህ ምንባብ ላይ የምሁራኑ አስተሳሰብ በሁለት ዐበይት ቡድኖች የተከፈለ ነው። በመጀመሪያ፤ አንዳንዶች ይህ ትንቢት ዐበይት ቡድኖች የተከፈለ ነው። በመጀመሪያ፤ አንዳንዶች ይህ ትንቢት በታላቁ መከራ ጊዜ በእስራኤል ላይ የሚከሰተውን ሁኔታ ለመግለጽ በሚያስችል መልኩ በቀጥታ መተርጎም አለበት ይላሉ። እነዚህ ምሁራን በመጨረሻው ዘመን አይሁዶች ቤተ መቅደሳቸውን እንደገና ገንብተው እዚያው ውስጥ እንደሚያመልኩ ይናገራሉ። ከዚያ በኋላ ግን ሐሳዊው መሢሕ ተነሥቶ ከአይሁዶች እግዚአብሔርን እንዳያመልኩ ይከለክላቸዋል። ብዙ አይሁዶችንም ይገድላል። ነገር ግን እግዚአብሔር ታማኝ አይሁዶች ሙሉ በሙሉ በሐሳዊ መሢሕ እንዳይደመሰሱ ይጠበቃቸዋል። እንዲሁም እግዚአብሔር ሁለት አይሁዶችን መርጦ ቃሉን እንዲናገሩና እንዲመሰክሩ ኃይልን ይሰጣቸዋል። ሁለተኛ፤ ራእዩ ቤተ ክርስቲያንን በተምሳሌትነት የሚያቀርብ ነው የሚሉ ምሁራን አሉ። እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የመመስከርና ሰዎችን የማስጠንቀቅ (ወንጌልን በመሰበክ) ኃላፊነት እንደ ሰጣት ይገልጻሉ። እንዲሁም እግዚአብሔር እርሱን ለማምለክ እንዲያስችለንና በውስጣችን በኃይል እንዲሠራ መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶናል። እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንን ከአጠቃላይ ውድመት ቢጠብቃትም፤ አንዳንድ አማኞች በስደት መጎዳታቸው የማይቀር ነው። ነገር ግን በትንሣኤ አማካኝነት ድሉ የራሳችን ስለሆነ ልንጨነቅ አይገባም። የዚህ ራእይ ቁልፍ ተምሳሌቶች የሚከተሉት ናቸው፡-

1. የቤተ መቅደስ ውጫዊ ክፍል፡ የመሠዊያውና የማምለኪያዎቹ መለካት፡- በዚህ ራእይ ውስጥ ዮሐንስ አንድ መልአክ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሲለካ ተመልክቷል። በብሉይ ኪዳን ዘመን፡ መላእክት አንድን ነገር የሚለካበት ታላቅ በረከት (ኤር. 31:38-40፤ ዘካ. 1:16) ወይም ጥፋት (አሞፅ 7:7-9) እንደሚመጣ ለማሳየት ነው። የቤተ መቅደስ ውስጣዊ ክፍል መለካቱ እግዚአብሔር እውነት ተከታዮቹን ለማወቅና ሙሉ ለሙሉ እንዳይወድሙ ለመጠበቅ መፈለጉን የሚያሳይ ይመስላል። ለዚህ ራእይ የሚሰጡ ሁለት ዐበይት አተረጓጎሞች አሉ። ሀ) ይህ ራሳቸውን ለማቆሸሽ ባለመፈለግ ለእግዚአብሔር በታማኝነት ጸንተው የቆሙትን ሰዎች ያመለክታል። እግዚአብሔር እነዚህን ሰዎች ከአካላዊ ሞት ሳይሆን የመንግሥተ ሰማይን ዘላለማዊ ዕጣ ፈንታ እንዳያጡ የጠበቀ ይመስላል። ለ) ወይም ደግሞ ይህ እግዚአብሔር ሐሳዊ መሢሕ አይሁዶችን ሙሉ ለሙሉ እንዳይጨርስ የሚጠብቃቸው መሆኑን የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

2. የውጭው አደባባይ፡ መልአኩ አሕዛብ የሚያመልኩበትን ውጫዊ የቤተ መቅደስ አደባባይ አልለካም። ሀ) ይህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ላልሆኑት ሰዎች ጥበቃ እንደማይደረግላቸውና የኋላ ኋላም እንደሚደመሱ የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። አሕዛብ ራሳቸውን ለእግዚአብሔር አሳልፈው ለመስጠት ያልፈለጉትንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያሳድዱትን ዓለማውያንን ይወክላሉ። ለ) ወይም ደግሞ ይህ እግዚአብሔር የሐሳዊ መሢሕ ሠራዊት የኢየሩሳሌምን ከተማ እንዲደመስስና አምልኮዋን ጨምሮ ሁሉንም ነገር እንዲቆጣጠር የሚፈቅድ መሆኑን የሚያመለክት ሊሆን ይችላል።

3. ሁለቱ ምስክሮች፡- ቤተ ክርስቲያን ወይም እስራኤል ከፍተኛ ስደት በደረሰባቸውና ታላቅ ቀውስ በተከሰተበት በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ሁለት ልዩ ነቢያትን ያስነሣል። የእነዚህ ነቢያት አገልግሎት መመስከር ነው። እነዚህ ምስክሮች ሙሴንና ኤልያስን የሚመስሉ ሲሆን፡ የሚፈጽሟቸው ተአምራትም የእነዚህን አገልጋዮች ይመስላሉ። ለሦስት ዓመት ተኩል ጊዜያት ማንም እንዳይገድላቸው እግዚአብሔር ይጠብቃቸዋል። ከዚያ በኋላ ግን እግዚአብሔር የጥበቃ እጁን ያነሣና ሁለቱ ምስክሮች ከሰይጣን ኃይልን ባገኘው ሐሳዊ መሢሕ ይገደላሉ። ዓለም በእነዚህ ሰዎች መገደል ደስ ስትሰኝ፡ ከሦስት ተኩል ቀናት በኋላ ከሞት ተነሥተው ወደ ሰማይ ያርጋሉ። በዚህም ጊዜ እግዚአብሔር ሰባ ሺህ ሰዎችን የሚገድል የመሬት መንቀጥቀጥ በመላክ ኃይሉን ይገልጻል። አንዳንዶች እነዚህ ሁለት ምስክሮች እንደ ዮሐንስ ያሉትን የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችና ለወንጌሉ በድፍረት መቆማቸውን ያመለክታል ይላሉ። ሌሎቹ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊመጣ ሲል እግዚአብሔር ሁለት ልዩ ነቢያትን በመላክ በቅርብ ጊዜ የሚከሰተውን የእግዚአብሔር ፍርድና የክርስቶስን ወንጌል እንዲያውጁ ያደርጋል ብለው ያስተምራሉ።

ይህ የሁለቱ ምስክሮቹ ራእይ እውነትን በሁለት ደረጃዎች ይገልጻል። በመጀመሪያ፡ ሁለቱ ምስክሮች በስደት ጊዜም ሳይቀር ዛሬ ከአማኞች ምን እንደሚጠበቅ ያሳያሉ። እምነታችንን ከመደበኛ ይልቅ የተሰደድን አማኞች

ስለ እምነታችን ማወጃችንን መቀጠል ይኖርብናል። የምናገለግለው በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። ክርስቲያኖች ሕይወታችን በእግዚአብሔር የተጠበቀ መሆኑንና እርሱ የወሰነው ጊዜ ሳይደርስ ማንም እጁን በእኛ ላይ ሊጭን እንደማይችል መረዳት አለብን። ትንሣኤ ሞትን የሚከተል በመሆኑ፤ አማኞች አካላዊ ሞትን መፍራት የለብንም። ሁለተኛ፤ በመጨረሻው ዘመን እግዚአብሔር ሁለት ልዩና ኃይለኛ ነቢያትን የሚያስነሣ ይመስላል። እነዚህ ነቢያት ስለሚመጣው ፍርድ ሰዎችን ለማስጠንቀቅ፤ ንስሐ እንዲገቡ በመጠየቅና በሚፈጽሟቸው ተአምራቶች የእግዚአብሔር ነቢያት መሆናቸውን በማሳየት የእግዚአብሔርን ቃል ያስፋፋሉ። በእነዚህ ሁለት ምስክሮች አማካኝነት የእግዚአብሔር ቃል በዓለም ሁሉ ይሰራጫል። ነገር ግን እግዚአብሔር እነዚህ ምስክሮች እንዲገደሉ ይፈቅዳል። ይሁንና እግዚአብሔር በሁኔታው ላይ ያለውን ተቆጣጣሪነት በማሳየት ሁለቱን ምስክሮች ከሞት ያስነሣቸዋል፤ ያሳደዱቸውን ዓለማውያን ደግሞ ይቀጣል።

15ኛ ጥያቄ፡- ከዚህ ራእይ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን መሪዎችና በሚያሳድዱቸው ሰዎች መካከል ስላለው ግንኙነት ምን እንማራለን?

3. የሰባተኛው መለከት ፍርድ (ዋይታ 3) (ራእይ 11:15-19)

እንደ ሰባተኛው ማኅተም ሁሉ ሦስተኛው ዋይታ የተባለው ሰባተኛው የመለከት ፍርድም በቀጥታ ከአንድ ፍርድ ጋር የተያያዘ አይደለም። ይልቁንም በዚህ ጊዜ የዓለም መንግሥታት ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ኃይልና ሥልጣን ሥር መዋላቸው ታውጇል። ይህ ሰባተኛው የመለከት ፍርድ ሁለት አሳቦችን ያዋህዳል። በመጀመሪያ፤ ክርስቶስ ጠላቶቹን ለማሸነፍ እንደሚመጣና በራእይ 19 እንደተገለጸው በአገሮች ሁሉ ላይ እንደሚነግሥ ያሳያል። በራእይ 11:17 ና 19:11-16 ክርስቶስ ጠላቶቹን ሁሉ ከደመሰሰ በኋላ መንግሥ መጀመሩን እንመለከታለን። ሁለተኛ፤ ይህ ምናልባትም ሰባት የጽዋ ፍርዶችን የሚያካትት ይሆናል። እነዚህም ፍርዶች ተከታታይነት ያላቸውና የጠነከሩ ሲሆኑ፤ ፍጻሜ የሚያገኙት የክርስቶስ መንግሥት ሲመጣ ነው (ራእይ 15-16)።

በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ የሚሳተፉ ቁልፍ ግለሰቦች (ራእይ 12-14)

16ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 12-14 አንብብ። ሀ) በዚህ ክፍል በቀረቡት ራእዮች ውስጥ የተገለጹትን እያንዳንዳቸውን ገጸ ባሕርያት ዘርዝር። እያንዳንዳቸው እንዴት የተለዩና ከሌሎች ጋር ግንኙነት ያላቸው መሆናቸውን ግለጽ። ለ) ይህ ክፍል ስለ እግዚአብሔር አብና ወልድ ምን ያስተምረናል? ሐ) ስለ አማኞች ምን እንማራለን?

ዛሬ በምድር ላይ የሚፈጸሙትን ነገሮች ማለትም እንደ ሰደት፤ ረሃብና ጦርነት የመሳሰሉትን እንዴት ልንረዳቸው ይገባል? ክርስቶስ ሊመለስ ሲል በዓለም ላይ የሚሆነው ሁኔታ ምን ይመስላል? ዮሐንስ እግዚአብሔር ወደ ምድር ስለሚልካቸው የመጨረሻዎቹ ተከታታይ ፍርዶች ከመግለጹ በፊት፤ ወደ ፊት ቁልፍ ሚና በሚጫወቱ ግለሰቦች ላይ ያተኩራል። ነገር ግን የእነዚህ ግለሰቦች ባሕርያት ሙሉ በሙሉ በመጨረሻው ዘመን የሚታይ ሲሆንም፤ አሁንም በመጠኑ እየታየ መሆኑ ግልጽ ነው።

1. በሴቲቱና በዘንዶው መካከል የተደረገ ጦርነት (ራእይ 12)

የሐንስ ይህንን ራእይ «ታላቅ ምልክት» ሲል ይጠራዋል። ምልክት ከክስተት ወይም ከራእይ በስቲያ ያሉትን አስደናቂ ክስተት ወይም ራእይ ነው። ለምሳሌ ያህል፡ ብዙዎቹ የኢየሱስ ክርስቶስ ተአምራት ምልክቶች ተብለው ይጠራሉ። ለዚህም ምክንያቱ እነዚህ ነገሮች ምን እንደ ተከሰተ የሚያሳዩ ታሪኮች ብቻ ሳይሆኑ፤ ክርስቶስ እንደ ሞት ባሉት ነገሮች ላይ መለኮታዊ ኃይል እንዳለው የሚያሳዩና መሢሕነቱን የሚገልጹ መሆናቸው ነው (ዮሐ. 6:30)። በዚህ የራእይ ምልክት የሐንስ ሴቲቱና ልጁ ከዘንዶው ጋር ያደረጉትን ትግል ያመለክታል።

የሐንስ በዚህ ራእይ ላይ ባለ 12 ከዋክበት አክሊል የደፋች እርጉዝ ሴት ይመለከታል። ይህች ዙፋን የሚወርስ ወንድ ልጅ ልትወልድ ያለች ሴት ማን ነበረች? ሦስት አመለካከቶች አሉ። መጀመሪያ፡ አንዳንዶች ይህቺ ሴት የክርስቶስ እናት የሆነችው ማርያም ናት ይላሉ። ሁለተኛ፡ ሌሎች ደግሞ የአማኞች ማኅበረሰብና መንፈሳዊት እስራኤል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ናት ይላሉ። ሦስተኛ፡ አሁንም ሴቲቱ መሢሕ የመጣባት እስራኤል ናት የሚሉ አሉ። ትክክለኛው አመለካከት ሁለተኛው ወይም ሦስተኛው ይመስላል።

ሴቲቱ ልትወልድ ስትል አንድ ታላቅ ቀይ ዘንዶ መጣባት። ይህ ዘንዶ የእግዚአብሔርና የልጆቹ ጠላት የሆነው ሰይጣን ነው። ዘንዶው ከከዋክብት ሲሰዎቹን ወደ ምድር ጣለ። ይህ ምናልባትም ሰይጣን በኃጢአት የወደቀበትን ሁኔታ የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ሰይጣን ከመላእክቱ ሲሰዎቹን (አንድ ሦስተኛ) ይዞ ወድቋል። ሌሎች ደግሞ ይህ ሰይጣን ብዙ አማኞችን ለመግደል መሞከሩን ያሳያል ይላሉ። ዘንዶው ሰባት አክሊሎች ያሉባቸው ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ነበሩት። ይህ ምናልባትም የዘንዶውን ታላቅ ኃይልና ሥልጣን የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ዘንዶው ከሴቲቱ የሚወለደውን የመንግሥት ወራሽ የሆነ ልጅ ለመዋጥ ፈልጎ ከአጠገቧ ቆመ።

ወንዱ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን ያመለክታል። ሰይጣን ኢየሱስ ክርስቶስን በኃጢአት ፈተናና በመስቀል ላይ ሞት ሊያጠፋው ሞክሯል። ነገር ግን የኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ድል ነጂነቱን ያመለክታል። ከዚያም እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስን ከሰይጣን ጥቃት አርቆ ወደ መንግሥተ ሰማይ ወስዶታል። ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ እንዲገዛ የተሰጠውን መብት ማንም አይወስድበትም።

ዘንዶው ሴቲቱን ሊያጠፋት ሲፈልግ (ሴቲቱ እስራኤል ወይም ቤተ ክርስቲያን ትሆናለች) እግዚአብሔር ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት (ዘመን፡ ዘመናትና የዘመን እኩሌታ) በምድረ በዳ ውስጥ ይሸሽጋታል። (ማስታወሻ፡ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት፡ ሦስት ዓመት ተኩል ጊዜን ያመለክታሉ። ይህ ደግሞ ሁለቱ ምስክሮችና ይጄኛው ክስተት በእኩል የጊዜ ርዝመት የሚፈጸሙ መሆናቸውን ያመለክታል።) ዘንዶው ሴቲቱን ሊያጠፋ በሚፈልግበት ጊዜ የተፈጠረች ምድር እንኳን ከእግዚአብሔር ጋር ተባብራ ትረዳታለች። ይህ በሰይጣንና በእስራኤላውያን መካከል የሚካሄደውን ጦርነት የሚያመለክት ከሆነ፤ እግዚአብሔር በመጨረሻው የታላቁ መከራ ዘመን ሰይጣን የእስራኤልን ሕዝብ እንዳይጨርስ የሚከላከል መሆኑን

ያሳያል። ሴቲቱ ቤተ ክርስቲያን ከሆነች፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን በምድር ላይ ሙሉ ለሙሉ ከመውደም የሚጠብቃቸው መሆኑን ያሳያል። ከሌሎች የዮሐንስ ራእይ ክፍሎች ለመረዳት እንደሚቻለው፤ አማኞች ለእምነታቸው የሚገደሉ መሆኑ ግልጽ ነው። ነገር ግን ሰይጣን ቤተ ክርስቲያንን በአጠቃላይ ሊያጠፋት አይችልም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ዛሬም ሆነ በታሪክ ሁሉ፤ እንዲሁም ሐሳዊ መሢሕ አማኞችን ለማጥፋት በሚፈልግበት በመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን ይጠብቃል። ዘንድራ ሴቲቱን ለማጥፋት ባለመቻሉ ልጇን ለማጥፋት ይሞክራል። ይህ እስራኤላውያን ወይም የቤተ ክርስቲያን አማኞችን ሊያመለክት ይችላል፤ በአመዛኙ ሁሉንም አማኞች ይወክላል። ዮሐንስ እንዴት እንደሚገልጻቸው ልብ ብለህ ተመልከት። አማኞች የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚከተሉ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጆች ሁልጊዜም እግዚአብሔርን ለመታዘዝ እንደሚተጉ ያስባል። እነዚህ አማኞች የኢየሱስ ክርስቶስን ምስክርነት ይጠብቃሉ። አማኞች በወንጌሉ ላይ ያላቸውን ንጹሕ እምነት በመጠበቅ ከስደት ሁሉ ባሻገር ስለ ክርስቶስ ይመሰክራሉ። ሰይጣን የሴቲቱን ልጅ ለማጥፋት የሞከረው እንዴት ነበር? በራእይ 13 ሰይጣን ሌሎች ሁለት ዓይነት ሰዎችን እንደሚጠቀም ተገልጾአል። ከባህር እንደሚወጣ አውሬ የተገለጸው የመንግሥት መሪ አለ። ይህም ሐሳዊ መሢሕ ነው። ከምድር እንደሚወጣ የተገለጸው ደግሞ ሃይማኖታዊ መሪ መሆኑን እንመለከታለን።

በምድር ላይ በሰይጣንና በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ከሚካሄደው ጦርነት በስተጀርባ ሌላ ታላቅ ጦርነት አለ። (በራእይ ምዕራፍ 13 እንደምንመለከተው፤ ሰይጣን የመንግሥትና የሃይማኖት መሪዎችን በመጠቀም ጦርነትን ያካሂዳል።) ይህ በሰይጣንና በኃይሎቹ፤ እንዲሁም በእግዚአብሔርና በኃይሎቹ መካከል የሚካሄድ ታላቅ ጦርነት ነው። የእግዚአብሔር ሠራዊት መሪ የሆነው ሊቀ መልአኩ ሚካኤል ሰይጣንና መለእክቱን ከሰማይ ወደ ምድር ይወረውራቸዋል። ይህ ራእይ መቼ እንደ ተፈጸመ አናውቅም። ነገር ግን ይህ በክርስቶስ መስቀል ላይ የተካሄደው ጦርነት የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ሀ) ክርስቶስ በሞተ ጊዜ የተካሄደ ጦርነት። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሚሞትበት ጊዜ ሰይጣን ድል ያገኘ መስሎት ነበር። ክርስቶስ ከሞት ሲነሣ ግን ሰይጣን በሰው ነፍሶች ላይ ያለውን ኃይል በማጥፋት ድል ነሥቶታል (ቆላ. 2፡15 አንብብ)። ለ) በአመዛኙ ይህ የመጨረሻው ዘመን እጅግ ክፉ የሚሆንበትንና የእግዚአብሔር ሕዝብ ለእምነታቸው የሚሞቱበትን ምክንያት የሚያስረዳ ይመስላል። ፍጻሜው እየተቃረበ በሚመጣበት ጊዜ እግዚአብሔር ሰይጣን ከመንግሥተ ሰማይ እንዲርቅ ያደርገዋል። (ሰይጣን በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት እንደሚቀርብ ለመመልከት ኢዮብ 1-2 አንብብ)። ስለዚህ በምድር ላይ ብቻ እንዲሠራ ይገደባል። ሰይጣን አጭር ጊዜ ብቻ እንደቀረው ስለሚገነዘብና እንቅስቃሴዎቹም በምድር ላይ ብቻ በመወሰናቸው፤ የእግዚአብሔርን ዕቅዶችና ሕዝብ ለማጥፋት የሚችለውን ሁሉ ያደርጋል።

ነገር ግን የሰይጣን ወደ ምድር መምጣት የፍጻሜው መጀመሪያ ሲሆን፤ ክርስቶስ በሁሉም ላይ የሚነግሥበት ጊዜ መምጣቱን የሚያሳይ ነው።

የሐንስ በራእይ 12:10-12 ባቀረበው ታላቅ መዝሙር የሁሉም ዘመን አማኞች በሰይጣን ላይ ድል መቀዳጀት እንዳለባቸው ይናገራል። ይህ በተለይም ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማጥፋት ተግባር በሚሠራበት በመጨረሻው ዘመን አስፈላጊ ነው። ለመሆኑ አማኞች ሰይጣንን የሚያሸንፉት እንዴት ነው? ድምጻቸውን ጮክ አድርገው በመጸለይ ይሆን? ወይስ ከአካባቢያቸው እንዲርቅ በመገሠጽ ነው? ወይስ ወደ ጥልቁ እንዲወርድ በማዘዝ? የሐንስ ድል የሚያስገኙትን ሦስት ነገሮች ይጠቅሳል።

ሀ) የበጉ ደም፣ ሰይጣንን የምናሸንፈው የእግዚአብሔር ልጆች፣ የመንግሥቱ አካሎች በመሆንና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም (በክርስቶስ ሞት) በመታመን ነው። በመልካም ሥራችን ደኅንነትን ልናገኝ እንችልም። ነገር ግን የደኅንነትን ነፃ ስጦታ በእምነት እንቀበላለን። ይህም ከሰይጣን መንግሥት አውጥቶ በኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ውስጥ ያኖረናል። አማኞች ሆነን ኃጢአት ስንፈጽምና ሰይጣን ሲከሰሰን፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ለኃጢአታችን እንደ ተከፈለና እግዚአብሔርም በነፃ እንዳሰናበተን ልንነግረው እንችላለን። ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ለማደስ ኃጢአታችንን እንናዘዛለን።

ለ) የምስክርነታችን ቃል፣ ሰደት ክርስቲያኖች እምነታችንን እንድንደብቅ፣ አፋችንን እንድንዘጋና ምስክርነታችንን እንድናቆም ያደርገናል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ሰይጣን አሸናፊ ይሆናል። የሐንስ ሰይጣንን የምናሸንፍበት መንገድ የእግዚአብሔርን ቃል በማወቅና እምነታችንን ለዓለማውያን በማካፈል መሆኑን ይናገራል።

ሐ) ለእምነታችን ለመምት በመፍቀድ፣ ሕይወታችንን በምንወድበት ጊዜ ሰይጣን በብዙ መንገዶች ሊያሸንፈን ይችላል። ገንዘብን በመጠቀም የዓለምን ነገሮች እንድንፈልግ ይማርከናል። የአመራር አገልግሎታችንን በተዛባ መልኩ እንድንጠቀም ያደርገናል። ፈርተን እምነታችንን እንድንደብቅ ሰደትን ይጠቀማል። እነዚህ ሁሉ ራስን የመውደድ ምሳሌዎች ናቸው። ነገር ግን ድል የሚገኘው ለእግዚአብሔርና ለመንግሥቱ በመኖር ነው (ማቴ. 6:33)። ለራሳችን የራስ ወዳድነትና የትዕቢት ፍላጎቶች በምንሞትበት ጊዜ ሰይጣን ሊያሸንፈን አይችልም። በሰደት ጊዜ ጸንተን ስንቆምና ለእምነታችን ስንሞት ሰይጣን ሊያሸንፈን አይችልም። ነገር ግን ሊያገኘን ወደማይችልበት ሰማይ ይልከናል። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በመሞትና በመነሣት ሰይጣንን እንዳሸነፈ ሁሉ፣ እኛም ሰይጣንን የምናሸንፈው ለክርስቶስ በታማኝነት እየኖርን በመሞትና ለዘላለም ከሞት በመነሣት ነው።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ብዙውን ጊዜ እኛ ሰይጣንን እናሸንፋለን ብለን የምናስብባቸውን መንገዶች የሐንስ ከገለጻቸው ሰይጣንን የማሸነፊያ መንገዶች ጋር አነጻጽር። ለ) እነዚህ ሦስት ነገሮች ሰይጣንን ለማሸነፍ የምትጠቀሙባቸው የመሣሪያዎች ክፍሎች የሆኑበትን ሁኔታ ግለጽ።

2. ከባህር የወጣው አውሬ (ራእይ 13:1-10)
ዘንዶው ሴቲቱን ለማሸነፍ ባለመቻሉ መንፈሳዊ ልጆቿን ለማጥፋት ይሻል። እነዚህም መንፈሳዊ ልጆቿ አማኞች ናቸው። ስለሆነም ዘንዶው

ከባህር አጠገብ ቆሞ አንድ አውሬ ከእርሱ ሥልጣን ተቀብሎ በምድር ላይ እንዲገዛ ይጠራዋል። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች ለማሸነፍ ከሚጠቀምባቸው ሁለት አውሬዎች በስተጀርባ የሚሠራ ኃይል መሆኑ ግልጽ ነው። የመጀመሪያው አውሬ ከባህር ይወጣል። ይህ አውሬ እንደ ዘንዶው ሰባት ራሶች፣ አሥር ቀንዶችና አሥር አክሊሎች ነበሩት። ይህ ምናልባትም ዘንዶው ኃይሉና ሥልጣኑ ለፖለቲካ መሪው እንዴት እንደሚሰጥና በእርሱ አማካኝነት እንዴት እንደሚገዛ የሚያመለክት ይሆናል። አንዳንዶች ራሶች፣ ቀንዶችና አክሊሎች ታላቅ ጥበቡንና ሥልጣኑን እንዲሁም በአገሮች ላይ ያለውን አገዛዝ የሚያሳዩ መሆናቸውን ይናገራሉ። ሌሎች ደግሞ ይህ ፖለቲካዊ አውሬ በአሥር መንግሥታት ላይ የሚገዛ መሆኑን ይናገራሉ። ዮሐንስ የዳንኤል 7:2-7ን ራእይ በመጥቀስ ይህ አውሬ በብሉይ ኪዳን ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የገዙትን የዓለም መንግሥታት ከፋ ባሕርያት የሚያንጸባርቅ መሆኑን ያስረዳል።

አውሬው ማን ነው? ምንም እንኳን አንዳንዶች ዮሐንስ በሮም ስለነበረው ግዛት እየተናገረ ነው ብለው ቢያስቡም፣ ዮሐንስ በዚህ ስፍራ ለማመልከት የፈለገው ሐሳዊ መሢሕ ተብሎ በሚጠራ መሪ ሥር የሚተዳደረውን የመጨረሻ የዓለም መንግሥት ይመስላል። ዮሐንስ በዚሁ ታላቅ ገዢ ላይ በማተኮር አያሌ ነገሮችን ይነግረናል።

ሀ) የገዢው ኃይልና ሥልጣን የሚመጣው በቀጥታ ከሰይጣን ነው። ልብ ላንል ብንችልም ሰይጣን ዛሬም በተመሳሳይ መንገድ ሰዎችን (በተለይም የመንግሥትና የሃይማኖት መሪዎችን) በመሣሪያነት በመጠቀም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማጥቃት ይሞክራል። ነገር ግን ይህ የመጨረሻው ገዢ በታሪክ ሁሉ ከታዩት መሪዎች በላይ በሰይጣን ኃይልና ክፉት የተሞላ ይሆናል።

ለ) ከራሶቹ አንደኛው ከፋኛ ይቆስላል። ምሁራን ይህን በሁለት መንገዶች ይተረጉማሉ። በመጀመሪያ፣ ይህ ሐሳዊ መሢሕ ሊገደልና በኋላ ግን ተአምርን በሚመስል መንገድ ከሞት እንደሚነሣ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል። ይህም ሰዎች እንዲያመልኩትና ሰፊ ተቀባይነት እንዲያገኝ ይረዳዋል። ሰውዬው ሐሰተኛው ክርስቶስ መሆኑን አትዘንጉ። በመሆኑም የክርስቶስ የመስቀል ላይ ቁስል ደኅንነትን እንደሚያስገኝልን ሁሉ፣ ሐሰተኛው ክርስቶስ ለችግሮች ሁሉ መልስ እንደሆነና ቁስሎቹ እንደሚያሳዩት መለኮታዊ እንደሆነ በመግለጽ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመኮረጅ ይሞክራል። ሁለተኛ፣ ሌሎች ምሁራን ይህ ሰይጣን የተለያዩ መንግሥታት (ሐሳዊ መሢሕንና መንግሥቱን ጨምሮ) ምን ያህል በቀላሉ የማይሞቱ መሆናቸውን የሚያሳይ ነው ይላሉ። የሰይጣን መንግሥት የወደቀና የጠፋ ቢመስልም፣ የበለጠ ኃይልን ተላብሶ ይመለሳል።

ሐ) ሐሳዊው መሢሕ ፖለቲካዊ መሪ ብቻ ሳይሆን፣ ከሰዎች አምልኮ የሚፈልግም ጭምር ነው። ሐሰተኛው ክርስቶስ እንደ መሆኑ መጠን፣ የሰዎችን አምልኮ ከእውነተኛው ክርስቶስ ሰርቆ ለመውሰድ ይፈልጋል። በዮሐንስ ዘመን ዶሚቲያን ሰዎች እንዲያመልኩት እንደ ጠየቀ ሁሉ፣ በመጨረሻ ዘመንም ይኸው ሐሳዊ መሢሕ በዓለም ሁሉ የሚኖሩት ሰዎች

ሁሉ እንዲያመልኩት ያዝዛቸዋል። ለበጉ በሆነው የሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ ያልተገኘ ማንኛውም ሰው ይህንን ታላቅ መሪ ያመልክዋል።

መ) ሐሳዊው መሢሕ አምላክ ነኝ በማለቱ የትዕቢትና የስድብ ባሕርያትን ያሳያል። እንደ እግዚአብሔር ለመሆን በመፈለጉ ምክንያት የወደቀውን የሰይጣን ባሕሪ ይላበሳል (ራእይ 14:12-14) አንብብ)። በእግዚአብሔር ላይ በመመካትና በመሳለቅ እርሱን የሚያመልኩትን ያሳድዳቸዋል።

ሠ) ሐሳዊ መሢሕ በምድር ላይ ለእርባ ሁለት ወራት፥ ማለትም ለሦስት ዓመት ተኩል፥ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት ወይም ለዘመን፥ ዘመናትና ለዘመን እኩሌታ ይገዛል። (ይህ ሁለቱ ምስክሮች የሚሠሩበትና የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወይም ሕዝብ የሚረገጥበት ጊዜ አውሬው ከሚገዛበት ዘመን ጋር ተመሳሳይ መሆኑን የሚያሳይ ይመስላል።) የሐሳዊው መሢሕ ሥልጣን በምድር ላይ ባሉት ሁሉ ላይ ይሰፋል። ሐሳዊው መሢሕ የመጀመሪያው ዓለም አቀፋዊ መሪ ይሆናል። ምንም እንኳን ሰይጣን ወኪሉ በሆነው ሐሳዊ መሢሕ አማካኝነት ለዘላለም ለመግዛት ቢፈልግም፥ እግዚአብሔር ሁሉንም የሚቆጣጠር አምላክ በመሆኑ የሰይጣንን ኃይል፥ ሥልጣንና የአገዛዝ ዘመን ይወስናል። እግዚአብሔር ለዚህ መሪ የሚገዛበትን ሥልጣን እንደ ሰጠው እናነባለን። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ሁልጊዜም ሰይጣንን ሙሉ በሙሉ የሚቆጣጠር መሆኑን ይገልጻል።

ረ) ሐሳዊ መሢሕ አማኞችን በመዋጋት ያሸንፋቸዋል። ቀደም ሲል አማኞች በክርስቶስ ላይ ባላቸው እምነት፥ ታማኞች ሆነው በመጽናትና ለእምነታቸው በመሞት ሰይጣንን እንዳሸነፉ ተመልክተናል (ራእይ 12:11)። አሁን ደግሞ እግዚአብሔር አውሬው (እና ሌሎች የፖለቲካ መሪዎች አማኞችን እንዲያሸንፉና) እንዲገድሉ ይፈቅድላቸዋል። ምንም እንኳን እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ አማኞችን በስደት ጊዜ ከሞት ቢታደጋቸውም፥ ብዙውን ጊዜ ለእምነታቸው እንዲሞቱ ይፈቅዳል። ዮሐንስ አንዳንድ ክርስቲያኖች ወደ ምርኮ ወይም ውሳኔ እንደሚወርዱ ይናገራል። ሌሎች ደግሞ ይገደላሉ። አማኞች ለሸንፈት በሚጋለጡበት በዚህ ጊዜ ሁለት ባሕርያትን መላበስ ይኖርባቸዋል። በመጀመሪያ፥ በትዕግሥት መጽናት ያስፈልጋቸዋል። ክርስቶስ ከፋ መሪዎችን አጥፍቶ ዘላለማዊ መንግሥቱን እንደሚመሠርት የገባላቸውን የተስፋ ቃል ተመልሶ እስከሚፈጽምበት ጊዜ ድረስ አማኞች በትዕግሥት ሊጠባበቁትና እስከ ሞት ድረስ ሊጽኑ ይገባል። ሁለተኛ፥ ታማኞች መሆን ያስፈልጋቸዋል። ሌላው ሰው በዓለም ውስጥ ምንም ቢያደርግ ወይም ምንም ዓይነት ስደት ቢመጣባቸው አማኞች በኢየሱስ ክርስቶስና በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት መጠበቅ ይኖርባቸዋል።

18ኛ ጥያቄ፡- ከዚህ ክፍል አማኝ ከስደት ጋር ስላለው ግንኙነት ምን እንማራለን?

3. ከመሬት የወጣው አውሬ (ራእይ 13:11-14)

ብዙውን ጊዜ ሃይማኖትና መንግሥት አብረው ይሠራሉ። ይህ በዮሐንስ ዘመንም እውነት ነበረ። የሮም ንጉሠ ነገሥት ሕዝቡ እንዲያመልኩት ሲጠይቅ፥ የቤተ መቅደስ ካህናትና የአካባቢው የመንግሥት ባለሥልጣናት

ይህንን ንጉሣዊ አዋጅ ተግባራዊ ለማድረግና ያልታዘዙትን ሰዎች ለማሳደድ በጋራ ይሠሩ ነበር። ይህ በመጨረሻው ዘመንም የሚከናወን ተግባር ነው።

ሰዎችን ሁሉ ለመቆጣጠርና እንዲያመልኩት ለማድረግ በሚሻው ሐሳዊ መሢሕ የሚመራ ዓለም አቀፍ መንግሥት ከመኖሩ በተጨማሪ፣ በሌላ አውሬ የሚመራ ሃይማኖታዊ ሥርዓትም ይመሠረታል። አንዳንድ ምሁራን ይህ ከመሬት የሚወጣው አውሬ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር የሚሠራውን ፀረ-እግዚአብሔር ሃይማኖታዊ ሥርዓት በተምሳሌትነት ያሳያል ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ይህ የእግዚአብሔርን እውነት የሚዋጋ ሐሰተኛ ነቢይ ወይም ሃይማኖታዊ መሪ ነው ይላሉ። በመጨረሻው ዘመን ስለሚገለጠው ሁለተኛው ቁልፍ ግለሰብ የተጠቀሰውን ከዚህ በታች ተመልከት፡-

ሀ) ከመሬት የሚወጣው አውሬ እንደ በግ ንጹሕና መንፈሳዊ መስሎ ይቀርባል። እንዲያውም በግ እንደሆነው እንደ ክርስቶስ ተመስሎ ሊታይ ይችላል። ነገር ግን እንደ ዘንዶ ይናገራል። ሰይጣን ለቃላቱ ኃይል ስለሚሰጥ ሰዎች እርሱ የተናገረውን ያምናሉ።

ለ) ይህ አውሬ ከባህር በወጣው አውሬ ወይም በሐሳዊ መሢሕ ሥልጣን ይሠራል።

ሐ) የሃይማኖታዊ መሪው ዐቢይ አገልግሎት በምድር ላይ ያሉት ሰዎች ሁሉ ከባህር የወጣውን አውሬና በእርሱም በኩል ሰይጣንን እንዲያመልኩ ማድረግ ነው። ከመሬት የወጣው አውሬ ሰዎች ያመልኩት ዘንድ የሐሳዊ መሢሕን ምስል ያኖራል። ኃይሉ እጅግ ታላቅ በመሆኑ ይህ ምስል ነፍስ ይዘራና ይናገራል።

መ) ሁለተኛው አውሬ እንደ ብሉይ ኪዳን ነቢይ ኃይልን ያገኘና በሰይጣን ኃይል ተአምራትን ይሠራል። ይህም ሰዎች ሐሳዊው መሢሕ አምላክ ነው ብለው እንዲቀበሉት ያደርጋል።

ሠ) ለምስሉ ወይም ለአውሬው የማይሰግዱትን ለመግደል ተግቶ ይሠራል።

ረ) ሃይማኖታዊ መሪው አውሬውን የሚያመልኩ ሰዎች ብቻ በግንባሮቻቸው ወይም በእጆቻቸው ላይ ምልክት የሚቀበሉበትን ሥርዓት ያዘጋጃል። በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች የጥበቃ ምልክት እንደሚደረግላቸው ሁሉ፣ ሰይጣንም የመንግሥቱ ተካፋዮች ለሆኑትና ሐሳዊ መሢሕን ለሚከተሉት ሰዎች ምልክትን ያዘጋጃል። ይህ ለሐሳዊ መሢሕ ታማኝነታቸውን የሚገልጹበት መንገድ ነው። ያለዚህ ምልክት ማንም ሊገዛ ወይም ሊሸጥ አይችልም። ስለሆነም ለእግዚአብሔር ለሚታመኑና የሐሳዊ መሢሕን ምልክት ለመቀበል ለማይፈልጉ ሰዎች ሕይወት መራራት ሆንባቸዋለች።

ሰ. ክርስቲያኖች ሐሳዊ መሢሕን ለይተው ያውቁታል። ይህም ሊሆን የሚችለው ስሙ ተሠልቶ ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ስለሚመጣ ነው። በታሪክ ሁሉ ይህ ቁጥር አማኞች የተለያዩ መላ እንዲመቱ አድርጓቸዋል። የተለያዩ ሥርዓቶችን በመከተል፣ እንደ ኔር፣ ሂትለር፣ እስታሊን፣ ኪሊንጅር፣ እንዲሁም የሮም ካቶሊክ ጳጳስ የመሳሰሉ ሰዎች ይህንን ቁጥር

እንደሚያሟሉ በማለብ፤ ብዙዎች ሐሳዊ መሢሕ ናቸው ሲሉ ደምድመዋል። ይህ የተለያዩ የቁጥር ቀጭኖችን በመጠቀም እገሌ ሐሳዊ መሢሕ ነው እንዳንል ሊያስጠነቅቀን ይገባል። ምክንያቱም የሐንስ ቁጥሮችን በተምሳሌታዊ መንገድ ስለሚጠቀም ነው። (ለምሳሌ ያህል፡ ሰባት፡ አሥርንና አሥራ ሁለት ቁጥርን ለፍጹምነት! ይጠቀማል።) ብዙ ምሁራን የሐንስ የክርስቶስን ቅዱስነት ከሐሳዊ መሢሕ ኃጢአተኝነት ጋር እያነጻጸረ ነው ብለው ያስባሉ። ክርስቶስ ፍጹም ቅዱስ እንደሆነ ሁሉ (ስለሆነም ቁጥሩ ሰባት ሰባት ሰባት ይሆናል)፤ ሐሳዊው መሢሕ ቅዱስ መስሎ ሊቃረብ ቢችልም በሰይጣን ኃይል የሚሠራ በመሆኑ ሙሉ በሙሉ በክፋት የተሞላ ነው። ስለሆኑም ቁጥሩ ስድስት ስድስት ስድስት ይሆናል። የሰባት ቁጥር ፍጹምነት ይጎድለዋል። የሐንስ አማኞች ሐሳዊው መሢሕ አምላክና ለሰዎች ሁሉ ችግሮች መፍትሔ የሚሰጥ ነው የሚለውን ውሸት እንዳይቀበሉ ያስጠነቅቃቸዋል። የሐንስ ሐሳዊው መሢሕ ሰው ብቻ ሳይሆን፤ የሰይጣን መገለጫ መሆኑን ያስረዳል። ሰይጣን ሕይወቱን ተቆጣጥሮ ተግባሩን እያከናወነበት መሆኑን ያስረዳል።

19ኛ ጥያቄ፡- በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከተገለጹት ሦስት አውሬዎች በሰይጣን፤ በመንግሥታት፤ በሃይማኖቶችና በአማኞች መካከል ስላለው ግንኙነት ምን እንማራለን?

4. በጉና አንድ መቶ አርባ አራ ሺህዎቹ (ራእይ 14:1-5)

የሐንስ በመጨረሻው ዘመን ውስጥ የሚታዩትን ሦስት ዐበይት ኃይላት ገልጾአል። እነዚህም ዘንዶው (ሰይጣን)፤ ፖለቲካዊ መሪ (ሐሳዊ መሢሕ)፤ እና ሃይማኖታዊ መሪ (ነቢይ) ናቸው። እነዚህ እንደ ውሸተኛ ሥላሴ ናቸው። አሁን የሐንስ፡ «በዚህ ጊዜ በአማኞች ላይ ምን ይከሰታል?» የሚለውን ጥያቄ ይመልሳል። ይህንንም የሚያደርገው ቀደም ሲል በጠቀሳቸው አንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ ላይ ምን እንደሚደርስ በመግለጽ ነው (ራእይ 7:4)። እነዚህ ሰዎች እስራኤላውያን አማኞችን ወይም ቤተ ክርስቲያንን ሊያመለክቱ እንደሚችሉ አስተውል። ምሁራን ይህ በራእይ 14:1-5 የተገለጸው ራእይ የሚፈጸመው በምድራዊቷ የጽዮን ተራራ (ኢየሩሳሌም) ወይም በሰማያዊቷ የጽዮን ተራራ ስለመሆኑ ይከራከራሉ። ነገር ግን ይህ ሰማያዊቷን ጽዮን የሚያመለክት ይመስላል።

የሐንስ በዚህ ራእይ ሊያስተላልፍ የፈለገውን መልእክት ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነው በመጽናታቸው የዓለምን ሥርዓት ለመከተል የማይፈልጉ፤ የዓለምን የተለያዩ አማልእክት እንዲያመልኩ የሚቀርብባቸውን ጫና የማይቀበሉና ካስፈለገም በእምነታቸው ለመሞት የሚፈቅዱ አማኞች፤ አንድ ቀን የላቀ ሽልማት እንደሚያገኙ ነው። የሐንስ ስለተባረኩት ሕዝቦች ምን እንደሚል ተመልከት፡-

ሀ) አንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ እነርሱ ብቻ የሚያውቁትን መዝሙር ይዘምራሉ። በእግዚአብሔር አብ ፊት ከዓለም መከራዎችና ስደት ሁሉ ነፃ ሆነው ቆመዋል። ወደ እግዚአብሔር ቀርበው የክብርን ስፍራ አግኝተዋል። ይህን መዝሙር ሊዘምሩ የሚችሉት እነርሱ ብቻ ናቸው።

ምክንያቱም መዝሙሩ የወጣው ከስደት ባሻገር ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነው በመቆየታቸው ነው።

ለ) አንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ ሰውነታቸውን በሴቶች ሳያቆሽሹ ንጹሐን ሆነው ኖረዋል። ይህ እነዚህ አማኞች በወሲባዊ ኃጢአት አለመርከሳቸውን ብቻ ሳይሆን፤ በዓለም ውስጥ ካለው ክፋትና ርኩሳት ሁሉ ራሳቸውን እንደ ጠበቁ የሚያሳይ ተምሳሌታዊ አገላለጽ ይመስላል። በሌላ አነጋገር የተቀደሰ ሕይወት ኖረዋል።

ሐ) ባለማጃረጥ በጉን ይከተሉታል። በምድር ላይ በእምነት ዓይኖቻቸው ክርስቶስን በመከተል፤ ትምህርቱን በማድመጥና ለእምነታቸው መሞት በሚያስፈልጋቸው ጊዜ ሳይቀር ቃሉን በመታዘዝ ደቀ መዛሙርቶቹ ሆነው ተመላልሰዋል። አሁን በትንሣኤ አካላቸው ተከብረው በጉ ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የቅርብ ግንኙነት (ኅብረት) እያደረጉ ይኖራሉ።

መ) እነዚህ አማኞች ውሸት ያልተገኘባቸውና እንከን የሌላቸው ነበሩ። በዮሐንስ ራእይ ውስጥ ብዙውን ጊዜ መዋሸት የእግዚአብሔርን ፍርድ የሚያስከትል ኃጢአት መሆኑ ተገልጿል (ራእይ 21:8)። ምናልባትም ይህ የሆነው ሰዎች፤ «ቄሳርን ወይም ሐሳዊውን መሢሕ አመልካለሁ» ብለው ከዋሹ በኋላ በልባቸው ክርስቶስን ለማምለክ ሊፈተኑ ስለሚችሉ ይሆናል። ወይም ደግሞ ክርስቲያኖች ነን እያሉ እንደ ዓለማውያን የሚኖሩ ሰዎች በመኖራቸው ምክንያት ይሆናል። እግዚአብሔር ያከበራቸው ሰዎች በክርስቶስ ስላላቸው እምነት እውነቱን ይናገራሉ። በክርስቶስ እናምናለን እያሉ እንደ ዓለማውያን በመመላለስ ሊዋሹም አይፈልጉም።

20ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ዮሐንስ በዚህ ራእይ ውስጥ በምድር ላይ ስለምናሳልፈው ሕይወት ለአማኞች ምን ለማስተማር የሚፈልግ ይመስላል? ለ) እነዚህ እውነቶች በሕይወትህ ውስጥ ተግባራዊ ስለመሆናቸው ግለጽ።

5. መላእክት ምድርን በፍርድ ያጭዳሉ (ራእይ 14:6-20)

ዮሐንስ በዚህ ክፍል ውስጥ ሁለት የተለያዩ የመላእክት ቡድኖችን ይገልጻል። እነዚህም የእግዚአብሔርን ልብና የመጨረሻውን ዘመን ባሕሪ የሚያንጸባርቁትን ተግባራት የሚያከናውኑ ናቸው።

ሀ. ሦስቱ መላእክት (ራእይ 14:6-13)። ሦስቱ መላእክት እግዚአብሔር፤ የሰው ልጆች ሁሉ ሊያስታውሷቸው የሚገባቸውን መልእክቶች ያውጃሉ።

1. የመጀመሪያው መልእክት እግዚአብሔር በዓለም ሁሉ የሚኖሩ ሰዎች ወንጌልን እንዲሰሙ፤ ከሐሰተኛ አምልኮ እንዲመለሱና እውነተኛውን ፈጣሪ አምላክ እንዲያመልኩ የሚፈልግ መሆኑን ያስተምረናል። በእነዚህ የመጨረሻ ቀናት ክርስቶስ ከመመለሱ በፊት እግዚአብሔር አስከፊ ፍርድንና ዘላለማዊ ቅጣቱን ከማውረዱ በፊት ሰዎች አምነው የሚድኑበትን የመጨረሻ ዕድል ይሰጣቸዋል።

2. ሁለተኛው መልእክት የባቢሎንን ውድመት ያውጃል። በራእይ 17-18 እንደምንመለከተው፤ ባቢሎን ከፋ የዓለም ሥርዓቶችን በተምሳሌትነት ታመለከታለች። እነዚህ ሥርዓቶች መንግሥታዊ፤ ኢኮኖሚያዊና ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ናቸው። ሥርዓቶቹ ከፋትን ለማስፋፋትና የእግዚአብሔር

ፍላጎቶችን ለመዋጋት የሚታገሉ ናቸው። እግዚአብሔር ሰዎች እርሱን የሚቃወም እርምጃ በመውሰድ የባቢሎን ተባባሪዎች እንዳይሆኑ፤ ይህን ካደረጉ ግን የሚፈረድባቸው መሆኑን ያስጠነቅቃል።

3. ሦስተኛው መልአክ ሰዎች የአውሬውን ምልክት እንዳይቀበሉ ያስጠነቅቃል። ለእኛ ይህ የአውሬው ምልክት የእግዚአብሔርን ቃል የሚጸረር ማንኛውም የዓለም ሥርዓት፤ የሰዎች አስተሳሰብና ተግባር ይሆናል (1ኛ ዮሐ)። በመጨረሻው ዘመን ግን ይህ ምልክት ሐሳዊው መሢሕን የመከተል መግለጫ ነው። ከእግዚአብሔር ይልቅ ሐሳዊ መሢሕን ለመከተል የሚመርጡ ሰዎች ዘላለማዊ ፍርድ ይጠብቃቸዋል። ይህ መመለሻ የሌለው ገደል ነው። ስለሆነም ሰዎች እግዚአብሔርንና የእርሱን ምልክት መምረጥ ይኖርባቸዋል። ከሰይጣን፤ ከሐሳዊ መሢሕና ከነቢዩ ጋር ከወገኑ፤ ከሰይጣንና ከአውሬዎቹ ጋር ወደ ሊዎል ይጣላሉ። አማኞች የዓለምን ምልክት ተቀብለው ከቅጣት ለማምለጥ እንዳይሞክሩ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቷቸዋል። ነገር ግን በትዕግሥት ልንጸና፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ተግባራዊ ልናደርግና ታማኞች ሆነን ለክርስቶስ ልንቆም ይገባል። ከአስፈሪው የፍርድ ቀን የምንድነው ያኔ ብቻ ነው።

ለ) ዓለምን በፍርድ የሚያጭዱ ሁለት መላእክት (ራእይ 14:14-20)። ዮሐንስ በመጨረሻው ዘመን የሚከሰቱትን የተለያዩ ግለሰቦች መመልከቱን አብቅቶ፤ እግዚአብሔር በምድር ላይ የሚያመጣውን የተሟላና የመጨረሻ ፍርድ ያሳየናል። ይህ ፍርድ እግዚአብሔር መንገዱን በማይቀበሉት ላይ የጽድቅ ቅጣቱን እንደሚያወርድ በሚያሳይ መልኩ ጠቅለል ብሎ ቀርቧል። በራእይ 15-18 ግን ከሰባቱ የጽዋ ፍርዶችና ከባቢሎን ጥፋት ጋር ዘርዘር ብሎ ተገልጿል። ዮሐንስ በሚያምኑ ሰዎች ላይ ስለሚመጣው ፍርድ ለማብራራት ሁለት የመብል ምሳሌዎችን ተጠቅሟል። በመጀመሪያ፤ በራእይ 14:14-16 ዮሐንስ የአጨዳ ምሳሌ ያቀርባል። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው መልአክ ክርስቶስ ሳይሆን፤ ሌላ ታላቅ መልአክ ይመስላል። ይህ መልአክ በእግዚአብሔር ላይ በሚያምጹ ክፉ ኃይላት ሁሉ ላይ ፍርዱን ያመጣል። (ነገር ግን አንዳንዶች ይህ ራእይ አማኞች ከምድር ላይ ተነጥቀው እንደሚሄዱ ያሳያል ብለው ያምናሉ።) ሁለተኛ፤ በራእይ 14:17-20 ዮሐንስ የወይን ዘለላዎችን ስለመቁረጥ የሚያወሳውን ምሳሌ ይጠቀማል። ይህ ፍርድ የሚመነጨው በሰማይ ካለ መሠዊያ ውስጥ ነው። ይህ ምናልባትም በራእይ 6:9-11 እግዚአብሔር እስከ መቼ ፍርዱን እንደሚያዘገይ ስለጠየቁት ለማዕታት ጸሎት ለማስታወስ የቀረበ ሊሆን ይችላል። አሁን እነዚህ ሰዎች የጸሎታቸውን መልስ ያገኛሉ። የፍርድና የበቀል ቀን ደርሷል።

አይሁዶች የወይን ዘለላዎችን በማጨድ ከቆረጡ በኋላ እነዚህ ዘለላዎች ከድንጋይ ተቆፍሮ በተዘጋጁት ጉድጓዶች ውስጥ ያኖሩ ነበር። ከዚያም በእግራቸው ይረግጡታል። በዚህ ጊዜ ጭማቂው ወደ አነስተኛ ጉድጓድ ይከማችና ሰዎች ይጠጡታል። አሁን የእግዚአብሔር መላእክት በዓለም ያሉት ክፉ ሰዎች እንዲታጨዱ አዝዟል። ይህ ፍርድ ምን ያህል ታላቅ እንደሚሆን ለመግለጽ ዮሐንስ ደማቸው ከ300 ኪሎ ሜትሮች የበለጠ ጥልቀት እንደሚኖረው (እስከ ፈረሶች ልጓም እንደሚደርስ) ይገልጻል።

አንዳንዶች ይህ በዓለም ላይ የሚካሄደውን የመጨረሻ ጦርነት የሚያመለክት ነው ይላሉ (ራእይ 19)። ነገር ግን ዮሐንስ ይህንን ክፍል ያቀረበው የእግዚአብሔር የመጨረሻው ፍርድ ምን ያህል አስከፊ ሊሆን እንደሚችል ለማሳየት ይመስላል።

ዮሐንስ እግዚአብሔር አፍቃሪ አምላክ ብቻ ሳይሆን፤ ፈራጅም እንደሆነ ሊያስገነዝብን ይፈልጋል። እግዚአብሔር ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ፤ ወደ እርሱ እንዲመለሱና ልጆቹ እንዲሆኑ በትዕግሥትና በምሕረት ይጠባበቃል። ነገር ግን በትዕቢት እያመጹ ያሻቸውን ሊያደርጉና በእግዚአብሔርና በመንገዶቹ ላይ ተቃውሟቸውን ሲገልጹ የፍርድ ቀን ይመጣባቸዋል። ሰይጣንና ክፉ መላእክት፤ የዓለም መንግሥትና የዓለም ሃይማኖቶች ሁሉ በእግዚአብሔር ላይ ተቃውሟቸውን ይገልጻሉ። የእነዚህ ሰዎች ተቃውሞ እርምጃ ለጊዜው የተሳካላቸው ይመስለናል። በመጨረሻው ግን አስከፊውን ፍርድ ከእግዚአብሔር ይቀበላሉ። እግዚአብሔር ጦርነትን፤ መላእክትን፤ ወይም በራእይ 15-16 እንደተጠቀሰው ሌሎች መቅሰፍቶችን ሊጠቀም ይችላል። መጨረሻው ግን ያው አንድ ነው። ይኸውም ኃጢአተኞች የሚቀጡ መሆናቸው ነው።

21ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ ጥቅሶች ከዓለም ጋር ለመወዳጀትና በተመሳሳይ ጊዜ ክርስቶስን ለመከተል ለሚፈልጉ አማኞች ምን ዓይነት ማስጠንቀቂያዎችን ይሰጣሉ?

ሦስተኛ ቀን ራእይ 15-22

22ኛ ጥያቄ፡- ከመንግሥተ ሰማይ እጅግ የምትፈልገው ነገር ምንድን ነው?

የዘፍጥረት መጽሐፍ ትልቅ ውበትን በመግለጽ ይጀምራል። እግዚአብሔር በብርሃን፤ በእንስሳትና በሰዎች፤ እንዲሁም በአትክልት ስፍራ የተዋበች ዓለም ፈጥሯል። ከዚህም በላይ እግዚአብሔር በተደጋጋሚ የኤድን ገነት ነዋሪዎች ከሆኑት ወንድና ሴት ጋር እየተገናኘ ይወያያል። በመካከላቸውም ምንም ዓይነት መጋረጃም ሆነ ኃፍረት አልነበረም። ያ ሁሉ ውበት አዳምና ሔዋን እግዚአብሔር በሕይወታቸው ላይ የነበረውን ቁጥጥር በመቃወማቸው ከመቅጽበት ተናደ። በዚህም ጊዜ ያ ሁሉ ውበት በኃጢአት ቆሸሸ። ይህም እሾሆኖ፤ ላብ ጠብ የሚያደርግ ብርቱ ሥራ፤ የወሊድ ምጥና ሞት፤ ግድያ፤ ወሲባዊ ኃጢአት፤ ጦርነቶች፤ ወዘተ... እንዲስፋፉ አደረገ። በሕይወት ውስጥ የሚያጋጥሙን ችግሮች ሁሉ የመነጩት በዘፍጥረት ውስጥ ከተከሰተው ዐመፅ ነው።

የዮሐንስ ራእይ የዘፍጥረት መጽሐፍ ከተጀመረበት ሁኔታ ጋር በሚቃረን መልኩ ይጠናቀቃል። ራእይ የሚጀምረው በኃጢአት፤ ዐመፅ፤ ጦርነቶች፤ የተፈጥሮ አደጋና በታሪክ በማንኛውም ስፍራ ከታየው ሁሉ በላይ ክፋት ነው። ነገር ግን ያ ሁሉ ይወገዳል። እንዲሁም በድጋሚ አንድ ጊዜ፤ ውበትና ግልጽ የሆነ ግንኙነት ከአምላካችን ጋር እናደርጋለን። ማንኛውም የሥቃይ ስሜት የሚያመጣብን ምድራዊ ነገር ሁሉ ይወገዳል። ይህ አዲስ ሰማይና ምድር ምን እንደሚመስል? ወይም የመጀመሪያዋን ምድር የምትመስል ትሁን ወይ ሌላ ሙሉ ለሙሉ አናውቅም። ነገር ግን እኛ ከምንገምተው ከማናቸውም ነገሮች በላይ ውብ እንደምትሆን እናውቃለን። አሁን

የምንኖርባት ምድር እንኳን በኃጢአት ከተበከለችበት ሺህ ዓመታት በኋላ እንኳን ውብ ናት፡፡ ፈጽሞ የምትታደሰው አዲሲቱ ምድር ምን ልትመስል እንደምትችል እስኪ አስብ! ምንም ሥቃይ የሌለበት ዓለም ምን ይመስል ይሆን? ከሁሉ በላይ ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ያለ ምንም የኃጢአት ጋሬጣና ግድግዳ እንዲሁም ያለ አንዳች እፍረት ፊት ለፊት የምንገናኝበት ዓለም ምን ሊመስል እንደሚችል ገምት።

ወንድሞችና እጎቶች፡ የሐንሰ ስለ አዲሲቱ ሰማይና ስለ አዲሲቱ ምድር እንድናስታውስ ይፈልጋል። ምክንያቱም ያ ቋሚ መኖሪያችን ነው። በዚህን ሰዓት በእምነት ጉዞ ላይ እንገኛለን። እውነት ነው። በአሁኑ ዓለም ውስጥ በኃጢአትና በበሽታ ምክንያት እንቸገራለን። በተጨማሪም የክፉ መሪዎችና የአሰጪናቂ ሃይማኖቶች ጊዜ ይሆናል። ነገር ግን በታማኝነት ክርስቶስን ብንከተልና ብንጸና፡ አንድ ቀን ይህ ሁሉ ችግር ልንገልጸው እስከማንችል ድረስ ወደ ክብር ይለወጣል።

23ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 15-16 አንብብ። እግዚአብሔር በምድር ላይ በመጨረሻው ጊዜ ላይ የሚያመጣውን የመጨረሻ ፍርድ ግለጽ።

ሰባቱ የጽዋ ፍርዶች (ራእይ 15-16)

የመጨረሻው የፍርድ ጊዜ ፍጻሜ በደጅ ነው። ታላቁ መከራም በመጠናቀቅ ላይ ነው። ከዚህ በኋላ በምድር ላይ የሚመጣው አንድ ቀጣይነት ያለው ታላቅና መጥፎ የፍርድ ጊዜ ብቻ ነው። የዮሐንስ ራእይ የእግዚአብሔር ዙፋን ወዳለበት ሰማያዊ ክፍል ይመለሳል። በዚያም ሕዝብ በዙፋኑ ፊት ቆሞ ያያል። አማኞች አሸናፊዎች ናቸው። ሰይጣን ሐሰተኛው ነቢይና ሐሳዊው መሢሕ እምነታቸውን ለማስጣል ካመጡባቸው ፈተናዎች በተቃራኒ ታማኝ ሆነው በመቆማቸው ምክንያት አሸንፈዋል። ክርስቲያኖች ለማመቻ መችና እንደ ምስል ላሉ ለማናቸውም ነገሮች ላለመስገድ ወስነዋል። የአውሬውን ምልክት በመቀበል የዓለም ሥርዓትን አስተናግደው ለዓለም ታማኝነታቸውን ለማሳየት አልፈለጉም። እነዚህ ቅዱሳን ስደትና የኑሮ ጉድለት አጎሣቂሏቸው ነበር። አሁን ግን በእረፍት ላይ ናቸው። ይህም እግዚአብሔር የሚበቀልበት፡ የክርስቶስን ጠላቶች የሚያጠፋበትና መንግሥቱን የሚመሠርትበት ጊዜ ነው። የእግዚአብሔር መንገዶች ትክክል በመሆናቸው ምክንያት አማኞች በታላቅ የውዳሴ ዝማሬ እግዚአብሔርን ያመልኩታል። ከዐመፅና ከመከራ ውስጥ ውበትን ማውጣት የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። እነዚህ ክርስቲያኖች አሁን እግዚአብሔር በሁሉም ዘንድ ክብርን እንደሚያገኝ ያውቃሉ። ዐመፅ ይቆማል። «የምስክሩ ማደሪያ» ከሚባለው ዙፋንም የመጨረሻዎቹ የእግዚአብሔር የቁጣ ጽዋዎች ፍርዶች ለሰባት መላእክት ተሰጡ። ከእነዚህ ፍርዶች መካከል አንዳንዶቹ ከመለክት ፍርዶችና በሙሴ ዘመን በግብጽ ምድር ላይ ከወረዱት መቅሠፍቶች ጋር ይመሳሰላሉ። እነዚህ ፍርዶች በቅደም ተከተል ደረጃ ከመምጣት ይልቅ ከመቅጽበት አንዱ በአንዱ ላይ እየተደራረበ ይመጣል።

1. የመጀመሪያ ጽዋ፡- የአውሬው ምልክት ባለባቸው ሰዎች ላይ የሚመጣ ቁስል። እንደ ግብጹ መቅሠፍት ሁሉ (ዘጸ. 7-11)፡ አንዳንዶቹ

ፍርዶች ማኅተም ያለባቸውን የእግዚአብሔር ልጆችና የአውሬውን ምልክት የተቀበሉትን ያላመኑ ሰዎች ለመለየት እንደሚያገለግሉ ዮሐንስ ያሳየናል። በዚህ ቁስል የሚመቱት የእግዚአብሔር ተቃዋሚዎችና የአውሬውን ምልክት የተቀበሉት የሰይጣን ግብረ አበሮች ብቻ ናቸው።

2. ሁለተኛው ጽዋ፡- የባሕር ውኃ ሁሉ ወደ ደም መለወጥ። አስቀድመን የባሕር ሲሶ በፍርድ ውስጥ መመረዙን አይተናል። ይህም 2/3ኛው ለሰው ልጆች ተስማሚ እንደነበር ያሳየናል። አሁን ግን እግዚአብሔር በባሕር ውስጥ ያሉትን ፍጥረታት በሙሉ ያጠፋል። ከዚያ በኋላ በባሕር ላይ የመርከብ ላይ ጉዞ አይኖርም። በባሕር ዳርቻ ላይ ለሚኖሩም ከባሕር ውስጥ የሚገኝ ምግብ አይኖርም።

3. ሦስተኛው ጽዋ፡- የማንኛውም ንጹሕ ውኃ ወደ ደም መቀየር። ይህም መቅሠፍት ልክ እንደ ሁለተኛው ጽዋ ሁሉ ከመለከት ፍርዶች የከፋ ነበር። ምክንያቱም በመለከት ፍርድ ላይ 1/3ኛው ንጹሕ ውኃ ብቻ ሲበከል፥ አሁን ግን በጽዋው ፍርድ የውኃ ዘር የተባለ ሁሉ ይበካላል። መልአኩም ይህንን ፍርድ ተስማሚ ፍርድ ይለዋል። እርኩሳን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ደም አፍሰሰዋል። አሁን ግን በእግዚአብሔር ፍርድ አማካኝነት ደሙን እንደ ውኃ ይጠጣሉ።

4. አራተኛው ጽዋ፡- የፀሐይ ሰዎችን ማቃጠል። በአንድ በሆነ ምክንያት የፀሐይ ኃይል በብዛት ይጨምርና ሰዎችን ማቃጠል ይጀምራል።

(ማስታወሻ፡- እነዚህ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የሚሰጣቸው የመጨረሻ ማስጠንቀቂያዎች ሲሆኑ፥ ከመጨረሻው ጊዜ በፊት የሚሆን የንስሐ ዕድል ነው። ነገር ግን ሰዎች ምላሽ የሚሰጡት በምን መንገድ ይሆን? ከእርኩሰታቸው ተመልሰው እግዚአብሔርን ያመልኩት ይሆን? በሞራሽ፥ የተነገረን እነዚህ ፍርዶች የመጡት ከእግዚአብሔር ዘንድ መሆኑን እያወቁ እግዚአብሔርን እንደሚረገሙ ነው።)

5. አምስተኛው ጽዋ፡- ጨለማና ሥቃይ። የክርስቶስ ተቃዋሚ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ ይኩራራል። ሰዎችም ያመልኩት ዘንድ ያስነግራል። የሁሉም ነገሮች ተቆጣጣሪ እንደሆነም ያውጃል። ሆኖም ግን የእግዚአብሔር ሰዓት ሊደርስ የእግዚአብሔር ፍርድ በክርስቶስ ተቃዋሚ፥ በቤተ መንግሥቱና በግዛቱ ሁሉ ላይ ይወድቃል። በመንግሥቱ ሁሉ ላይ ጨለማ ሲከብድ፥ በዚያ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች የመጀመሪያው የጽዋ ፍርድ ቁስል ይሰማቸዋል። እንደገናም ሕዝቡ ንስሐ ገብቶ ወደ እግዚአብሔር እንደማይመለስ ተነግሮናል። የሰው ልብ ምንኛ ጠንካራ ነው!

6. ስድስተኛ ጽዋ፡- ለአርማጌዶኑ ጦርነት የተደረገ የሕዝብ ስብሰባ። በእግዚአብሔር ትእዛዝ ክፉ መናፍስት ከዘንዶው፥ ከአውሬውና ከሐሰተኛው ነቢይ አፎች ውስጥ ይወጣሉ። እነርሱም ከእግዚአብሔር ጋር የሚዋጉበት ሰዓት እንደ ደረሰ ያውቃሉ። እነዚህም እንቁራሪት መሣይ ክፉ መናፍስት የምድር ነገሥታትና እርኩሳት መናፍስትን ሁሉ አርማጌዶን ለተባለው ጦርነት እንዲሰበሰቡ ያላምናሉ። አንዳንድ ተመራማሪዎች አርማጌዶን፥ የእግዚአብሔርን ቀንና እግዚአብሔር ከጠላቶቹ ጋር የሚያደርገውን የመጨረሻ ጦርነት በተምሳሌትነት ብቻ እንደሚያሳይ ያምናሉ። ሌሎች

ተመራማሪዎች ግን አርማጌዶን በሰሜን እስራኤል የሚገኝና የመጨረሻውም ጦርነት በትክክል የሚካሄድበት ስፍራ እንደሆነ ያስባሉ።

7. ሰባተኛው ጽዋ፡- እግዚአብሔር በሰው ዘር ሁሉ ላይ ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥና በረዶን ያመጣል። (ማሰታወሻ፡- ይህ ሰባተኛው ፍርድ እንደ ፍርድ የተገለጠበት የመጀመሪያ ጊዜ ነው።) እግዚአብሔር «ተፈጸመ» ብሎ ሲናገር፤ ይህንን የታላቅ ፍርድ ጊዜ ወደ ፍጻሜው አመጣለሁ ማለቱ ነው። በዓለም ታሪክ የምናውቀው የሰዎች የበላይነት አሁን ፍጻሜውን አገኘ። አሁን ጊዜው፤ ኢየሱስ የሚመለስበትና መንግሥቱንም የሚመሠርትበት ነው። አሕዛብ፤ ቅኝ ግዛቶችና «የታላቂቱ ባቢሎን» ተምሣሌቶች የሆኑት የዓለም ከተማዎች ሁሉ ጠፍተዋል። እስከ መጨረሻው ድረስ የሰው ዘር ለንስሐ ማመፅና በተስፋ ቢስ ቁጣ እግዚአብሔርን መራገምን ተያይዞታል።

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች ለመጨረሻው የእግዚአብሔር ፍርድ ከሚሰጡት ምላሽ በመነሣት ስለ ሰዎች የልብ ድንዳኔ ምን ልንማር እንችላለን? ለ) እግዚአብሔር ሰዎች ወደ እርሱ እንዲመለሱ በፍርዶች አማካኝነት ሊያስጠነቅቃቸው አብዛኛዎቹ ሰዎች ለምን ንስሐ እንደማይገቡ ግለጽ?

የባቢሎን ጥፋት (ራእይ 17-18)

25ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ዘፍጥ. 11:1-9 አንብብ። ባቢሎን በመባል በምትታወቀው ሰናዖር ላይ ምን ተከሰተ? ለ) ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ስለ ባቢሎን የተጻፈውን አንብብና ስለ ባቢሎን ታሪክ በተለይም ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ስላላቸው ግንኙነት ማጠቃለያ ጻፍ። ሐ) ራእይ 17-18ን አንብብ። ስለ ባቢሎን የተጻፈውን ገለጻና እግዚአብሔር ባለው መሠረት የተፈጸመውን አላብ ዘርዝር።

ራእይ 17-18 በባቢሎን ላይ ሊሆን ስላለው ነገር በሁለት አቅጣጫ ይጽፋል። ራእይ 17 ከሃይማኖታዊ እይታ አንጻር ስለጠፋቸው ባቢሎን ይናገራል። ራእይ 18 ደግሞ የንግድ ማዕከል በነበረችው ባቢሎንና ለኑሮአቸውና ለብልጽግናቸው ሲሉ የተደገፏት ሕዝብ በሚሰጡት ምላሽ ላይ ያተኩራል።

ባቢሎን ግን ማንን ትወክል ይሆን? ዮሐንስ በብሉይ ኪዳን ዘመን በኤፍራጥስ ወንዝ አካባቢ የጥንት ሥልጣኔ ማዕከል የነበረችውን ነባራዊዋን ባቢሎንን እየገለጸ ነው? ወይስ ተምሣሌታዊ ገጽታ ስላለው ሌላ ነገር እየተናገረ ነው? ተመራማሪዎች ሦስት የተለያዩ አመለካከቶች አሉአቸው? አንደኛ፡ ዮሐንስ ስለ ነባራዊዋ ባቢሎን እንደተናገረ የሚያምኑ ጥቂት ተመራማሪዎች አሉ። የባቢሎን ከተማ የረጅም ጊዜ ታሪክ ያላት ናት። ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰችው በዘፍጥ. 11:1-9 ሰናዖር በሚለው ስሟ ነው። ይህችም ከተማ ከጥፋት ውኃ በኋላ ሰዎች ስማቸውን ለማስጠራት እስከ ሰማይ የሚደርስ ግንብ የገነቡባት ስፍራ ናት። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ቋንቋቸውን በመለወጥ በምድር ዙሪያ ሁሉ በተናቸው። ወደ በኋላ ባቢሎን ኢየሩሳሌምንና መቅደሱን በማፍረስ ብዙ አይሁዶችን በ586 ዓ.ዓ ወደ ምርኮ በመውሰዱ የአይሁዶች ዋነኛ ጠላት ሆናለች። ከዚያም በኋላ ለአንድ መቶ ዓመታት ያህል አስፈላጊ ብትሆንም፤ በኋላ የሜዶንና የፋርስ መንግሥታት አሸንፈዋታል። በዚህም ምክንያት በኢሳይያስ በተነገረው ትንቢት መሠረት ፈራረሰች (ኢሳ. 13)። በአዲስ ኪዳን ዘመን ባቢሎን

በአካባቢዋ ከሚኖሩ ጥቂት መንደርተኞች በስተቀር የፈራረሰች ከተማ ነበረች። የሆነ ሆኖ ግን፤ በመጨረሻው ዘመን የክርስቶስ ተቃዋሚ ከተማይቱን መልሶ በማቋቋም የግዛቱ ማዕከል እንደሚያደርጋት የሚያምኑ አንዳንዶች አሉ። ይህ እውነት ከሆነ ራእይ 17-18 የሚገልጸው የክርስቶስ ተቃዋሚን የግዛቱን ዋና ከተማ ጥፋት ነው ማለት ነው።

ሁለተኛ፤ ባቢሎን በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበረችውን ሮምን በተምሳሌትነት የምታመለከት ናት ብለው የሚያምኑ ጥቂት ሰዎችም አሉ። በአዲስ ኪዳን ዘመን በነበሩት ሌሎች የአይሁዶችና የክርስቲያን ሥነ ጽሑፎችም ውስጥ ባቢሎን የሮም ተምሳሌት ነበረች። ሮም የአይሁዶች ጠላት ስትሆን፤ በ70 ዓ.ም ኢየሩሳሌምንና መቅደሱን አፍርሳለች። ይህም ባቢሎን በኢየሩሳሌምና በቤተ መቅደሱ ላይ ካደረገችው ጋር ተመሳሳይነት አለው። በተጨማሪም እርሷ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሆኑትን አይሁድንና ክርስቲያኖችን ያሳደደች መንግሥት ናት። ከዚያም በኋላ በ1ኛ ጴጥሮስ 5:13 ጴጥሮስ ባቢሎን የሚለውን ስም የተጠቀመው ሮምን ለማመልከት ሳይሆን አይቀርም። ስለሆነም፤ ብዙ ምሁራን የሐንስ የሮምን ውድመት እያመለከተ መሆኑን ይናገራሉ።

ሦስተኛ፤ በይበልጥ፤ ባቢሎን እግዚአብሔርን የሚቃወሙትን ሁሉ በተምሳሌትነት የምታመለከት ይመስላል። በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ውሎ ሰዎችን የሚያታልለውን የትኛውንም ሃይማኖት ትወክላለች። እውነትንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚቃወም መንግሥት የሚኖርባትን (እንደ ሮም ያለች) ከተማ ታመለክታለች። በዚህ መልኩ ሮም በአንድ በኩል ባቢሎን መሆኗን እንመለከታለን። ነገር ግን ከሁሉም የከፋቸው ባቢሎን ዓለም በሙሉ እግዚአብሔርን እንዲዋጋ የሚያስተባብረው ሐሳዊ መሢሕ መንግሥት ትሆናለች። ስለሆነም የሐንስ ባቢሎን እንደምትወድቅ ሲገልጽ፤ በእግዚአብሔርና በመንገዶቹ ላይ የሚያምጹ ሁሉ እንደሚወድሙ መግለጹ ነው። ይህም ማለት የውሸት ሃይማኖቶች፤ ክፉ የመንግሥት ሥርዓቶች፤ ቁሳዊ ኢኮኖሚዎች፤ ወዘተ... ይጠፋሉ ማለት ነው። የሐሳዊ መሢሕ የመጨረሻው መንግሥት ዓለም እስከ አሁን አይቶት የማያውቀው ክፉ በመሆኑ፤ በዚህ ስፍራ በቀዳሚነት የተጠቀሰው ባቢሎን ይኸው ነው።

ብዙ ምሁራን የሐንስ ሁለት ተምሳሌታዊ ከተሞችን እያነጻጸረ ነው ይላሉ። አንደኛዋ የከፋት ተምሳሌት የሆነችው ባቢሎን ናት። ይህች ከተማ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ውላ ሁልጊዜም የእግዚአብሔርን መንገድ እየተቃወመች የሰዎችን መንገድ ከፍ ከፍ ታደርጋለች። ሌላዋ እግዚአብሔር የሚቆጣጠራቸውና እርሱን የሚያከብሩ ነገሮች ሁሉ ተምሳሌት የሆነችው አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ነች።

አዲሲቱ ኢየሩሳሌም እግዚአብሔር በንግሥና የሚገዛባትና ሰዎች እርሱን እየታዘዙ የሚያከብሩባት ከተማ ነች። ለዘላለም የምትኖረው ይህቺው ኢየሩሳሌም ናት።

የሐንስ ቀደም ሲል ስለ ባቢሎንና ስለሚደርስባት ፍርድ ሁለት ጊዜያት ጠቅሷል (ራእይ 14:8፤ 16:19)። የመጨረሻው የጽዋ ፍርድ ስለ መውደሟ

ይናገራል። ራእይ 17-18 ስለ ታላቂቱ ባቢሎንና እግዚአብሔር ስለሚያመጣበት ውድመት ተጨማሪ ገለጻዎችን ያቀርባል።

1. ሃይማኖታዊዋ ባቢሎን፡ ከአውሬው ላይ የተቀመጠችው ሴት (ራእይ 17)

26ኛ ጥያቄ፡- ሃይማኖትና መንግሥታት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ስደት ለማምጣት እንዴት አብረው ሲሠሩ እንደተመለከትክ ግለጽ።

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፡ ብዙውን ጊዜ ሐሰተኛ ሃይማኖትና ክፉ መንግሥታት እግዚአብሔርና ሕዝቡን ለመውጋት አብረው ይሠራሉ። የሐንስ ይህንን እውነት የአንዲትን ጋለሞታ ሴት ተምሳሌታዊ ራእይ በማቅረብ ያብራራል። ይህች ሴት ጋለሞታ የተባለችው ሰዎችን ከእውነተኛ ፍቅርና ለእግዚአብሔር ታማኝ ከመሆን ስለምትመልስ ነው። ይህች ሴት በብዙ ውሆች ላይ ትቀመጣለች። ይህም በሁሉም አገር ውስጥ እንደምትገኝ ያመለክታል። ሴቲቱ የተቀመጠችበት ቀይ አውሬ የስድብ ሰዎች የሞሉበት፣ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት ነው። ሃይማኖታዊዋ ባቢሎን ከፖለቲካኛዋ ባቢሎንና ከዘንዶው ጋር የጠበቀ ቁርኝት አላት። ሁሉም ተመሳሳዮች ናቸው። ይህች ጋለሞታ የሐሳዊ መሢሕን ያህል ሥልጣንና ኃይል አላት። ሴቲቱ እንደ ዘንዶው ማለትም እንደ ሰይጣን ናት። ዘንዶው ወይም ሰይጣን እግዚአብሔር ጋር በሚያደርገው ውጊያ እንድታግዘው ባሕረውንና ኃይሉን ይሰጣታል። ይህች ሴት በሐምራዊ፣ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች አግባለች። ይህም ይህች ሴት የተከበረችና እንደ ንግሥት የምትታይ መሆኗን ያመለክታል። ከተከታዮቿ ባገኘችው ሀብት በልጽጋ ነበር። (አብዛኞቹ የሐሰተኛ ሃይማኖት መሪዎች ወደ ብልጽግናው ያደላሉ)። ይህ ሐሰተኛ ሃይማኖት እንደ አብዛኞቹ ሐሰተኛ ሃይማኖቶች ሁሉ ውጭው ሲታይ የተከበረ ይመስላል። በውስጡ ግን ታላቅ ከፋት ተሰውሯል። ይህንን አክራሪ ሙስሊሞች እነርሱ የሚፈልጉትን ነገር የማያደርጉትን በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ከሚገድሉበት ወይም ከርስትና የመንግሥት ሃይማኖት በመሆን በመሪዎቹ አማካኝነት የተለየ አሳብ የሚይዙትን ሰዎች ከሚገድልበት (እንደ መስቀል ዘመቻ ዘመን) ሁኔታ ጋር የሚመሳሰል ነው። ይህ ሃይማኖት ምንም ዓይነት ስም ይኑረው ለክርስቶስ ምስክርነት የሚሰጡትን ቅዱሳን ደም የሚያፈስ የእግዚአብሔር ሕዝብ ጠላት ነው።

መልአኩ ጋለሞታይቱ ከተቀመጠችበት አውሬ ጀምሮ ራእዩን ያብራራል። የሐንስ ስለ አውሬው የሚናገረውን ሁሉ መረዳቱ አስቸጋሪ ነው። ምክንያቱም ተምሳሌቱ መንግሥትንም ሰውንም ያመለክታልና ነው። እንዲሁም ተምሳሌቱ በየሐንስ ዘመን የሮምን መንግሥት፣ እንዲሁም በሐሳዊ መሢሕ ፍጻሜውን ወደሚያገኝበት የመጨረሻው ዘመን የሚያመለክት ይመስላል። የዚህ ራእይ አያሌ ገጽታዎች ከዚህ በታች ቀርበዋል።

ሀ) «አስቀድሞ ነበር፣ አሁንም የለም፣ ከጥልቁም ይወጣ ዘንድ አለው። ወደ ጥፋትም ይሄዳል።» አንዳንድ ሰዎች ይህ ከፋት በሃይማኖትና በመንግሥታት ውስጥ የሚኖር መሆኑን ያሳያል ይላሉ። ሰዎች ምንም ያህል ከፋትን ለማጥፋት ቢታገሉም፣ ሁልጊዜም ተመልሶ ይመጣል። ከፋት ሙሉ በሙሉ የሚደመሰሰው በክርስቶስ ዳግም ምጽአት ብቻ ነው። ይህ

ምናልባትም በራእይ 13 እንደ ሞተና ከዚያም ነፍስ እንደ ዘራ የተመለከተውን ከባህር የወጣ አውሬ ወይም ሐሳዊ መሢሕን የሚያመለክት ይሆናል (ራእይ 13:3-4)።

ለ) ሰባቱ ራሶች ሰባት ኮረብቶችና ሰባት ነግሥታት ናቸው። ከሰባቱ ነግሥታት አምስቱ ቀደም ሲል ሞተዋል። አንዱ በሥልጣን ላይ ነው። ሌላኛው ደግሞ ገና ወደ ፊት ይመጣል። ከዚያም ከሰባተኛው ንጉሥ የሚመጣው ስምንተኛው ንጉሥ ሐሳዊ መሢሕ ይሆናል። የሮሜ ከተማ መጀመሪያ በሰባት ኮረብታዎች ላይ እንደ ተመሠረተች ከታሪክ እንረዳለን። ይህም በዚህ ስፍራ የተገለጸችው ሮም እንደሆነች የሚያመለክት ይመስላል። ይህ አስቸጋሪ ገለጻ ምሁራን የተለያዩ አመለካከቶችን እንዲይዙ አድርጓቸዋል። አንዳንዶቹ የሐንስ ከእርሱ በፊት ስለነበሩት አምስት ነግሥታት፣ በዘመኑ ስለነበረው አንድ ንጉሥና ከእርሱ በኋላ ስለሚመጡ ሁለት ነግሥታት፣ በአጠቃላይም ስምንት የሮም ነግሥታት እየተናገረ ነው ይላሉ። ሌሎች ሰባት ነግሥታት ከምድር የሚነሡ ዓለማዊ መንግሥታት መሆናቸውን ይናገራሉ። እነዚህም ከየሐንስ ዘመን በፊት አምስቱ (እንደ ግብጽ፣ አሶር፣ ባቢሎን፣ ሜዶንና ፋርስ፣ ግሪክ)፣ የሮም መንግሥት እንዲሁም የሐሳዊ መሢሕ መንግሥት የሚመነጭበት ሌላ መንግሥት ናቸው። አሁንም ሌሎች የሐንስ በተምሳሌታዊ መልኩ የከፋትን ኃይል እያመለከተ ነው የሚሉ አሉ። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሞተ ጊዜ የከፋትን ኃይል አሸንፎአል። አማኞችም ለክርስቶስ በመታዘዛቸው ምክንያት ነፍሳቸውን አሳልፈው እየሰጡ ከፋትን ያሸንፋሉ (ራእይ 12:11)። በየሐንስ ዘመን ግን ከፋት አሁንም በሮም መንግሥት ውስጥ ነግሦ አማኞችን በማሳደድ ላይ ነበር። ነገር ግን ወደፊት የሚኖረው አንድ የከፋት ራስ ብቻ ነበር። ይህም የሐሳዊ መሢሕ መንግሥት ነው። ነገር ግን የሐንስ ይኸው ከፋት በቅርቡ እንደሚጠፋ ለአማኞች ያረጋግጣል።

ሐ. ይህ የመጨረሻው የሐሳዊ መሢሕ መንግሥት ከሐሳዊ መሢሕ ጋር ቃል ኪዳን ከሚገቡ አሥር አገሮች የተመሠረተ ነው። የየሐንስ ራእይ እግዚአብሔር ይህንንም ሁኔታ እንደሚቆጣጠር ያመለክታል። እነዚህ መንግሥታት ሥልጣን የሚይዙት ለአንድ ሰዓት ብቻ ነው። ይህ የጊዜውን አጭርነት ያመለክታል። እነዚህ የቃል ኪዳን አገሮች ተባብረው በጉን ይዋጋሉ። ነገር ግን በጉ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ የጌቶች ጌታና የነግሥታት ንጉሥ በመሆኑ፣ ከቅዱሳኑ ጋር እነዚህን የዓለም መንግሥታት ያሸንፋቸዋል።

ለመሆኑ ጸረ እግዚአብሔር፣ ጸረ እውነት፣ በሆነችው የዓለም ሃይማኖት ላይ (ጋለሞታይቱ) ምን ይደርሳል? ለጊዜው በዓለም መንግሥታት ሁሉ ላይ ኃይል ይኖራታል። ከሐሳዊው መሢሕ ጋር በቅርብ አብራ ትሠራለች። ብዙም ሳይቆይ ግን የፖለቲካ መሪዎችና ሐሳዊው መሢሕ ያጠፋአታል። አንዳንዶች ምሁራን ይህ የመጨረሻው ዘመን ዓለም አቀፍ ሃይማኖታዊ ሥርዓት ሐሳዊ መሢሕን በመደገፍ የሚጀምር መሆኑንና ሐሳዊው መሢሕ ግን በግሉ ለመመለከት በመፈለጉ ይህንን ሃይማኖት ለማክሰም እንደሚነሣ ያሳያል ይላሉ። ሌሎች ይህ ምንም እንኳን ብዙውን ጊዜ ሃይማኖትና ፖለቲካ አብረው ቢሠሩም፣ የኋላ ኋላ እርስ በርሳቸው የሚጣሉ መሆናቸውን ያሳያል

ይላሉ። የሃይማኖት መሪዎች ሰዎች እንዲከተሏቸውና እንዲያከብሯቸው ይፈልጋሉ። የመንግሥታት መሪዎችም እንደዚሁ፤ ሁለቱም ዓይነት መሪዎች የሰዎችን ታማኝነት ለማግኘት ስለሚፈልጉ እርስ በርሳቸው ይዋጋሉ። በመጨረሻው ዘመን፤ ሐሳዊ መሢሕ ሰዎች እርሱን ብቻ እንጂ ሌሎችን እንዳያመልኩ ያስገድዳል። በመሆኑም ሃይማኖታዊቷን ባቢሎንን ያጠፋታል። (ማስታወሻ፡ አንዳንዶች በዚህ ውስጥ ብዙውን ጊዜ ክፋት ከራሱ ጋር የሚጣላና ራሱን የሚያጠፋ መሆኑን ይመለከታሉ።)

ምንም እንኳን ይህን ራእይ ለመረዳት አስቸጋሪ ቢሆንና፤ ምሁራን የተለያዩ አተረጓጎሞችን ቢያቀርቡም፤ እግዚአብሔር እርሱን የምትቃወመውን ባቢሎንን እንደሚያጠፋት ግልጽ ነው። ከተቃውሞው መካከል አንደኛው ሃይማኖታዊ ነው። ሰዎች አማራጭ የአምልኮ መንገዶች አድርገው የቀረጹአቸው ሐሰተኛ የሃይማኖት ሥርዓቶች ይከሰታሉ። በመጨረሻው ዘመን፤ ዓለም አቀፍ ሃይማኖት የሚመሠረት ይመስላል። ይህም ሐሳዊ መሢሕን የሚያመልክ ነው። የኋላ ኋላ ግን እግዚአብሔር ሐሰተኛ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶችን በሙሉ ያጠፋቸዋል። ሌላኛዋ ዓይነት ባቢሎን ፖለቲካኛዋ ባቢሎን ናት። ይህም በሐሳዊ መሢሕ የሚጠናቀቀውን የዓለም መንግሥት የሚያሳይ ነው። ይህም በራእይ 19 ውስጥ እንደምንመለከተው በእግዚአብሔር የሚጠፋ ነው።

27ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር አንድ ቀን ሁሉንም ሐሰተኛ ሃይማኖቶችና በሰይጣን ኃይል የሚሠሩትን ፖለቲካዊ ሥርዓቶች ጨምሮ ባቢሎኖችን እንደሚያጠፋ ማወቃችን እንዴት ያበረታታናል? ለ) ይህ እግዚአብሔር ንጹሕ ሆኖ ከመቆየት ይልቅ ከባቢሎኖች ጋር ስለ መተባበር ምን ማስጠንቀቂያ ይሰጠናል?

2. የነጋዴዋ ባቢሎን ውድመት (ራእይ 18)

የሰውን ልጅ የሚያጠፋ ሦስት ኃይላት አሉ። እነዚህም ሐሰተኛ ሃይማኖቶች፤ ክፉ መንግሥታትና በጥቂቶች ቁጥጥር ሥር ውሎ ፍትሕ አልበኝነትንና የእኩልነት መንገድን የሚያስፋፋው በራስ ወዳድነት ላይ የተመሠረተ የኢኮኖሚ ሥርዓት ነው። ስርቆት፤ ግድያ፤ ጦርነት፤ ድህነት፤ ጉበኝነት ሁሉ ሰዎች ከመንግሥተ ሰማይ ብልጽግና ይልቅ በገንዘብ ላይ የማተኮራቸው ውጤት ነው። እነዚህ ሁሉ ባቢሎን ተብለው ይጠራሉ። እነዚህ ሁሉ በታሪክ የተለየ የክፋት ገጽታ ያሳያሉ። ይህም እግዚአብሔር የወጠነው ዕቅድ የማይከተል ፀረ እግዚአብሔር ተግባር ነው። እነዚህ ሦስቱም የባቢሎን ዓይነቶች በሰይጣን ቁጥጥር ሥር የሚካሄዱ ናቸው። በማቴዎስ 6:21 ክርስቶስ መዝገባችን ባለበት ልባችን በዚያ እንደሚሆን ተናግሯል።

በራእይ 18 ዮሐንስ ብዙውን ጊዜ ከመንግሥታት ጋር አብሮ የሚሠራው የዓለም ፍትሐዊ ያልሆነ የኢኮኖሚ ሥርዓት ተጠቃሚዎች ከነበሩት ወገኖች እይታ አንጻር የባቢሎንን ውድመት ገልጾአል። አብዛኞቹ መንግሥታት ሀብታሞችንና ነጋዴዎችን እንጂ ድሆችን አይደግፉም። የመንግሥት የሥራ ኃላፊዎች ሀብታሞች ሲሆኑ፤ በራስ ወዳድነት ሀብታቸውን ለማካበት ይጥራሉ። ፍትሐዊ ባልሆነ መንገድም ይህንኑ ከማድረግ ወደ ኋላ አይሉም። ዮሐንስ የዓለምን ቁሳዊ የአኗኗር ዘይቤ እግዚአብሔር ከሚያጠፋት ከተማ ጋር ያነጻጽራል። የገንዘብ ፍቅር፤ ቁሳዊ ሀብትና የምችት አኗኗር የምድርን

ነገሥታት ያወደሙ የዝሙት ተግባራትም ሆነው ተገልጸዋል። እግዚአብሔርም የዓለምን የኢኮኖሚ ሥርዓት ለማጥፋት ተዘጋጅቷል። በመጀመሪያ ግን ለአማኞች ጥሪውን ያቀርባል። «ሕዝቤ ሆይ፤ በኃጢአት እንዳትቀበሩ ከመቅሰፍቷም እንዳትቀበሉ ከእርሷ ዘንድ ውጡ። ኃጢአት እስከ ሰማይ ድረስ ደርሷልና።» እግዚአብሔር ይህን ሲል ክርስቲያኖች ዓለማውያን ከሚሠሩበትና ከሚኖሩበት አካባቢ እንዲርቁ መጠየቁ አይደለም። ክርስቲያኖች ወደሚኖሩበት አካባቢ በመሄዳችን ንጹሕ ሕይወት ልንኖር እንችልም። በዚህ ዓይነት በመራቅ ለዓለማውያን የምንመሰክርበትን ዕድል እናጣለን። እግዚአብሔር የሚለው ዓለማችን፤ አመለካከታችንና ተግባራችን የተለየ መሆን እንዳለበት ነው። የገንዘብ ፍቅር፤ ይበልጥ ተጨማሪ ቁሳዊ በረከቶችን ማግኘት ሕይወታችንን እንዳይቆጣጠር ይነግረናል። የእግዚአብሔርን መንግሥትና የዘላለምን ሕይወት አስቀድመን ልንሻ ይገባል። ይህ ዋንኛው ትኩረታችን ሊሆን ይገባል። በዚህ ዓይነት ንጹሐን ሆነን ከቆምን ከእግዚአብሔር ፍርድ እናመልጣለን።

28ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቲያኖች ለቁሳዊ ነገሮች፤ ለሀብት፤ ለምችት፤ ወዘተ... ባላቸው አመለካከት የነጋዴዋ ባቢሎን ሥርዓት አባል ሲሆኑ የተመለከትኩት እንዴት ነው? ለ) አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች የሚያደርጓቸውና የገንዘብ ፍቅር ሕይወታቸውን እንደ ተቆጣጠረ የሚያሳዩ ነገሮች ምን ምንድን ናቸው? ሐ) እግዚአብሔር በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ለሀብታም ክርስቲያኖች የሰጠው ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

ዮሐንስ የነጋዴዋን ባቢሎንን መውደቅ በማሳየት ብዙውን ጊዜ የሌሎችን ሰዎች ጥረት ለራሳቸው መጠቀሚያ በ ማድረግ በራስ ወዳድነት ስለተመላለሱት የተለያዩ ሰዎች ያብራራል። ሥልጣናቸውን ለገንዘብ ማግኛ ስላዋሉት ነገሥታትና ገዢዎች ይናገራል። የኢኮኖሚ መዋቅራቸው በሚፈርስበት ጊዜ ጭንቀት ይውጣቸዋል። ከዚያም ቁሳቁሶችን በመግዛትና በመሸጥ ኑሯቸውን የሚገፉ ነጋዴዎች ተገልጸዋል። እነርሱም ሕይወታቸው ሲናጋና ባዶ እጃቸውን ሲቀሩ ያለቅሳሉ። በመጨረሻም፤ የውኃ ላይ መርከቦች ካፒቴኖች ተጠቅሰዋል። እነዚህም የዓለምን ቁሳዊ ሀብቶች የማጓጓዝ ኃላፊነት ያላቸውን ሁሉ የሚያመለክቱ ናቸው። የሚያጓጉዙት ነገር በማይኖርበት ጊዜ ኑሯቸው ይናጋል።

ዮሐንስ እግዚአብሔርን የሚቃወሙትን ማኅበረሰብ ሁሉ (ሃይማኖታዊ፤ ኢኮኖሚያዊ፤ ፖለቲካዊ) በተምሳሌትነት የምታመለከተው ባቢሎን የምትደመስስ መሆኗን በመግለጽ ይህን ምዕራፍ ያጠናቅቃል። ሮማውያን ሙሉ በሙሉ እንዲደመስሷት ጥንታዊቷ የኢየሩሳሌም ከተማ፤ ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ የሰይጣንን ከተማ በሚደመስስበት ጊዜ ሐሳዊ መሢሕ፤ ነቢዩ፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔርና ከሕዝቡ ይልቅ ባቢሎንን የመረጡ ሁሉ ይደመስሳሉ። በዚህም ጊዜ የእግዚአብሔር ፍትሕ ይከናወናል። እርሱ የነቢያቱንና የቅዱሳኑን ሞት ተበቅሏልና።

29ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 19-22 አንብብ። ሀ) በምድር ያሉት ዓለማውያን (ራእይ 18) ለባቢሎን መደምስስ የሰጡትን ምላሽ በሰማይ ያሉት አማኞች ከሰጡት ጋር አነጻጽር። ለ) ክርስቶስ በጠላቶቹ ላይ ያለው ኃይልና ድል ነጂነት የተገለጸው እንዴት ነው? ሐ) በተለያዩ የእግዚአብሔር ጠላቶች ላይ ምን እንደሚከሰት ግለጽ። መ) የዘላለም ከብር የተገለጸው እንዴት ነው?

የክርስቶስ ምጽአት (ራእይ 19)

ሀ) በሰማይ ያሉት ለባቢሎን ውድመት የሰጡት ምላሽ (ራእይ 19:1-10)

በራእይ 18 ዮሐንስ ዓለማውያን ለባቢሎን መደምሰስ የሰጡትን ምላሽ ገልጿል። በእነርሱ ይህ የሐዘን ጊዜ ነበር። ምክንያቱም የወደዱት ነገሮች፣ ኃይልና ክብራቸው ሁሉ ወድሟልና ይህም ቁሳዊ ሀብት የሚያመጣው ነው። በራእይ 19:1-10 ግን በሰማይ ለባቢሎን መደምሰስ የተሰጠው ምላሽ ተገልጿል። ዮሐንስ በተለያዩ ሰዎች እግዚአብሔር በባቢሎን ተምሳሌትነት ለተገለጸው የዓለም ላይ ክፋት ፍርዱን ስለገለጸ ደስ ተሰኝተው ያመሰግኑታል።

ሀ) በሰማይ የታዩ እጅግ ብዙ ሕዝብ ቀደም ሲል በራእይ 7:9-17 የተገለጹት አማኞች ናቸው። በእነዚህ ውስጥ ቀደም ሲል ታላቁ መከራ ተብሎ በሚጠራው የመከራ ጊዜ የሞቱ አማኞች ይገኛሉ። እነዚህ ሰዎች ለእምነታቸው በሰማዕትነት ያለፉ ናቸው። ለሞት አላልፈው የሰጧቸው ክፉ ሥርዓቶች (ፖለቲካዊ፣ ሃይማኖታዊ፣ ኢኮኖሚያዊ) ሲወድሙ በማየታቸው አማኞቹ ደስ ተሰኝተው እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል። ይህ በተጨማሪም ራሳቸውን በንጽሕና የጠበቁና የዓለም ፍቅር እንዳይቆጣጠራቸው ያደረጉ እውነተኛ አማኞች ሁሉ የሚሰጡት ምላሽ ምልክት ነው። ፍትሕ ሲሰፍን ደስ ይሰኛሉ።

«ሃሌሉያ» የሚለው ቃል ከአይሁድ የአምልኮ ሥርዓት ተወስዶ ላይተረጉም በአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተቀመጠ ነው። የቃሉ ትርጉም «ጌታ ይመስገን» የሚል ነው። የቀድሞይቱ ቤተ ክርስቲያን ያልተለመደ ደስታ ሲገጥማት ወይም በአምልኮ ጊዜ ይህንን ቃል ትጠቀም ነበር። በኢትዮጵያ ውስጥ የሚገኙ ክርስቲያኖች ይህንን ቃል በተደጋጋሚ ይጠቀማሉ። ይህ ቃል የመንፈሳዊነት ወይም የልዩ ኃይል ምልክት የሆነ ይመስል ደጋግመን እንጠቀምበታለን። ምንም እንኳን ለአማኞች ትርጉሙን ካወቅነው ይህንን ቃል መጠቀሙ መልካም ቢሆንም፣ እነዚህ ቃላት የመንፈሳዊነት ምልክቶች ወይም በጸሎት ጊዜ ልንጠቀምባቸው የሚገቡ ምትሃታዊ ቃላት እንደሆኑ ማሰብ የለብንም። የደስታ ስሜታችን በተፈጥሯዊ መንገድ ሃሌሉያ ወይም እልል በማለት ራሱን ከገለጸ መልካም ነው። ይሁንና፣ ተራ አገላለጽ ተጠቅመው «ጌታ ይመስገን» ለማለት የሚመርጡትን ሌሎች አማኞች መኮነን የለብንም።

30ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንዳንድ ሰዎች በተደጋጋሚ ሃሌሉያ እያሉ የሚጮሁት እንዴት ነው? ለ) ሰዎች ይህንን ቃል የሚጠቀሙት ትርጉሙን ተረድተውና አግባብነትን ጠብቀው ነው ወይስ የበለጠ መንፈሳዊ ወይም ለጸሎታቸው ኃይል እንደሚሰጥ በማሰብ?

ለ) ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችና አራቱ እንስሶችም እግዚአብሔርን ላከናወነው ተግባር ያመሰግኑታል።

ሐ) ሁለተኛው እጅግ ብዙ ሕዝብ። ይህ ሕዝብ ምናልባትም በዘመናት ሁሉ ደኅንነትን ያገኙ ሰዎች ከምችት ሳይሆን አይቀርም። እነርሱም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል። የደስታቸውም ምንጭ ሁሉን ቻይ የሆነው አምላክ መንገሡ ነው። ከእንግዲህ በሰማያት ያሉ ጠላቶች (ሰይጣን) አገዛዙን

አይዋጉም። በምድር ላይም ያሉ ቢሆን አገዛዙን የሚቃወሙ (ለምሳሌ፡ መንግሥታት) ጠላቶች አይኖሩም። በሰማይና በምድር ያለው ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር አገዛዝ በመስገድ ትክክለኛ ሚናቸውን ይጫወታሉ። ይህ ሕዝብ የሚደሰትበት ሌላው ምክንያት ደግሞ የበጉ ሠርግ መቅረቡና ሙሽራይቱም ራሷን ማዘጋጀቷ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙውን ጊዜ በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የነበሩትን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከሙሽራ ጋር ያነጻጽራል (ሆሴዕ 2:19-20፤ 2ኛ ቆሮ. 11:2)። አይሁዶች የመሢሔ መንግሥት የሚጀምረው በታላቅ ግብዣ እንደሆነ ያምኑ ነበር (ማቴ. 25:1-13)። ዮሐንስ ይህንኑ ምሳሌ በዚህ ስፍራ ይጠቀማል። ነገር ግን ዮሐንስ ቤተ ክርስቲያን ገና ለክርስቶስ እንደ ታጩች እንጂ እንዳገባችው አልገለጸም። ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከሞተበት ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ጋብቻው አልተፈጸመም። ቤተ ክርስቲያን ለጋብቻ እየተዘጋጀች እንዳለች ሙሽራ ነች። ነገር ግን እግዚአብሔር ባቢሎንን ሲያጠፋና ክርስቶስም መግዛት ሲጀምር፤ በክርስቶስና በቤተ ክርስቲያን መካከል ያለው ግንኙነት ይበልጥ ንጹሕና የጠለቀ ይሆናል። በተምሳሌታዊ መልኩ ክርስቶስ ሙሽራ፤ ቤተ ክርስቲያን ሙሽራይቱ፤ እንዲሁም በመካከላቸው ያለው ግንኙነት እግዚአብሔር እንዳቀደው ንጹሕ ይሆናል። በሕይወታችን ውስጥ የኃጢአት መስናክል ሳይኖር ክርስቶስን ፊት ለፊት እናየዋለን። ያ የጋብቻ ሥርዓት ጊዜ በምድር ላይ ከተደረጉት ከየትኞቹም የጋብቻ ባህሎች የላቀ ይሆናል።

ዮሐንስ አማኞች ዛሬ ለዚሁ ጋብቻ መዘጋጀት እንዳለባቸው ያስገነዝበናል። ቀጭንና ነጭ የተልባ እግር መልበስ ይኖርብናል። ይህ ተምሳሌት ሁለት ጠቃሚ እውነቶችን ያመለክታል። በመጀመሪያ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመናችን እግዚአብሔር ጻድቃን ናችሁ ብሎናል። ለዚህም ነው ሰዎች የተልባ እግሩን ራሳቸው ያላዘጋጁትና ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቀበሉት። ሁለተኛ፤ ዮሐንስ ደኅንነትን እንዳገኙ ሰዎች እንዴት መመላለስ እንዳለብን ያስጠነቅቀናል። በሕይወታችን ውስጥ ካለው ክፋት ሁሉ ተላቅቀን ለእጮኞችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብርን የሚያመጡትን ነገሮች ማድረግ ይኖርብናል።

በዮሐንስ ራእይ መጨረሻ አካባቢ ዮሐንስ ሁለት ጊዜ መላእክትን ሊያመልክ ሊሰግድና ጻሩ ግን ይህንኑ እንዳያደርግ ሲከለክል እንመለከታለን (ራእይ 19:10፤ 22:8-9)። በቀድሞዎቹ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ከተሰፋፉት ሐሰተኛ ትምህርቶች አንዱ መላእክትን ማምለክ ነበር (ቆላ. 2:18 አንብብ)። ይህም ዛሬ በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚታይ ሁኔታ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር መላእክት ማን እንደሆኑ መላእክትን ማምለኩ ለምን ትክክለኛ ተግባር እንዳልሆነ እንድንገነዘብ ይፈልጋል። መላእክት በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት ከእኛ የበለጡ አይደሉም። ነገር ግን መላእክት ከእኛ በተለየ መንገድ የተፈጠሩ ፍጥረታት ናቸው። መላእክትም ሆኑ ሰዎች ሁላችንም የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነን። እንዲያውም እግዚአብሔር ለመላእክት ከሰጣቸው ዐበይት ተግባራት አንዱ የኢየሱስ ክርስቶስን ምስክርነት የሚጠብቁትን አማኞች እንዲረዱ ነው። ቅዱሳንን ማምለክ አያስፈልግም። ማርያምን ማምለክ አያስፈልግም። አያት ቅድመ

አያቶቻችንንም ማምለክ የለብንም። ልናመልከውና ልንሰግድለት የሚገባው እግዚአብሔር አብና ወልድ ብቻ ናቸው።

31ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንዳንድ ክርስቲያኖች ለመላእክት፣ ለቅዱሳን፣ ለአያት ቅድመ አያቶቻቸው፣ ለማርያም፣ ወዘተ... የሚሰግዱት ለምንድን ነው? ለ) እነዚህ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ስላሉ ግንኙነት ያልተገነዘቡት ነገር ምንድን ነው? ሐ) እነዚህ ሰዎች ስለ መላእክትና ታላላቅ ክርስቲያኖች የያዙት የተሳሳተ ግንዛቤ ምንድን ነው?

ለ) ባቢሎን የወደመችበትን ሁኔታ የሚያሳይ ገለጻ (ራእይ 19:11-21)

ራእይ 16:17-18:24 ባቢሎን በተለያዩ መልኮች እንደ ወደመች ያሳያል። ነገር ግን እነዚህ ራእዮች ከፋት እንዴት ሊጠፋ እንደ ቻለ በግልጽ አያሳይም። ራእይ 19:11-21 ከፉ ፖለቲካዊና መንግሥታዊ ሥርዓቶች እንዴት እንደ ወደሙ ያሳየናል። በዚህም ጊዜ ክርስቶስ የበላይ ሆኖ መንገሡን እንመለከታለን። ይህ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ በቀጥታ የሚሳተፍበት ተግባር ነው። ዮሐንስ ታላቁ ሰማያዊ ተዋጊ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰማይ ወደ ምድር ሲመጣ ያሳየናል። በዚህ ክፍል ውስጥ የተጠቀሱትን ነገሮች ከዚህ በታች ተመልከት፡-

ሀ) ተዋጊው ክርስቶስ የታመነና እውነተኛ ነው። እርሱ በተከታዮቹ የታመነ ሲሆን፣ በበቀል የገደሏቸውን ሰዎች ይቀጣል። እርሱ የሚናገራቸውን ነገሮች ሁልጊዜም ስለሚፈጽም እውነተኛ ነው። ለሰው ልጆች ስለ ዘላለማዊ ፍርድ የሰጠው ማስጠንቀቂያ ደግሞ ይፈጸማል።

ለ) የእሳት ነበልባል የሆኑት ዓይኖቹ በጽድቅ ቁጣና በፍርድ የተሞሉ ናቸው።

ሐ) ማንም የማያውቀው ሰሙ እርሱ ከማንም እንደሚበልጥ፣ ባሕሪውንና እንደ አምላክ ታላቅነቱን መረዳት ከሰዎች አእምሮ በላይ መሆኑን ያሳያል።

መ) ልብሱ በደም ተጨማልቋል። ምንም እንኳ ይህ ክርስቶስ ሰዎችን ለማዳንና በሰይጣን ላይ ለመፍረድ ሥልጣን ያገኘበትን የመስቀል ላይ ሞቱን ሊያመለክት ቢችልም፣ አማኞችን መቅጣቱን በበለጠ የሚያሳይ ይመስላል። ይህም የአንድ ተዋጊ ወታደር ልብሶች በጠላቶቹ ደም እንደሚበላሽ ማለት ነው።

ሠ) የሰማይ ሠራዊት ይከተሉታል። እነዚህ መላእክትና ከሰማይ ወደ ምድር ተከትለውት የሚመጡ አማኞች ናቸው። ከእርሱ ጋር የሚመጡት በውጊያው ለማገዝ ሳይሆን፣ ድሉን አብረውት ለማክበር ነው። ምክንያቱም ወደ ኋላ እንደምንመለከተው ክርስቶስ ጠላቶቹን ሁሉ በአንድ ትእዛዝ ቃል ብቻ ያጠፋቸዋል።

ረ) የጦርነቱ መሣሪያ የክርስቶስ የትእዛዝ ሰይፍ ነው። እርሱ እጅግ የሚበልጥ በመሆኑ ውጊያው በእኩልነት ላይ የተመሠረተ አይደለም። (የኃይል ሚዛኑ አይመጣጠንም)። ክርስቶስ እርሱን ለመውጋት የተሰበሰቡትን ክፉ ገዢዎችም አይፈራም። ጦርነቱ የሚጠናቀቀው በሰይፍ በመጨፋጨፍና የኋላ ኋላም ጠላት ድልን በመንሣቱ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ኃይለኛ የትእዛዝ ቃል ነው። የክርስቶስ ኃይል እንዲህ ነው።

ለ) እርሱ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ነው። ክርስቶስ ሁሉንም ነገሥታትና ጌቶች በሰማይም ሆነ በምድር ይቆጣጠራል።

32ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከእነዚህ ጥቅሶች ስለ አዳኞችን ኃይል ምን እንማራለን? ለ) ይህ ከሰይጣን፣ ከከፋት፣ እንዲሁም በምድር ላይ ካሉት ከፋ ሰዎች ጋር በምናደርገው ጦርነት ውስጥ ማበረታቻን የሚሰጠን እንዴት ነው?

የሐንስ ክርስቶስ ለተለያዩ የሕዝብ ቡድኖች የሰጠውን ትእዛዝ ውጤት ይገልጻል፡-

ሀ) ክርስቶስ በሕይወታቸው ውስጥ እንዲገዛ የማይፈቅዱትን ሰዎች ከመሪዎች እስከ ዝቅተኛ ባሪያዎች፣ ከታላላቆች እስከ ታናናሾች ድረስ በኃይል ትእዛዙ ይገድላቸዋል። ለዚህም ነው አሞራዎች የወደቁትን ሰዎች እንዲበሉ የተጠሩት። ይህ ከፋዎች አካላዊ ሞት እንደሚጠበቃቸውና የመቀበርም ዕድል እንደማያገኙ ያሳያል። ውድመታቸው ከፍጻሜ ይደርስና ለታላቅ ኃይረት ይጋለጣሉ። ነገር ግን ሲባል የሚወርዱበት ዘላለማዊ ሞት ገና አልደረሰባቸውም።

ለ) በምድር ላይ እጅግ ኃይላን የሆኑት ሰዎች ማለትም ሐሳዊ መሢሕና ረዳቱ በእሳት ባሕር ውስጥ ይጣላሉ። ይህም የዘላለም ፍርድ ስፍራ ነው። ከኃያሉ ክርስቶስ ጋር ሲነጻጸሩ እነዚህ ታላላቅ መሪዎች ደካማና ኃይል የሌላቸው ናቸው።

የክርስቶስ የሺህ ዓመት ንግሥና (ራእይ 20:1-15)

ሀ) የክርስቶስ የአንድ ሺህ ዓመት ንግሥና (ራእይ 20:1-6)

ከክርስቶስ ጠላቶች መደምሰስ በኋላ የዮሐንስ ራእይ ስለ ዘላለማዊ መንግሥት አጀማመር ይነግረናል ብለን እንጠበቃለን። ነገር ግን በመጽሐፉ ውስጥ የምናገኘው ክርስቶስ ለአንድ ሺህ ዓመታት በምድር ላይ እንደሚነግሥ የሚያስረዳውን ክፍል ነው። የዮሐንስ ራእይ በተምሳሌቶች የተሞላ መጽሐፍ በመሆኑ፣ ብዙ አማኞች የሺህ ዓመቱ መንግሥት ክርስቶስ በምድር ላይ በአማኞች ልብ ውስጥ፣ በሰማይ ደግሞ በቅዱሳን ሕይወት መንገሡን የሚያመለክት ነው ይላሉ። ነገር ግን ይህ ክፍል መሢሐ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ ለአንድ ሺህ ዓመታት በቀጥታ የሚነግሥ መሆኑን የሚያሳይ ይመስላል።

እግዚአብሔር የዘላለምን መንግሥት ከመጀመሩ በፊት ለሺህ ዓመታት በምድር ላይ ለመግዛት የፈለገበትን ምክንያት አናውቅም። ነገር ግን ሁለት ሊሆኑ የሚችሉ ምክንያቶች አሉ። በመጀመሪያ፣ በብሉይ ኪዳን ነቢያት የተነገሩና እንደ ዳዊት ካሉ ሰዎች ጋር የተደረጉ አብዛኞቹ ቃል ኪዳኖች ክርስቶስ በምድር ላይ የሚነግሥ መሆኑን ያሳይሉ። ስለሆነም፣ እግዚአብሔር በተለይ ለአይሁዶችና በአጠቃላይ ለሰዎች ሁሉ እነዚህን የተስፋ ቃሎች ለማሟላት የክርስቶስን የምድር ላይ መንግሥት ይመሠርታል። ሁለተኛ፣ እግዚአብሔር የሰዎችን ልብ ከፋት ለማሳየት ይፈልጋል። ብዙውን ጊዜ ሰዎች ከፋትን የሚማሩት ከእነርሱ ውጭ የሆነ ነገር ወደ ከፋት ስለሚመራቸው ነው ብለን እናስባለን። ሰዎች ከወላጆቻቸው፣ ከባህላቸው፣ ወዘተ... ከፋትን ይማራሉ ብለን እናስባለን። ነገሮች ሁሉ መልካም ቢሆኑ፣ በምድር ላይ

እውነተኛ ፍቅር ቢኖር፤ ሰዎች ሁሉ ቢማሩ፤ ሰዎች እግዚአብሔርን በማክበር በትክክለኛው መንገድ ይኖራሉ ብለን እናስባለን። ይህ ግን እውነት አይደለም። የሰው ልብ ክፉ ስለሆነ ሁልጊዜም የእግዚአብሔርን አገዛዝ ይቃወማል (ኤር. 17:9)። ይህም በዚህ ክፍል ውስጥ በግልጽ ተመልክቷል። ምንም ዓይነት ባህላዊ፣ ወላጃዊ ወይም ማኅበራዊ ክፋቶች ለማማኃኛነት ሊጠቀሱ በማይችሉበት ሁኔታ ውስጥ (ክርስቶስ በጽድቅ ነግሦ ሳለ) ሰዎች አሁንም በእግዚአብሔር ላይ ያምጻሉ። ምናልባትም ታላቁን መከራ ካለፉት ክርስቲያኖች የተወለዱ ልጆች ከዚህ የክርስቶስ የሺህ ዓመታት መንግሥት ፍጻሜ ላይ ማመጽ ይጀምራሉ። ወዲያውኑ ሰይጣን እንደ ተፈታ ከእርሱ ጋር በመተባበር ከእግዚአብሔር ጋር ይዋጋሉ። የሰው ልጅ ምንኛ ክፉ ነው!

33ኛ ጥያቄ፡- የእግዚአብሔር ልጅ ብትሆንም እንኳን የልብህን ክፋት እንዴት እንደተመለከትህ ግለጽ። ይህ ስለ እግዚአብሔር ምሕረት ታላቅነት ምን ያስተምረናል?

ዮሐንስ የተለያዩ ቡድኖችንና ክርስቶስ በምድር ላይ ለመግዛት ከሰማይ በሚመለስበት ጊዜ በእነርሱ ላይ ስለሚሆኑት ነገሮች ያብራራል።

ሀ) ሰይጣንና ተከታዮቹ አጋንንት ሺህ ዓመታት ወደ ጥልቁ ወርደው ይታሰራሉ። ይህም ጥልቁ ጉድጓድ ክፉ መናፍስት የሚታሰሩበት ነው። በዚያም በእስር ቤት ሰዎች ኃጢአትን እንዲሠሩና በመሢሃቸው ላይ እንዲያምጹ ሊያደርጉ አይችሉም።

ለ) የተሠዉ አማኞችና በዘመናት ሁሉ የኖሩ ክርስቲያኖች ከሞት ተነሥተው የትንሣኤን አካል ይለብሳሉ። በታላቁ መከራ ጊዜ ያልሞቱና በሕይወት ያሉ አማኞችም ተለውጠው ከእነዚህ ክርስቲያኖች ጋር ይሆናሉ (1ኛ ቆሮ. 15:51-54)። አማኞቹ በእግዚአብሔር ተከብረው ከክርስቶስ ጋር በምድር ላይ ይነግሣሉ። (ማስታወሻ፡ በዮሐንስ ራእይ ውስጥ ሁሉ ዮሐንስ በሰማዕትነት ባለፉት አማኞች ላይ አጭር ማስታወሻ ይሰጣል። ይህንንም ያደረገው አማኞች በቆራጥነት ስደትን እንዲጋፈጡና ያለ ፍርሃት ለእምነታቸው እንዲሞቱ ለማበረታታት ነው። መከራን የሚቀበሉ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር እንደሚያከብራቸው ማስታወስ ይኖርባቸዋል። ምንም እንኳን ለጊዜው ክፉ ሰዎች ሁኔታዎችን በመቆጣጠር ላይ ቢሆኑም፣ እነዚህ መከራን የተቀበሉ አማኞች የሚነግሡበት ቀን ይመጣል። ከሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በግልጽ እንደሚታየው፣ አማኞች ሁሉ ከሞት ተነሥተው ከክርስቶስ ጋር ይነግሣሉ (1ኛ ተሰ. 4:13-18፤ 2ኛ ጢሞ. 2:12፤ ራእይ 5:9-10)። ከክርስቶስ ትምህርት እንደምንመለከተው፣ በዚህ ምድራዊ ንግሥና እያንዳንዱ አማኝ የሚኖረው ሥልጣን አሁን እርሱን በምናገለግልበት ጊዜ ባለን ታማኝነት ላይ ይመሠረታል (ማቴ. 25:14-30)። ዮሐንስ የአማኞችን ትንሣኤ የመጀመሪያው ትንሣኤ ሲል ይጠራዋል። ወደ ሲኦል መውረድን ደግሞ ሁለተኛው ሞት ሲል ይጠራዋል። ክርስቶስን በታማኝነት የሚከተሉ ሰዎች የዚህ የመጀመሪያው ትንሣኤ አካል ከመሆናቸው በተጨማሪ፣ በሁለተኛው ሞት ወደ ሲኦል እንደማይወርዱም ተገልጿል።

ሐ) በሁሉም ዘመን የሞቱ ሰዎች ገና ከሞት አይነሡም።

2. የሰይጣን መፈታትና የሰው ልጆች ዐመፅ (ራእይ 20:7-10)

ሁላችንም የአዳምንና የሔዋንን ታሪክ እናውቃለን። በምርጥ ስፍራ ሲኖሩ ሳለ ሰይጣን በፈተናቸው ጊዜ ለማመጽ መርጠዋል። እኛ ግን ክርስቶስ በመካከላችን ቢኖር እንዲህ ዓይነት ኃጢአት አንፈጽምም ብለን ልናስብ እንችላለን። ይሁንና ኃጢአት መፈጸማችን የማይቀር ነው። ዮሐንስ የሰው ልጅ እንዴት ሁልጊዜም በእግዚአብሔር ላይ እንደሚያምጽ ያሳያል። ሰይጣን ከእስራቱ ከተፈታ በኋላ በቀላሉ የዓለም ሰዎች እንዲያምጹ ያደርጋል። እነዚህ ሰዎች ለሕይወት የሚያስፈልጉ ቁሳዊ በረከቶች ሁሉ በተሟሉበት የክርስቶስ የጽድቅ መንግሥት ውስጥ ይኖሩ ነበር። ይሁንና አሁንም ሰይጣንን ለመከተል መረጡ። ክርስቶስ የንግሥናው መዲና አድርጎ ወደ መረጣት ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ እየገሰገሰ ሳለ ክርስቶስ በራእይ 19 ጠላቶቹን እንዳሸነፈ ሁሉ በቀላሉ ያሸንፋቸዋል። የሚገርመው እነዚህ ሰዎች ከአንድ ሺህ ዓመታት በፊት ከተገለጸው የክርስቶስ ኃይል አለመማራቸው ነው። ዮሐንስ የዘላለም መንግሥት ከመጀመሩ በፊት ለእነዚህ የተለያዩ ቡድኖች ስለሚሆነው ሁኔታ ይገልጻል፡-

ሀ) ሰይጣን ወደ እሳት ባህር ይወረወራል። እዚያም ለዘላለም ስለሚታሰር ከእንግዲህ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ እንዲያምጹ የሚያደርግበትን ዕድል አያገኝም። ይህ የእሳት ባህር ወይም ሲኦል የእግዚአብሔር ጠላቶች ለዘላለም የሚቀጡበት ስፍራ ነው። ለሲኦል በመጽሐፍ ቅዱስ ከምንመለከታቸው ነገሮች ምን ያህሎቹ ተምሳሌታዊ ምን ያህሎቹ ደግሞ ቀጥተኛ እንደሆኑ አናውቅም። ነገር ግን አራት ነገሮችን እናውቃለን። 1. ሲኦል ለዘላለም የሚቀጥል ነው። ይህ ሰዎች ከኃጢአታቸው ጸድተው የሚወጡበት የመቆያ (ፐርጋቶሪ) ስፍራ አይደለም። 2. ሰዎች ወደ ምንምነት ወይም አዕምሮአቸውን ወደማያውቁበት ሁኔታ ውስጥ አይሆኑም። ሕይወት ያላቸውና ያሉበትን ሁኔታ የሚያውቁ ይሆናሉ። 3. ይህ ጥልቅ ሥቃይና መከራ የሚበዛበት ስፍራ ነው። እዛ ያሉት ሁሉ በጣም ይሠቃያሉ። 4. ሲኦል ምንም ዓይነት የእግዚአብሔር በረከት የሌለበት ስፍራ ነው። ከእግዚአብሔር ምሕረትና ፍቅር ደስታ የሚያመልጡልን ነገሮች ሁሉ በዚያ አይኖሩም።

ለ. መታን ከሞት ተነሥተው በታላቁ ነጭ ዙፋን ፊት ይቆማሉ። ምሁራን እነዚህ እነማን ናቸው በሚለው ጉዳይ ላይ ይከራከራሉ። የክርስቶስ የፍርድ ወንበርና ታላቁ ነጭ ዙፋን አንድ ናቸው ወይስ የተለያዩ? አንድ ከሆኑ፣ ይህ ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ለአማኞችም ለማያምኑ ሰዎችም መሆኑ ነው። የተለያዩ ከሆኑ፣ ይህ ፍርድ የሚሰጠው ለማያምኑ ሰዎች ብቻ ይሆናል። በራእይ 20:5 የተገለጸው ትንሣኤ (ሌሎች የአዲስ ኪዳን ክፍሎች የሚጠቅሱት) አማኞችን ሁሉ የሚያካትት ከሆነ፣ ሌሎችም የአዲስ ኪዳን ክፍሎች እንደሚጠቁሙን በነጭ ዙፋን ፊት የቆሙት ቀደም ሲል ለሕይወት ያልተነሡ ዓለማውያን ሊሆኑ ይችላሉ።

(ማስታወሻ፡ ይህ እውነት ከሆነ፣ ከዚህ ቀደም ብሎ የአማኞች የምድር ላይ ሕይወት የሚገመገምበትና ለማያዊ ሽልማት የሚያገኙበት ጊዜ ይኖራል። ጳውሎስ ይህንን የክርስቶስ የፍርድ ወንበር ሲል ይጠራዋል። 1ኛ ቆሮ.

3:11-15 አንብብ። ይህ ፍርድ ደኅንነትን የሚመለከት አይደለም። ነገር ግን የአንድ አማኝ ሕይወት በማይጠቅሙ ነገሮች ለምሳሌ፡- ገለባ፣ እንጨት፣ ወይም በሚጠቅሙ ነገሮች ለምሳሌ፡- ወርቅ፣ ብር፣ የከበሩ ድንጋዮች መሟላቱን ለማረጋገጥ የተሰየሙ ችሎት ነው። ለእግዚአብሔር የምናደርገው ነገር ጠቃሚ መሆኑ አለመሆኑ የሚወሰነው ክርስቶስን በምናገለግልበት ጊዜ ባለን ዓላማና አመለካከት ላይ ነው።) በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው እጅግ ታላቅ፣ ኃያልና ቅዱስ በመሆኑ፣ በተምሳሌታዊ አገላለጽ ፍጥረት ሁሉ ከፊቱ ሊቆም አይችልም። ፈራጁ እግዚአብሔር አብና ወልድ ይመስላል (ራእይ 22:1፣3)። የፍርዱ መሠረት ምንድን ነው? ፍርዱ የሚሰጠው በሁለት መጻሕፍት ላይ ተመሥርቶ ነው፡-

ሀ. የሕይወት መጽሐፍ፡ ይህ የሰማይ ዜጎችን ስም የሚዘረዝር መጽሐፍ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኘው በዘመናት ሁሉ ያመኑት ሰዎች ስም ብቻ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስማቸው የተጻፈላቸው ሰዎች የመንግሥተ ሰማይ ነዋሪነትና የዘላለም ሕይወት ይሰጣቸዋል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስማቸው ያልተጻፈላቸው ሰዎች ወደ ሊዎልና ዘላለማዊ ሞት ይላካሉ።

ለ. የሰዎችን ተግባራት የሚገልጹ መጻሕፍት፡ አንድ ሰው በምድር ላይ በኖረበት ሁኔታ ላይ ተመሥርቶ በሰማይ ለአማኞች የሚሰጡ ሽልማቶች በደረጃ እንደሚለያዩ ሁሉ፣ ለኃጢአተኞችም በምድር ላይ ሳሉ በፈጻሚቸው ተግባራት ላይ የተመሠረቱ የተለያዩ ፍርዶች የሚሰጡ ይመስላል። እንደ ሂትለር ሰይጣን የላቀ ክፋት ለመፈጸም የተጠቀመባቸው ሰዎች ክርስቶስን አልከተልም እያለ ዳሩ ግን መልካም ሕይወት ከመራ ሰው የባሰ ቅጣት ይጠበቃቸዋል። ነገር ግን መልካም ሕይወት መምራቱ ብቻ ሰውን ስሙ በመንግሥተ ሰማይ ዜጎች መዝገብ ውስጥ እንዲሰፍር አያስችለውም። የሚያምኑ ሰዎች ሁሉ ሁለተኛው ሞት ለተባለው ዘላለማዊ የሊዎል ፍርድ ይጋለጣሉ። በዚህ ስፍራ ሞት የሚያመለክተው የሕልውናን ፍጻሜ ሳይሆን ከእግዚአብሔር መለየትን ነው።

34ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህ በክርስቶስ ላይ ያላቸውን እምነት ለሚተዉ ሰዎች እንዴት ጠንካራ ማስጠንቀቂያ እንደሚሆን ግለጽ። ለ) ይህ ለማያምኑ ሰዎች ምን ማስጠንቀቂያ ይሰጣል?

አዲስ ሰማይና ምድር (ራእይ 21:1-22:6)

ስለ መንግሥተ ሰማይና በዚያ ሕይወት ምን እንደሚመስል የበለጠ ብናውቅ ደስ ባለን። ነገር ግን አብዛኛው ነገር ከእኛ የተሰወረ ነው። በዚህ ክፍል ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስ መንግሥተ ሰማይ ምን እንደምትመስል በግልጽ ያሳየናል። እግዚአብሔር የተለያዩ ተምሳሌቶችን በመጠቀም የዘላለም ቤታችን ምን ያህል ውብ እንደሆነች እንድንገነዘብና ሕይወታችንን በሚገባ እያዘጋጀን እንድንኖር ያበረታታናል። ዮሐንስ የተለያዩ ምሳሌዎችን በመጠቀም ስለ ዘላለማዊ ቤታችን አንዳንድ ታላላቅ ነገሮችን ይነግረናል፡-

ሀ. እግዚአብሔር አዲስ ሰማይና አዲስ ምድርን ይፈጥራል። አሁን ያለ ነው በኃጢአት በተጨማሪ ሞድር ውስጥ ነው። ይሁንና አሁንም ለእኛ

ውብ ናት። በኃጢአት ያልተበከሉ አዲስ ሰማይና ምድር ምን ያህል የበለጠ ያምሩ ይሆን!

ለ. እግዚአብሔርና ሰው ከመቼውም በበለጠ ቅርበት ኅብረት ያደርጋሉ። እግዚአብሔር ከሰው ጋር አብሮ ለመኖር ሲል ከሰማይ ወደ ምድር እንደሚመጣ በተምሳሌታዊ ቋንቋ ተገልጿል። በዚህም እንደ ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችና አራቱ እንስሳት እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ልናመልከው ስለምንችል፤ የቤተ መቅደስም ሆነ የቤተ ክርስቲያን ሕንጻ አያስፈልግም። ይህቺ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም በዚህ ምድር ላይ ውድና ተፈላጊ ከሆኑት ነገሮች ሁሉ በላይ የደመቀች ናት። በመሆኑም በዚህ ምድር ላይ ውድ የሆኑት ነገሮች በዚያ ተራ ነገሮች ይሆናሉ። ጎዳናዎች በወርቅ ይነጠፋሉ። በሮች በከበሩ ማዕድናት ይሠራሉ።

ሐ. ለሐዘን ሊዳርገን የሚችል ምንም ዓይነት ነገር አይኖርም። እግዚአብሔር የጸጸትንና የሐዘንን እንባዎች ከዓይኖቻችንና ከአእምሮአችን በማበስ ለመቼውም እንዳናስታውሳቸው ያደርገናል። ኃጢአት፤ በሽታ፤ ሞት፤ ስደት፤ ማንኛውም ዛሬ ሥቃይን የሚያስከትልብን ነገር በዚያ አይኖርም።

መ. በእግዚአብሔር ላይ የሚያምጹ ሰዎች በዚያ አይኖሩም። ዮሐንስ ከእግዚአብሔር ዘላለማዊ ቤት ውጭ ያደርጉናል ብሎ የዘረዘራቸው ኃጢአቶች በዮሐንስ ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች ስደትን ለመሸሽ የሚፈተኑባቸው መሆናቸው አስገራሚ ነው። ለእምነታቸው ጸንተው ለመቆም ያልቻሉ ፈሪዎች፤ የክርስቶስን መሢሕነት ያልተቀበሉና ከእምነት የራቁ፤ የጠላትን ሐሰተኛ አምልኮ የተቀላቀሉ፤ እንዲሁም ወሲባዊ ኃጢአቶችን የፈጸሙና የጎደፉ ሰዎች ለቅጣት እንደሚጋለጡ ተገልጿል።

ሠ. የክፋት ጨለማ ይወገድና የእግዚአብሔር ዘላለማዊ የመገኘቱ ብርሃን በሕዝቡ ላይ ያበራል።

ረ. ከተማይቱ ከማንኛውም አስጊ ነገር የጸዳች በመሆኗ በሮቿ አይዘጉም። ሌቦች ይመጡብናል ብሎ በር መዝጋቱ ያበቃል።

ሰ. ለእግዚአብሔር ንጹሕ አምልኮ ስለሚቀርብ በዘላለማዊ መንግሥት ውስጥ ያለ ሰው ሁሉ እግዚአብሔርን ለማምለክ ይመጣል። በአሮጌዎቹ ሰማይና ምድር እንደነበረው ዐመፅ አይታሰብም።

ሸ. ከእግዚአብሔር አብና ወልድ በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለሚኖሩ አማኞች በረከቶች እንደማያቋርጥ የወንዝ ውኃ ይፈሉላቸዋል። እንዲሁም ከቶውንም የማይወድቅና እንደማይጠወልግ የሕይወት ዛፍ (ፈዋሽ ቅጠሎች ያሉት) የማያቋርጥ፤ ፈውስ ይመጣላቸዋል። ይህ ከበሽታ መፈወስን ሳይሆን፤ አሮጌዎቹ ሰማይና ምድር በሰዎች ላይ ዐመፀኛነቱን ከቀሰቀሱት ክፉ ነገሮች መፈወስን የሚያሳይ ነው።

ቀ. የእግዚአብሔር ቤተሰብ ለዘላለም ከእግዚአብሔር አብና ወልድ ጋር ይነግሣሉ።

35ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እነዚህ አስጨናቂ የእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች መንግሥተ ሰማይን እንድትናፍቅ የሚያደርጉህ እንዴት ነው? ለ) እነዚህ የተስፋ ቃሎች ዛሬ ለኢየሱስ ክርስቶስ ታማኞች እንድንሆን የሚያበረታቱን እንዴት ነው?

ማጠቃለያ፡- የክርስቶስ ዳግም ምጽአት ተስፋ (ራእይ 22:7-21)

የዮሐንስ ራእይ የመጽሐፉ መሠረት በሆኑት እውነቶች ይጠናቀቃል።

በመጀመሪያ፡ ክርስቶስ በቶሎ እንደሚመለስ ለተከታዮቹ ያስገነዝባቸዋል (ራእይ 22:7፤ 12)። ስለሆነም፡ ዳግም ምጽአቱን በናፍቆት መጠባበቅ ይኖርብናል። ዮሐንስ፡ መንፈስ ቅዱስና ሙሽራይቱ (ቤተ ክርስቲያን) ዳግም ምጽአቱን በመናፈቅ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡ ቶሎ ና» ሲሉ ይጸልያሉ። ማናችንም ክርስቶስ መቼ እንደሚመለስ አናውቅም። እስከ ዛሬ ሁለት ሺህ ዓመታት ቢቆጠሩም፡ ጌታ ገና አልተመለሰም። ነገር ግን ለእግዚአብሔር «በቶሎ» ማለት እኛ የምናስበው ዓይነቱ ቶሎ ላይሆን ይችላል። (2ኛ ጴጥ. 3:8 አንብብ)። ነገር ግን እያንዳንዱ የአማኞች ትውልድ የክርስቶስን ምጽአት ሊጠባበቅና በቶሎ እንደሚደርስ ተስፋ ሊያደርግ ይገባል።

ሁለተኛ፡ ክርስቶስ ተከታዮቹ አኗኗራቸውን ከዳግም ምጽአቱ እውነታ አንጻር እንዲያስተካክሉ ያስጠነቅቃል። የዮሐንስ ራእይ የተሰጠው ወደፊት የሚሆነውን ብቻ ሳይሆን፡ በመጽሐፉ ውስጥ የተገለጹትን የትንቢት ቃሎች እንድንጠብቅ ጭምር ነው። እነዚህ በሕይወታችን ውስጥ ተግባራዊ ልናደርጋቸው የሚገቡ እውነቶች ናቸው። የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ልብሳችንን አጥበን ማንጸታችንን ማረጋገጥ አለብን። ይህም በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናችንን የሚያመለክት ነው። እንዲሁም እምነታችንን ባለመደበቅ ወይም ባለመካድ፡ ሐሰተኛ አምልኮን ባለመከተልና የዓለማውያንን የተሳሳቱ ልምምዶች ተግባራዊ ባለማድረግ በቅድስና ልንመላለስ ይገባል። እነዚህ ዓለማውያን የእግዚአብሔር በረከቶች ተካፋይ እንደማይሆኑ ግልጽ ነው።

ሦስተኛ፡ ለማያምኑ ሰዎች የተሰጠ መልእክት። ክርስቶስ እስከሚመለስና ፍርድ እስከሚጀምር ድረስ እግዚአብሔር መንፈሳዊ ጥማት ላደረባቸው ሰዎች ደኅንነትን ይሰጣቸዋል። የዘላለም ሕይወት ውኃ ነፃ ነው። ይህን ለማግኘት ሰዎች ዋጋ መክፈል አያስፈልጋቸውም። አንድ ሰው ሊያደርግ የሚገባው ነገር ቢኖር ወደ ክርስቶስ ተመልሶ በእርሱ ማመን ነው። ነገር ግን በእግዚአብሔር ላይ ባላቸው ዐመፀኛነት ቢቀጥሉ፡ በዮሐንስ ራእይ ውስጥ ለተጠቀሱት መቅሰፍቶች ፍርድ ይጋለጣሉ።

36ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እነዚህ ሦስት መልእክቶች እግዚአብሔር የሰጠን እጅግ ጠቃሚ መልእክቶች የሚሆኑት ለምንድን ነው? ለ) ቤተ ክርስቲያን እነዚህን ሦስት መልእክቶች ለአማኞችና ለማያምኑ ሰዎች እያደረሰች ያለችው እንዴት ነው? ሐ) ከዮሐንስ ራእይ ያገኘሃቸው ሌሎች ጠቃሚ ትምህርቶች ምን ምንድን ናቸው?

አራተኛ ቀን፡ ለሳምንታዊ ስብሰባ ለመዘጋጀት የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

የመወያያ ጥያቄዎች፡-

1. በራእይ 4-33 እግዚአብሔር በችግር ውስጥ ያሉትን ክርስቲያኖች ለማበረታታት ይፈልጋል። ሀ) ስለ እግዚአብሔር የተገለጡትንና በመከራ ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ የሚያበረታቱትን ነገሮች ዘርዝር። ለ) በችግር ጊዜ ልቦ መላኩን የሚያስናጽፉትንና ስለ ክርስቶስ የተገለጹትን ነገሮች ዘርዝር። ሐ) በመከራ ውስጥ ያሉትን ክርስቲያኖች የሚያበረታቱ ሌሎች የታሪክ፣ የመላእክት፣ የሰይጣን፣ የመንግሥት፣ የሌላ ሃይማኖት፣ ወዘተ... እውነቶች ምን ምንድን ናቸው?

2. ሀ) በእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ ያሉትን ሁለት ዓይነት ፍጥረታት ግለጽ። ለ) እያንዳንዱ ፍጥረት ምን ያደርጋል? ሐ) ከእነዚህ ራእዮች ስለ መንግሥተ ሰማይ ምን እንማራለን? መ) ከራእይ 4-5 ስለ አምልኮ ምን እንማራለን?

3. ሀ) ከዮሐንስ ራእይ ስለ አማኞች መከራ መቀበል፣ አደጋዎችና ስደት ምን እንማራለን? ለ) እግዚአብሔር በእነዚህ የመከራ ጊዜያት ከእኛ ምን ይጠብቃል? ሐ) መከራንና ስደትን በአግባቡ ብንይዝ ከእግዚአብሔር ምን ሽልማት እናገኛለን? መ) እምነታችንን ከደን በእግዚአብሔር ላይ ከሚያምጹት ጋር ብንተባበር ምን ዓይነት ቅጣት ያገኛናል?

4. ሀ) እግዚአብሔር አደጋን በሚልከበት ጊዜ ለማከናወን የሚፈልጋቸው ሁለት ዓላማዎች ምን ምንድን ናቸው? ለ) በኢትዮጵያ ላይ የተከሰተን አንድ አደጋ ግለጽ። እግዚአብሔር በዚያ አደጋ አማካኝነት ሰዎችን ስለምን ሊያስጠነቅቅ የፈለገ ይመስልሃል? ሐ) ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ሰምተው የማይመለሱትና የዐመፀኝነት ሕይወታቸውን የሚቀጥሉት ለምን ይመስልሃል? መ) እነዚህ ጥቅሶች ስለ እግዚአብሔር ሥልጣን፣ ቁጥጥርና ምሕረት ምን ያስተምሩናል? ሠ) እግዚአብሔር ሰዎችን ለማስጠንቀቂያ መከራን (አደጋን) ከመጠቀሙ ሁኔታ ስለ እርሱ ምን እንማራለን? ረ) አደጋ እየደረሰ ሰዎች እግዚአብሔርን ለመስማት አለመፈለጋቸው ስለ ልባቸው ምን ያስተምረናል?

5. ሀ) ዮሐንስ ራእይ እግዚአብሔር ከሰይጣን ጋር ስላለው ግንኙነት ምን እንደምያስተምር ግለጽ። ለ) ሰይጣን ከአማኞች ጋር ስላለው ግንኙነትስ? ሐ) አሁንም ሆነ ወደፊት ሰይጣን ከመንግሥታትና ከሃይማኖት መሪዎች ጋር ስለሚኖረው ግንኙነትስ? መ) ዮሐንስ ሰይጣንን ልናሸንፍ እንደምንችል ያስተማረው እንዴት ነው? ይህ አማኞች ብዙውን ጊዜ ሰይጣንን እንደሚያሸንፉ ከሚያስቡበት መንገድ የሚለየው እንዴት ነው?

6. ሀ) የዮሐንስ ራእይ በመጨረሻው ዘመን ስለሚከሰተው ሁኔታ ለማብራራት የሚጠቅላቸውን ዐበይት ግለሰቦች ዘርዝር። ለ) ከእነዚህ ግለሰቦች ስለ እግዚአብሔር፣ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ሰይጣን፣ አማኞች፣ መንግሥታት፣ ሃይማኖቶች፣ ወዘተ... ምን እንማራለን?

7. ሀ) ከዮሐንስ ራእይ ስለ ሰማይ ምን እንማራለን? ለ) ከመንግሥተ ሰማይ የምትጠብቃቸው አንዳንድ ነገሮች ምን ምንድን ናቸው? ሐ)

ከዮሐንስ ራእይ ስለ ፍርድ፥ ሲታልና ሞት ምን እንማራለን? መ) ክርስቶስ ዛሬ ቢመጣ አብዛኞቹ ሰዎች የሚሄዱት ወደ መንግሥተ ሰማይ ይሆን ወይስ ወደ ሲኦል? ሠ) የማያምኑት ሰዎች ወደ ዘላለማዊ ሞት እንደሚሄዱ መግለጹ አኗኗራችንን እንዴት ሊለውጠው ይገባል?

8. ሀ) እግዚአብሔር አንድ ቀን ሁሉንም ሐሰተኛ ሃይማኖቶችና በሰይጣን ኃይላት የሚንቀሳቀሱትን የፖለቲካ ሥርዓቶች ጨምሮ ባቢሎኖችን በሙሉ እንደሚቀጣ ማወቃችን አማኞችን የሚያበረታታን እንዴት ነው? ለ) ይህ እግዚአብሔር ንጹሕ ሆኖ ከመቆየት ይልቅ ከባቢሎኖች ጋር የቅርብ ግንኙነት ማድረግ እንደሌለብን የሚያስጠነቅቀን እንዴት ነው? ሐ) ክርስቲያኖች ለቁሳዊ ሀብት፥ ለምችት፥ ወዘተ... ባላቸው አመለካከት ከነጋዴዎ ባቢሎን ጋር ቢተባበሩ የተመለከትከው እንዴት ነው? መ) አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች የገንዘብ ፍቅር ሕይወታቸውን እንደተቆጣጠረ የምንረዳባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ሠ) እግዚአብሔር በዮሐንስ ራእይ ውስጥ ለሀብታም ክርስቲያኖች የሰጠው ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

የአዲስ ኪዳን አሰላ - ሁለተኛ መጽሐፍ

የጽሕፈት ሥራ ተግባር

ለዚህ ትምህርት ዲፕሎማ ለመቀበል የሚፈልግ እያንዳንዱ ተማሪ የሚከተለውን የጽሑፍ የቤት ሥራ መሥራት አለበት። ተማሪው(ዋ) ከሚከተሉት ጥያቄዎች ውስጥ አንዱን በ10 ገጽ ለክ ወረቀት ወይንም በ20 ገጽ የደብተር ወረቀት በተሟላ ሁኔታ መመለስ ይጠበቅበታል (ይጠበቅባታል)።

1. በሮሜ፣ በገላትያና በኤፌሶን መጽሐፍት ላይ ጳውሎስ ስለሚከተሉት ጉዳዮች ምን ያስተምራል?

ሀ) በኢየሱስ ያላመነው ሰው ሁኔታ ምን ይመስላል?

ለ) አንድ ሰው የሚድነውና የዘለዓለም ሕይወት የሚሰጠው እንዴት ነው? እግዚአብሔር ምን አደረገ? የሰው ልጆች ማድረግ ያለባቸው ምንድን ነው?

ሐ) በመዳንና ለመዳን ሲባል ሕግጋትንና ትእዛዛትን በመፈጸም መካከል ያለው ዝምድና ምንድን ነው?

መ) አንድ ሰው ካመነ በኋላ ሕይወቱ የሚለወጥባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

ሠ) በአንድ ገጽ ላይ የደገንነትን መንገድ አጠቃልለህ ጻፍ። አንድ ሰው ለመዳን ማወቅና ማመን የሚገባው ጉዳዮች ምንድን ናቸው? በማጠቃለያህ ላይ እንደ ደገንነት፣ ቤዛነት፣ ኃጢአተኛ፣ ወዘተ... ያሉትን ሥነመለኮታዊ እውነቶች ምን እንደሆኑ ሳታብራራ አትጠቀምባቸው።

2. ከ1ኛና 2ኛ ቆሮንቶስ መልእክቶች፡-

ሀ) የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን እያለፈችባቸው ያሉት ችግሮችና ጳውሎስ መፍትሔዎች ናቸው ብሎ ያስተማራቸው ጉዳዮች ምን ነበሩ? እነዚያን የመለሉ ችግሮች በአሁኗ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚታዩት በምን መልኩ ነው? የጳውሎስ ምላሾችስ ከእነዚህ ችግሮች ጋር የሚዛመዱት እንዴት ነው?

ለ) ቤተ ክርስቲያኒቷ ለጳውሎስ ምን ጥያቄዎችን አቀረበችለት? የእርሱስ ምላሾች ምን ምን ነበሩ? እነዚያ ጥያቄዎችና መልሶች በአሁኗ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምንጋፈጣቸውን ሁኔታዎች ለማሸነፍ የሚረዱ እንዴት ነው?

ሐ) ከጳውሎስና ከቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ግንኙነት፣ እንዲሁም ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮንቶስ ላይ ስለ ግል ሕይወቱ ከገለጸልን ጉዳይ በመነሣት ስለ ቤተ ክርስቲያን መሪነት ምን መማር እንችላለን?

3. ከዮሐንስ ራእይ መጽሐፍ ስለ መጨረሻው ዘመን ባሕርይ አስረዱ፡-

ሀ) በመጨረሻው ዘመን ስላለው ክፋት ምን መማር እንችላለን? የእኛ ዘመን በዮሐንስ ራእይ ከተገለጸው ጋር የሚመሳሰለውና የሚለያየው እንዴት ነው?

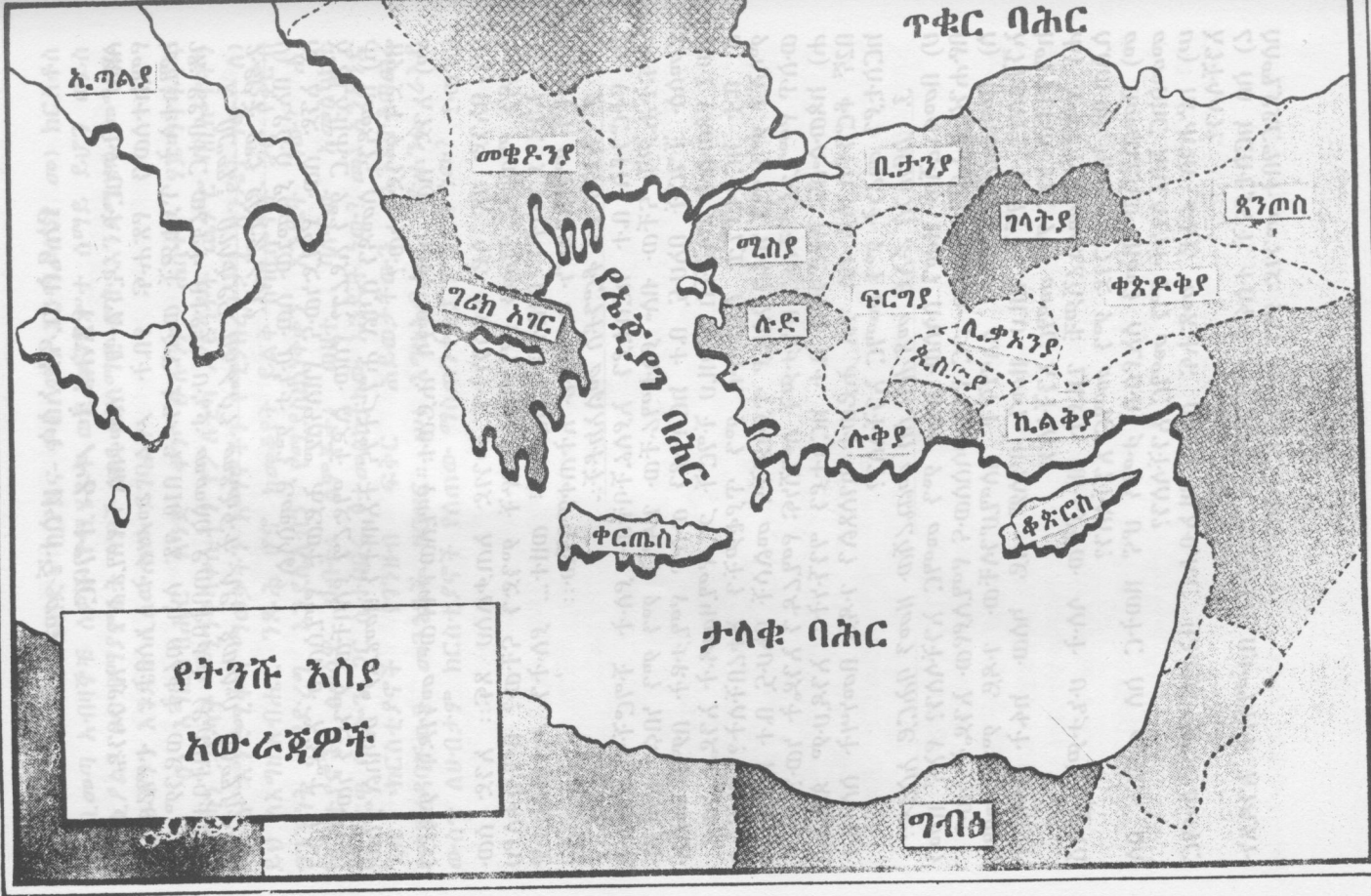
ለ) በመጨረሻው ዘመን ለአማኞች ስለሚሆንላቸው ጉዳይ ምን መማር እንችላለን? አማኞች በዚህ ዘመን በዓለም ላይ ካለው ክፋት መጠበቅ ከሚገባቸው ነገር ምን መማር እንችላለን?

ሐ) አማኞች በመጨረሻዎቹ ጊዜያት በዙሪያቸው ላሉት ሁኔታዎች ምላሽ ሊሰጡበት ካለው መንገድ ምን መማር እንችላለን?

መ) በመጨረሻው ዘመን ለኢየሱስ ታማኝ ሆኖ ዘወትር ስለ መኖርና ስለ መመስከር አስፈላጊነት ምን መማር እንችላለን?

ሠ) ከዮሐንስ ራእይ መጽሐፍ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን መማር እንችላለን?

ረ) ስለ ክርስቲያኖች ተስፋና ያም አማኞች ለክርስቶስ በታማኝነት እንዲጸኑ ስለሚያደርግበት መንገድ ምን መማር እንችላለን?

ጥቁር ባሕር

ኢጣልያ

መቄዶንያ

ቢታንያ

ገላትያ

ጳንጦስ

ሚስያ

ግሪክ አገር

የኢትዮጵያ ባሕር

ሉድ

ፍርግያ

ቀጽዶቅያ

ቢቃኦንያ

ጳቢሮያ

ሉቅያ

ኪልቅያ

ቀርጤስ

ቆጵርስ

ታላቁ ባሕር

ግብፅ

የትንሹ እስያ
አውራጃዎች

የጳውሎስ
የመጀመሪያውና ሁለተኛው
የስብከት ጉዞ ።

ጳጳስ የስብከት ጉዞ -----
 ጳጳስ የስብከት ጉዞ
 ጳጳስ የስብከት ጉዞ -----

ጥቁር ባሕር

ኢጣልያ

ፌዴራል
ደረጃ

ጥርክሳ

ሚጠላኒ

ቆሮንቶስ

ሚሊጢን

ኤፌሶን

አንጻህያ

ኢቆንየን

ልስጥራን

ዶርበን

አንጻህያ

ቀርጤስ

ቆጽሮስ

ጠሮስ

ቁሣርያ

ኢየሩሳሌም

ታላቁ ባሕር

ሦስተኛው የጳውሎስ
የስብከት ጉዞ ።

